

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL

CLASA a VIII-a

8

GHEORGHE CĂTANĂ
ANDREI VARASCIUC
SAMUEL FLORIN BÎRLE
MARICI CARMEN
SPERAȚA DOINA CĂTANĂ

EDITURA DIDACTICĂ
ȘI PEDAGOGICĂ

Acest manual este proprietatea Ministerului Educației și Cercetării.

Acest manual școlar este aprobat prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării nr. 4500/10.07.2025 și este realizat în conformitate cu Programa școlară aprobată prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării nr. 3393/28.02.2017.

numărul 119 număr unic de telefon la nivel național pentru cazurile de abuz împotriva copiilor

116.111 – numărul de telefon de asistență pentru copii

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

GHEORGHE CĂȚANĂ (Coord.)

ANDREI VARASCIUC
SAMUEL FLORIN BÎRLE

CARMEN MARICI
SPERANȚA-DOINA CĂȚANĂ

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL

CLASA a VIII-a

EDITURA DIDACTICĂ
ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Prezentul manual are Avizul nr. 403 din 26.03.2025 al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România: președinte - pastor Ioan Filip, coordonator al Departamentului de Învățământ - pastor Simion Bumar, conform Metodologiei nr. 377 din 14.06.2017.

ACEST MANUAL A FOST FOLOSIT DE:						
Anul	Numele elevului care a primit manualul	Clasa	Școala	Anul școlar	Starea manualului*	
					la primire	la returnare
1.						
2.						
3.						
4.						

*Starea manualului se va înscrie folosind termenii: nou, bun, îngrijit, nesatisfăcător, deteriorat.
Cadrele didactice vor verifica dacă numele elevului este scris corect.
Elevii nu trebuie să facă niciun fel de însemnări pe manual.

Acest manual este realizat în conformitate cu Programa Școlară aprobată prin ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 3393 / 28.02.2017.

© E.D.P. 2025. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice, București. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

© Gheorghe Cătană, Andrei Varasciuc, Samuel Florin Bîrle, Carmen Marici, Speranța-Doina Cătană

Referenți: Lector univ. dr. Vasile Romulus Ganea - Institutul Teologic Penticostal din București
Prof. dr. Liana Lăcrămioara Grigoraș - Liceul Teologic Penticostal Logos, Timișoara

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Str. Spiru Haret nr. 12, sector 1, cod 010176, București

Tel. 021.315.38.20

Tel./fax: 021.312.28.85

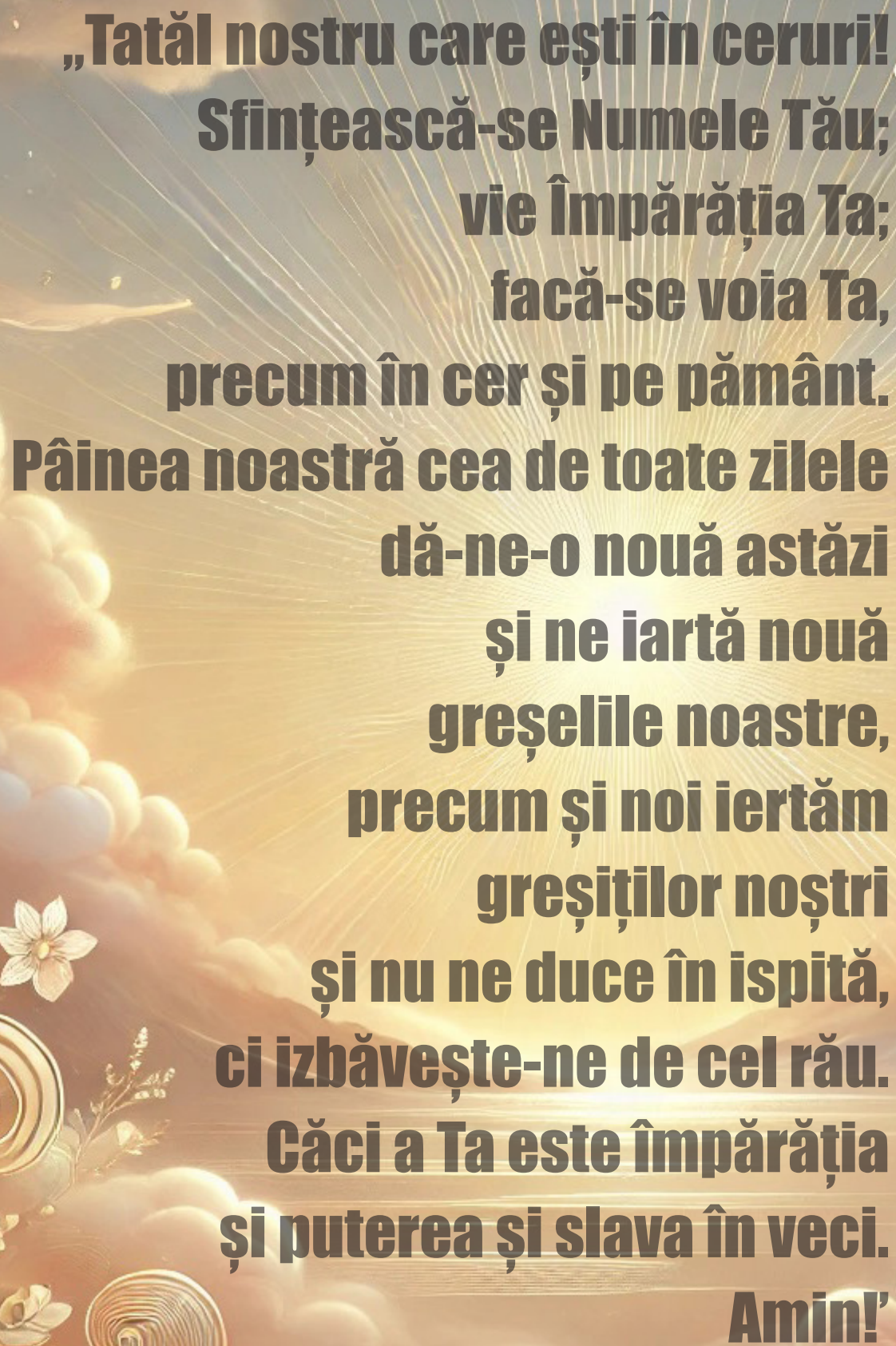
e-mail: office@edituradp.ro

web: www.edituradp.ro

Coordonator: Gheorghe Cătană

Redactor: Andrei Varasciuc

Tehnoredactor: Andrei Varasciuc

**„Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se Numele Tău;
vie Împărăția Ta;
facă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi
și ne iartă nouă
greșelile noastre,
precum și noi iertăm
greșiților noștri
și nu ne duce în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este împărăția
și puterea și slava în veci.
Amin!”**

COMPETENȚE GENERALE

COMPETENȚE SPECIFICE

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite manifestări ale credinței

- 1.1. Argumentarea importanței asumării modelului de iubire trinitară pentru împlinirea personală și a comunității
- 1.2. Formularea de argumente pentru susținerea importanței unor idei, fapte, evenimente cu relevanță moral-religioasă, în plan individual și social
- 1.3. Compararea modurilor în care un mesaj religios poate fi exprimat prin forme de comunicare diferite (muzică, literatură)

2. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase

- 2.1. Evidențierea implicațiilor moral-religioase pe care modelele urmate le pot avea în viața personală și socială
- 2.2. Asumarea de responsabilități specifice în contexte școlare și extrașcolare de colaborare cu ceilalți, respectând diversitatea grupului, inclusiv cea religioasă

3. Raportarea experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

- 3.1. Susținerea rolului valorilor spirituale comune ale oamenilor, ca factor de promovare a comunității și ca sursă de rezolvare a problemelor ce apar în viața cotidiană
- 3.2. Analizarea calităților personale care susțin etapele propriei deveniri, în relație cu valorile moral-religioase
- 3.3. Implicarea în activități și proiecte individuale și de grup, centrate pe nevoi și aspecte de viață spirituală a comunității

GHID DE UTILIZARE A MANUALULUI

TITLUL LECȚIEI,
conform programei școlare

DUMNEUL ÎI DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI

SFÂNTA TREIME

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu. Ioan 17:3

Din zorii copilăriei, fiecare om face cunoștință cu noțiunea de Dumnezeu și știe că El este cel care dă sens și sensibilitate peste viața omenească, în general, dar și peste viața fiecăruia, în particular. În această lecție, vom încerca să-l cunoaștem mai bine pe Dumnezeu, meditănd asupra expresiei „Sfânta Treime” sau „Trinitate”.

Domnul Isus afirma că mântuirea omului este legată de cunoașterea lui Dumnezeu, atât a lui Dumnezeu Tatăl, cât și a lui Dumnezeu Fiul, Domnul Isus Hristos. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

În vechime, profetul Ieremia afirma despre cunoașterea lui Dumnezeu că este mai importantă decât înțelepciunea, puterea sau bogățiile lumii: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște” (Ieremia 9:23-24).

Motivați de aceste argumente biblice, dorim să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Această cunoaștere implică acțiunea de a medita asupra caracterului Său întrec: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

CARACTERUL PERSONAL ȘI ÎNTRUIT AL LUI DUMNEZEU

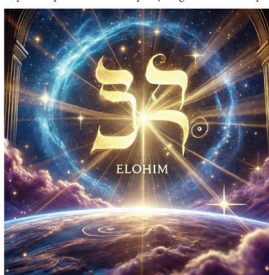
Învățătura despre Sfânta Treime este un rezultat al revelației lui Dumnezeu. Expresia „Sfânta Treime” se referă la existența unui singur Dumnezeu, care s-a manifestat în trei Persoane distincte, cunoscute sub numele de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Cele trei Persoane sunt eterne, egale și de aceeași esență (substanță) divină. Au atribuții diferite, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită.

Pentru a înțelege mai ușor această învățătură, putem apela la câteva comparații sugestive. De exemplu, soarele este unitar în esență, dar are trei elemente care îl compun: lumina, căldura și culoarea. Tot așa, un triunghi este unul singur, cu toate că este format din trei laturi diferite. Omul este compus din trei părți diferite: trup, suflet și duh (1 Tesaloniceni 5:23), dar acestea sunt perfect unite, formând o singură ființă.

Așadar, Sfânta Treime arată existența unui singur Dumnezeu, care se manifestă în trei Persoane divine distincte, dar care sunt unite în mod perfect. Acesta poate fi considerat modul armoniei desăvârșite, deoarece în Dumnezeu nu există competiție sau superioritate.

DESPRE DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU ÎN VECHIUL TESTAMENT ȘI ÎN NOUL TESTAMENT

Dacă studiem cu atenție Vechiul Testament, vom observa indicii cu privire la

DENUMIREA DOMENIULUI din programa școlară

VERSET din BIBLIE: corelat cu tema lecției, cu rol de memorat / brainstorming

TEXTUL LECȚIEI, conținut ce cuprinde informații necesare pentru dezvoltarea lecției din perspectiva competențelor specifice

IMAGINE/HARTĂ, sugestivă pentru tema lecției / reprezentare grafică a vremii biblice

SĂ EXPLORĂM: cerințe explorative și de reflecție pentru consolidarea noilor cunoștințe

Să explorăm

1. Enumeră patru minuni prin care Dumnezeu S-a descoperit în fața poporului Israel.
2. Precizează ipostazele principale în care Israel l-a cunoscut pe Dumnezeu.
3. Prezintă două exemple biblice din care reiese conlucrarea armonioasă a Trinității.
4. Explică în ce constă identitatea de judecător a lui Dumnezeu.

Relația cu Biblia

- Completează axa istoriei biblice cu cinci momente semnificative.
- Numește pentru fiecare moment istoric menționat cum ne este descoperit Dumnezeu (exemplu: Creație - Dumnezeu este Creator atotputernic).

Creația

Apocalipsa lui Ioan, anul 90-95d.Hr.

Moartea lui ISUS pe cruce, anul 33-34 d.Hr.

Activitate pe grupe

1. Se împarte clasa în grupe de câte 4-6 elevi.
2. Fiecare grupă va întocmi o fișă cu cinci versete biblice care conțin cuvântul **răscumpărător** sau **răscumpărare**.
3. Sub îndrumarea profesorului se vor analiza versetele selectate.
4. Câte un reprezentat din fiecare grupă va explica în fața clasei care sunt semnificațiile versetelor alese și ce ne învață acestea despre Dumnezeu.

18

VOCABULAR: explicarea și definirea termenilor noi din lecție, conform DEX și a dicționarului biblic

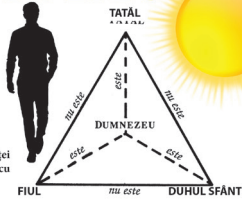
VERSET DE MEMORAT: verset cheie din Biblie ce se propune elevilor pentru a fi învățat pe de rost

RELAȚIA CU BIBLIA: exercițiu propus pentru dezvoltarea deprinderii de a folosi Sfânta Scriptură

ACTIVITATE PE GRUPE: activitate didactică propusă pentru a se desfășura prin împărțirea clasei în grupe

RECAPITULARE

1. Explică ce reprezintă expresia „Sfânta Treime”. De ce imaginile alăturate sugerează comparații sugestive cu aceasta?

2. Marchează cu „1” dovezile existente Sîntei Treimi găsite în Vechiul Testament, și cu „2” pe cele găsite în Noul Testament:

DOVEZI PRIVIND EXISTENȚA SFINTEI TREIMI	VECHIUL TESTAMENT SAU NOUL TESTAMENT?
Tripla binecuvîntare din Numeri 6	
Botezul Domnului Iisus	
Numele ELOHIM	
Porunca Măntuitorului privind botezul	
Încheierea epistolei 2 Corinteni	

3. Precizează câte trei momente importante din viața personajelor biblice de mai jos:

NOE	1. _____
	2. _____
	3. _____
AVRAAM	1. _____
	2. _____
	3. _____
MOISE	1. _____
	2. _____
	3. _____

4. Identifică momentele din Vechiul Testament în care Dumnezeu s-a descoperit drept Creator, Judecător și Răscumpărător.

creator
 judecător
 răscumpărător

RECAPITULARE: exerciții și activități practice de recapitulare a conținuturilor învățate în cadrul unui domeniu de învățare

POEZIE: versuri ce pot fi memorate de elevi cu rolul didactic de consolidare a cunoștințelor asimilate

POEZIE

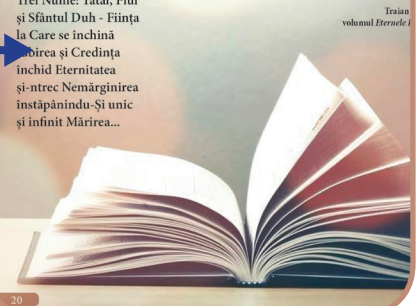
TREI NUME-N UNUL SINGUR

Trei Nume-n Unul Singur
e Harul și Misterul
ce-nvăluie pământul
și stăpânește Eterul
le spune Ziua Noptii
și Iarna Primăverii
și Seara Dimineții
și Moartea Învierii...

Trei Fețe-a Celui Unic
și Veșnic Creatorul
din Care toate, toate
și-au forma și izvorul
și-n care toate, toate
se duc topindu-și eul
Trei Stări - Același Unic
și Veșnic Dumnezeu!...

Trei Nume: Tatăl, Fiul
și Sfântul Duh - Ființa
la Care se închină
biserica și Credința
închid Eternitatea
și-ntrec Nemărginirea
instăpânindu-și unic
și înfinit Măria!...

...Treime Strălucită
și Tainică și Bună
ființa mea-ți înalță
trei jertfe împreună
Credința și Nădejdea
și Dragostea-mpietite
cu lacrima-nchinării
tăcute și smerite.

APROFUNDARE: exerciții în vederea dobândirii competențelor specifice și a corelării noilor cunoștințe cu cele însușite anterior

EVALUARE: exerciții și activități practice de evaluare a cunoștințelor asimilate într-un domeniu de învățare

Aprofundare

Cartea „Crucea și pumnalul” este autobiografia pastorului David Wilkerson și prezintă modul în care puterea lui Dumnezeu poate salva oamenii din gheara vicilor. David Wilkerson, în urma deciziei de a predica Evanghelia pe străzile din New York, cunoaște diferiți tineri care trec prin situații dificile. Autorul povestește cum a fost îndemnat de Duhul Sfânt să ajute șapte tineri condamnați pentru oucidere. Deși cei șapte au ajuns la închisoare, toți eforturile lui David au dus la apariția centrului Teen Challenge care a salvat mii de tineri și tinere de la diferite dependențe.

Dumnezeu folosește oameni obișnuți ca să facă lucruri neobișnuite.
Iubirea nu este un sentiment ci o decizie pe care o luăm în fiecare zi.
Valoarea noastră nu e determinată de ceea ce facem, ci de ceea ce suntem în Hristos.

Pornind de la prezentarea de carte și de la citatele de mai sus, răspunde la următoarele întrebări:

Ce lucruri ne dau valoare, având în vedere citatul: Valoarea noastră nu e determinată de ceea ce facem, ci de ceea ce suntem în Hristos?

Cum îl pot cunoaște cei din jur pe Dumnezeu prin viața noastră?
Cine dintre cunoștinții tăi crezi că are nevoie să audă astăzi că Dumnezeu îl iubește?

Citește cartea menționată și notează: învățături, observații și impresii.

Să aflăm mai multe...

• Tatăl este Dumnezeu - Rom 1:7 Deci vouă, tuturor care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

• Fiul este Dumnezeu - Evrei 1:8 pe când Fiului I-a zis: „Scuturul Tău de domnie, Dumnezeuule, este în vechi de veci: totușul domniei Tale este un totuș de dreptate.

• Duhul Sfânt este Dumnezeu - Faptele Apostolilor 5:3, A Petru i-a zis: „Anania, pentru ce îți umpli Satana inima ca să-ți minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? Nu i-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”

PORTOFOLIU

Preia un interviu unui membru al familiei sau unui prieten, pe tema: Cum l-am cunoscut pe Dumnezeu?
Consensemăz mărturia personală a întoarcerii la Domnul și experiențe personale avute cu Dumnezeu.

PORTOFOLIU: activități didactice individuale ce pot fi desfășurate de elevi în timpul liber

EVALUARE

1. Completează textul cu cuvintele potrivite:
Sfânta Treime se referă la existența unui _____ Dumnezeu, care s-a manifestat în _____. Persoane diferite, cunoscute sub numele de _____ și _____, Toate sunt _____, eterne și de aceeași _____ divină. Au atribuții _____, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită.

2. Notează cu A pentru adevărat și cu F pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:
_____ Biblia spune că Dumnezeu nu poate fi cunoscut deoarece este infinit.
_____ Domnul Iisus este forma supremă de descoperire a lui Dumnezeu.
_____ Dumnezeu deține controlul doar asupra istoriei poporului Israel.
_____ Profetul Ieremia s-a referit cel mai mult la identitatea de Judecător a lui Dumnezeu.

3. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Elohim	Botezul Domnului
Iordan	Dumnezeu Creatorul
Mimuni	Dumnezeu schimbă vremurile
Daniel	Descoperirea lui Dumnezeu

4. Răspunde la următoarele cerințe:

- Precizează două motive pentru care este important să-L cunoaștem pe Dumnezeu.
- Prezintă dovezile cu privire la existența Sîntei Treimi, din Vechiul și Noul Testament.
- Explică în ce constă identitatea de judecător a lui Dumnezeu.
- Arată care sunt scopurile principale ale bisericii creștine.

5. Pornind de la textul biblic:

Dar, dacă voi sălbovi, să știți cum trebuie să se porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelia adevărului 1 Timotei 3:15

realizează o compunere de o pagină cu titlul „Biserica este casa lui Dumnezeu”, în care să cuprindă răspunsurile la întrebări:

- Ce este biserica?
- Care sunt slujbele bisericii?
- Care sunt principalele acte de cult ale bisericii?
- Cum explici metaforele despre biserică identificate în text?

26

BAREM:

Subiectul 1: 20 puncte (2,5 puncte x 8)
Subiectul 2: 10 puncte (2,5 puncte x 4)
Subiectul 3: 10 puncte (2,5 puncte x 4)
Subiectul 4: 20 puncte (5 puncte x 4)
Subiectul 5: 30 puncte (10 puncte x 3) și 5 puncte (x 1)
Din oficiu: 10 puncte

Cuvânt înainte

Ai ajuns în clasa a VIII-a! În anii școlari anteriori, ai învățat la orele de Religie despre cele trei persoane ale Sfintei Treimi, în fiecare an școlar despre o Persoană din Sfânta Treime: Dumnezeu – Tatăl, Dumnezeu – Fiul, Dumnezeu – Duhul Sfânt. Ai putut înțelege astfel modul de a lucra al fiecărei Persoane din Dumnezeire.

În clasa a VIII-a vei afla lucruri noi despre Sfânta Treime. Vei descoperi modelul armoniei desăvârșite și felul cum Sfânta Treime este prezentată în Vechiul și Noul Testament, în istoria biblică și cum Dumnezeul Triunic a lucrat și lucrează în viața Bisericii.

Apoi, vei afla despre prezența Sfintei Treimi în actul Creației și despre răspunsul pe care trebuie să-l dea omul la iubirea lui Dumnezeu. Acest răspuns vine prin acceptarea credinței, prin pocăință și botez.

Găsești descrise valorile vieții creștine și cum acestea pot fi aplicate în trăirea alături de semenii tăi. Astfel vei descoperi cum poți păstra conștiința curată, fiind liber și totodată responsabil în viață.

În calitate de copil al lui Dumnezeu va trebui să arăți altruism și respect față de semenii tăi, să conlucrezi cu Dumnezeu la disciplinarea propriei persoane în scopul desăvârșirii caracterului creștin.

Un capitol separat este alocat și în acest an vieții în comunitatea creștină și sărbătorilor creștine: nașterea Domnului Isus, botezul Domnului, învierea și înălțarea Domnului Isus, pogorârea Duhului Sfânt.

Cu convingerea că lecțiile pe care le vei parcurge în acest an școlar te vor ajuta în relația cu Creatorul tău și cu semenii tăi, dorim binecuvântarea Domnului peste tine și familia ta, peste profesorii tăi și sârguință în consolidarea cunoștințelor din acest an școlar!

SĂ NE AMINTIM DIN CLASA A VII-A

1. Selectează din secțiunea următoare lucrările Duhului Sfânt manifestate în Vechiul Testament și cele manifestate în Noul Testament. Notează-le pe cele două coloane:

Crearea lumii, înainte de potop, în viața unor oameni credincioși din vechime,
 la sărbătoarea Cincizecimii, în predicile apostolilor, în înmulțirea Bisericii,
 prin darurile spirituale

DUHUL SFÂNT ÎN VECHIUL TESTAMENT	DUHUL SFÂNT ÎN NOUL TESTAMENT

2. Asociază termenii de mai jos cu semnificația corespunzătoare:

POCĂINȚA
NAȘTEREA DIN NOU
BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT
SFINȚIREA

Lucrarea Duhului prin care credincioșii sunt regenerați din punct de vedere spiritual și capătă o identitate nouă
Lucrarea prin care omul se întoarce la Dumnezeu de la o viață păcătoasă.
Un proces care ține toată viața, înseamnă a fi dedicat lui Dumnezeu și a avea un caracter asemănător Creatorului.
A treia lucrare importantă a Duhului Sfânt în viața omului.

3. Completează tabelul de mai jos cu informațiile corecte:

RELIGIA	DIVINITATE	FONDATORUL RELIGIEI	CARTEA SFÂNTĂ	LOCAȘ DE ÎNCHINARE	SĂRBĂTORI SPECIFICE	CREDINȚE	SIMBOL
Iudaism							
Creștinism							
Budism							
Islamul							

EVALUARE INIȚIALĂ

1. Completează textul cu cuvintele potrivite:

- Duhul Sfânt s-a manifestat în vechime la _____, înainte de _____ și în _____ unor bărbați din Vechiul Testament.
- Sărbătoarea în cadrul căreia s-a pogorât Duhul Sfânt se numește _____.
- Cele patru lucrări principale ale Duhului Sfânt în viața omului sunt: pocăința, _____, botezul cu Duhul Sfânt și _____.
- În 1Corinteni 12, Pavel prezintă un număr de _____ daruri spirituale.

2. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Noul Testament arată că Biserica creștea numeric cu ajutorul apostolilor.
- ___ Darurile spirituale sunt abilități naturale pe care le primim la naștere.
- ___ Pocăința înseamnă întoarcerea la Dumnezeu de la o viață păcătoasă.
- ___ Termenul de „botez” înseamnă „scufundare în apă”.
- ___ Ucenicii au primit numele de creștini în Ierusalim.
- ___ Fondatorul „islamului” a fost Buddha.
- ___ Mișcarea Penticostală din România a apărut în secolul XIX.
- ___ În Biblie se face referire la un număr de 12 roade ale Duhului Sfânt.

3. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Nero	Reforma religioasă din secolul XVI
Constantin cel Mare	Apostolul care a predicat în Dobrogea
Martin Luther	Primul mare persecutor al Bisericii
Moise	Întemeietorul Islamului
Mahomed	Edictul de la Milano (313 d. Hr.)
Andrei	Întemeietorul Iudaismului
Petru	Primul martir creștin
Ștefan	A predicat în ziua Cincizecimii

4. Rezolvă următoarele cerințe:

- Explică cum pot fi clasificate roadele Duhului Sfânt.
- Precizează patru sărbători creștine.
- Prezintă importanța bunătații în relațiile cu cei din jur.
- Definește „Biserica”.
- Precizează două acte de cult oficiate în Biserică.
- Prezintă trei momente importante în cursul istoriei Bisericii.

BAREM:

Subiectul 1: 20 puncte (5 puncteX4)
Subiectul 2: 20 puncte (2,5 puncteX8)
Subiectul 3: 20 puncte (2,5 puncteX8)
Subiectul 4: 30 puncte (5 puncteX6)
Din oficiu: 10 puncte

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUȚ OMULUI

- **SFÂNTA TREIME**
- **DESCOPERIREA SFINTEI TREIMI ÎN ISTORIA BIBLICĂ**
- **SFÂNTA TREIME ÎN VIAȚA BISERICII**

SFÂNTA TREIME

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu. Ioan 17:3

Din zorii copilăriei, fiecare om face cunoștință cu noțiunea de Dumnezeu și știe că El este suveran peste viața omenească, în general, dar și peste viața fiecăruia, în particular. În această lecție, vom încerca să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeu, meditănd asupra expresiei „Sfânta Treime” sau „Trinitate”.

Domnul Isus afirma că mântuirea omului este legată de cunoașterea lui Dumnezeu, atât a lui Dumnezeu Tatăl, cât și a lui Dumnezeu Fiul, Domnul Isus Hristos. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

În vechime, profetul Ieremia afirma despre cunoașterea lui Dumnezeu că este mai importantă decât înțelepciunea, puterea sau bogățiile lumii: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște” (Ieremia 9:23-24).

Motivați de aceste argumente biblice, dorim să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Această cunoaștere implică acțiunea de a medita asupra caracterului Său întreit: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

CARACTERUL PERSONAL ȘI ÎNTREIT AL LUI DUMNEZEU

Învățătura despre Sfânta Treime este un rezultat al revelației lui Dumnezeu. Expresia „Sfânta Treime” se referă la existența unui singur Dumnezeu, care s-a manifestat în trei Persoane distincte, cunoscute sub numele de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Cele trei Persoane sunt eterne, egale și de aceeași esență (substanță) divină. Au atribuții diferite, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită.

Pentru a înțelege mai ușor această învățătură, putem apela la câteva comparații sugestive. De exemplu, soarele este unitar în esență, dar are trei elemente care îl compun: lumina, căldura și culoarea. Tot așa, un triunghi este unul singur, cu toate că este format din trei laturi diferite. Omul este compus din trei părți diferite: trup, suflet și duh (1 Tesaloniceni 5:23), dar acestea sunt perfect unite, formând o singură făptură.

Așadar, Sfânta Treime arată existența unui singur Dumnezeu, care se manifestă în trei Persoane divine distincte, dar care sunt unite în mod perfect. Acesta poate fi considerat modelul armoniei desăvârșite, deoarece în Dumnezeire nu există competiție sau superioritate.

DESPRE DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU ÎN VECHIUL TESTAMENT ȘI ÎN NOUL TESTAMENT

Dacă studiem cu atenție Vechiul Testament, vom observa indicii cu privire la

existența Trinității. Cu toate că denumirea nu apare în Biblie, existența Sfintei Treimi poate fi dedusă din mai multe pasaje biblice. Spre exemplu, primul nume al lui Dumnezeu din Geneza 1:1 este termenul ebraic „Elohim”. Acesta este la formă de plural, deoarece se referă la Sfânta Treime.

De asemenea, tripla binecuvântare rostită de Moise în Numeri 6:24-26 se referă la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, al Cărui nume era așezat peste copiii lui Israel: „Domnul să te binecuvânteze și să te păzească. Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!”

În Noul Testament există și mai multe dovezi ale existenței Sfintei Treimi, dovezi care sunt mai clare decât în Vechiul Testament. Cel mai important moment al descoperirii Sfintei Treimi îl găsim la botezul Domnului Isus. Mergând la Iordan pentru a fi botezat de Ioan Botezătorul, acesta a refuzat la început să-L boteze pe Domnul, spunând: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (Matei 3:14).

Domnul Isus i-a răspuns lui Ioan Botezătorul că trebuie să împlinească tot ce trebuie împlinit, așa că a fost scufundat în apă și botezat. Când a ieșit din Iordan, s-a petrecut o minune. S-au deschis cerurile, iar Duhul lui Dumnezeu s-a coborât peste Domnul Isus în chip de porumbel. Tot atunci s-a auzit glasul lui Dumnezeu Tatăl, care spunea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17).

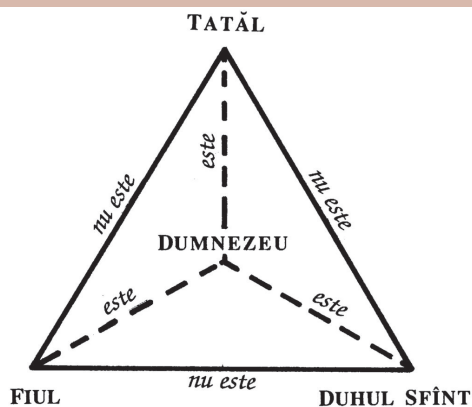
Alte dovezi din Noul Testament pot fi găsite în evangheliile sau în epistole. De exemplu, în Matei 28:19 apar toate cele trei Persoane ale Trinității în porunca Mântuitorului referitoare la botez: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”.

De asemenea, apostolul Pavel menționează aceleași Nume divine în încheierea celei de-a doua epistole către Corinteni: „Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin” (2 Corinteni 13:14).

SCRIE

- Sfânta Treime arată existența unui singur Dumnezeu, care s-a manifestat în trei Persoane distincte, cunoscute sub numele de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.
- Numele lui Dumnezeu „Elohim” este de plural pentru că se referă la Sfânta Treime.
- Cel mai important moment al descoperirii Sfintei Treimi îl găsim la botezul Domnului Isus. S-au deschis cerurile, iar Duhul lui Dumnezeu s-a coborât peste Domnul Isus în chip de porumbel. Tot atunci s-a auzit glasul lui Dumnezeu Tatăl.

Vocabular

REVELAȚIE = actul prin care se descoperă sau se face cunoscut Dumnezeu.

ARMONIE = potrivire desăvârșită a părților dintr-un întreg, bună înțelegere între două sau mai multe persoane

Să explorăm

1. De ce este important să Îl cunoaștem pe Dumnezeu?
2. Cine este mai important: Tatăl, Fiul sau Duhul Sfânt?
3. Ce dovezi găsim în Vechiul Testament despre existența Trinității?
4. Ce dovezi găsim în Noul Testament despre existența Trinității?
5. Ce învățături practice putem desprinde din unitatea perfectă a Sfintei Treimi?

Aprofundare

1. În tabel se află cinci lucrări pe care Dumnezeu le-a făcut pe pământ.

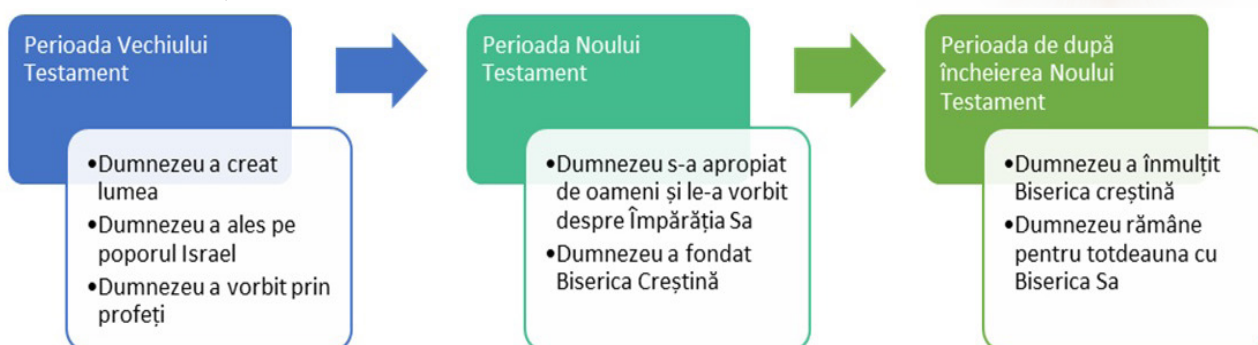
**Cui crezi că i se pot atribui aceste lucrări:
Tatălui, Fiului sau Duhului Sfânt?**

LUCRĂRI	CUI SE ATRIBUIE?
Crearea lumii	
Mântuirea omului	
Înmulțirea Bisericii	
Mijlocirea din Cer	
Trimiterea Duhului Sfânt	

Verset de memorat
Harul Domnului
Isus Hristos și dragostea
lui Dumnezeu și
împărtășirea Sfântului
Duh să fie cu voi cu toți!
Amin. 2Corinteni 13:14

Relația cu Biblia

În graficul de mai jos sunt prezentate trei mari perioade istorice și lucrările pe care le-a făcut Dumnezeu în fiecare din aceste perioade. Care dintre Persoanele Sfintei Treimi crezi că s-au remarcat mai mult, în fiecare dintre perioadele menționate?

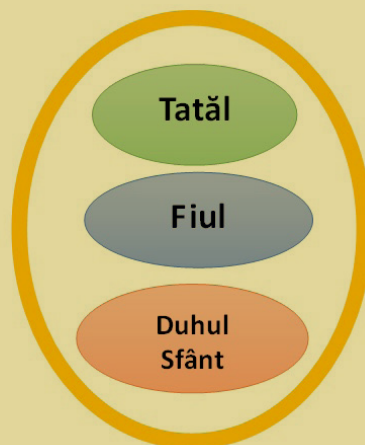
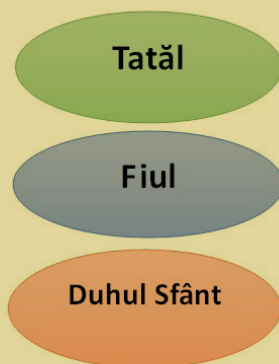

Activitate pe grupe

Care dintre următoarele grafice reprezintă cel mai bine Trinitatea?

Clasa se va împărți în trei grupe și fiecare va prezenta argumente corespunzătoare.

La finalul dezbaterii, profesorul va arăta care este cea mai corectă variantă și de ce.

Să aflăm mai multe...

- Limba Ebraică a fost limba în care s-a scris cea mai mare parte a Vechiului Testament. Această limbă conține cuvinte diferite pentru numele lui Dumnezeu, iar primul nume folosit pentru Dumnezeu a fost Elohim.
- Termenul „Trinitate” (sau Sfânta Treime) nu apare în Biblie. Cel care a folosit pentru prima dată acest termen a fost Teofil din Antiohia, în secolul II d. Hr. În secolul III d. Hr., termenul „Trinitate” (Trinitas) mai apare în scrierile lui Tertulian din Cartagina.

Scanează codul QR.

Urmărește această mărturie (mai ales de la minutul 10.30 până la minutul 33.00) și răspunde la următoarele întrebări:

- Cum poartă Dumnezeu de grijă copiilor Săi?
- Cât de important este să avem propriile noastre experiențe cu Dumnezeu?
- Cum L-ai cunoscut tu personal pe Dumnezeu?

DESCOPERIREA SFINTEI TREIMI ÎN ISTORIA BIBLICĂ

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Matei 28:19

DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU: DEFINIȚII ȘI MODURI DE REVELARE A LUI DUMNEZEU ÎN BIBLIE

Sfânta Scriptură arată fără echivoc că Dumnezeu există și că poate fi cunoscut de orice om. El S-a descoperit unor persoane sau întregului popor Israel, cerând ascultare și dorind să încheie un legământ cu ei.

După căderea în păcat, Noe a fost unul dintre primii oameni care au găsit har înaintea lui Dumnezeu datorită neprihănilor sale, fiind salvat de potop (Geneza 6-9).

Avraam a experimentat descoperirea lui Dumnezeu când a primit porunca de a părăsi țara, rudele și casa părintească pentru a locui într-o țară pe care i-o va arăta Domnul (Geneza 12).

Urmașii lui Avraam au avut și ei experiențe personale cu Dumnezeu, văzând dovezile existenței și lucrării Sale în propriile lor vieți. Viețile lui Isaac, Iacov, Iosif sau Moise sunt consemnate ca mărturii ale implicării divine.

Odată cu perioada lui Moise, descoperirea lui Dumnezeu devine vizibilă pentru întregul popor. Israel a fost martorul unor minuni unice în istoria umanității: cele zece urgii, trecerea Mării Roșii, mana din cer, apa izvorâtă din stâncă, biruințele în războaie etc.

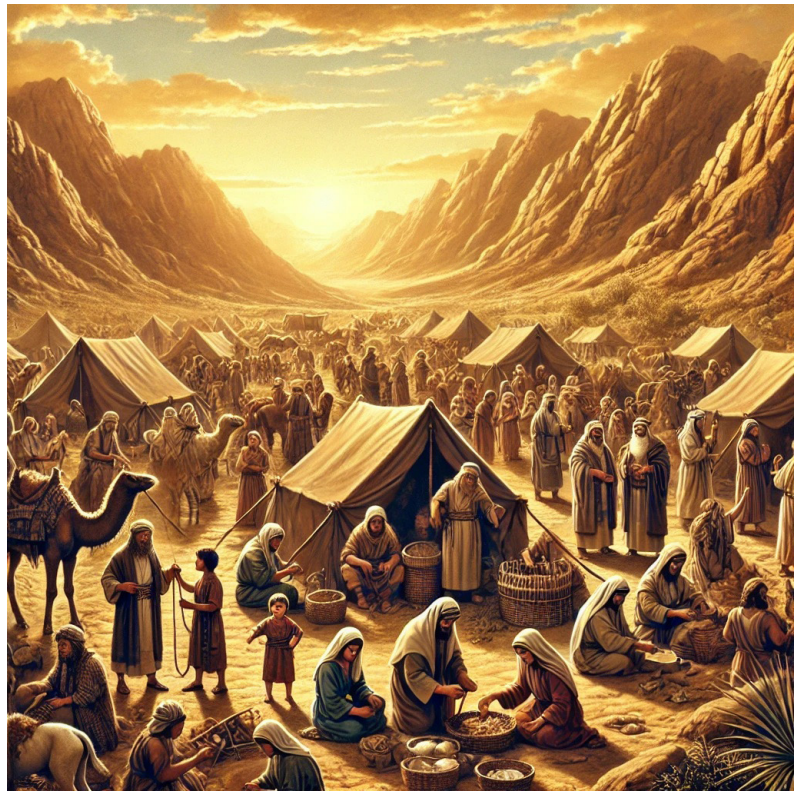
Istoria lui Israel și a altor popoare ne ajută să înțelegem planul pe care Dumnezeu l-a avut de-a lungul timpului. Daniel spunea că Dumnezeu „schimbă vremurile și împrejurările” (Daniel 2:21), ceea ce subliniază controlul Său asupra istoriei omenirii. În lumina acestor lucruri, putem afirma cu convingere că istoria este urma pașilor lui Dumnezeu.

În Noul Testament, Dumnezeu S-a descoperit prin Domnul Isus. El reprezintă forma supremă de descoperire divină. Considerat imaginea perfectă a lui Dumnezeu, Isus a întruchipat dragostea, dreptatea, neprihănilor și slava Dumnezeirii: „El este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui...” (Evrei 1:3).

DUMNEZEU TATĂL: CREATOR, JUDECĂTOR ȘI RĂSCUMPĂRĂTOR AL POPORULUI ISRAEL

Poporul Israel l-a cunoscut pe Dumnezeu în trei ipostaze principale: Creator, Judecător și Răscumpărător.

Primul verset al Bibliei afirmă că „la început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (Geneza 1:1). Primul nume al lui Dumnezeu din Scriptură, Elohim, înseamnă „Dumnezeu Creatorul” și este asociat cu lucrarea creației lumii. Folosirea acestui nume reflectă convingerea că Dumnezeu este Ființa supremă care a creat toate lucrurile (Fapte 17:24).

Identitatea de Judecător a lui Dumnezeu este evidentă în acțiunile Sale drepte din Vechiul Testament, dar și în termenii biblici folosiți pentru a-L descrie. În vechime, Dumnezeu a lucrat prin oameni dreți, umpluți de Duhul Sfânt, care acționau în numele Său. Ca Judecător, El este drept (2 Timotei 4:8), nepărtinitor (Deuteronom 10:17) și înțelept (Ieremia 23:5). Psalmul 9:8 afirmă: „El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire.”

Dumnezeu S-a mai descoperit lui Israel și ca Răscumpărător. Profetul Isaia este cel care a folosit cel mai des acest termen în Vechiul Testament. Deși Isaia a trăit cu 700 de ani înaintea Domnului Isus, profețiile sale au vizat atât ducerea în robie a poporului, ca pedeapsă pentru păcat, cât și promisiunea eliberării. În sens biblic, „răscumpărare” înseamnă eliberare din captivitate sau salvare printr-o plată. Isaia extinde această perspectivă, arătând că Dumnezeu, ca Răscumpărător, nu se limitează la salvarea lui Israel, ci include întreaga umanitate prin lucrarea Domnului Isus Hristos. Apostolul Pavel confirmă acest lucru: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său” (Efeseni 1:7).

CONLUCRAREA PERSOANELOR TRINITĂȚII

Un mare adevăr al Vechiului Testament este că Dumnezeu este unul singur, având o natură nedivizată și indivizibilă: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn” (Deuteronom 6:4). Totuși, Biblia evidențiază armonia desăvârșită a Persoanelor Trinității în istoria omenirii.

Încă de la creație, Sfânta Treime este prezentă. Dumnezeu Tatăl a făcut cerurile și pământul (Geneza 1:1), Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor (Geneza 1:2), iar Ioan ne descoperă că Domnul Isus, Cuvântul lui Dumnezeu, era implicat activ: „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3).

Lucrarea de mântuire oferă un exemplu profund al conlucrării Trinității. Jertfa lui Isaac din Vechiul Testament prefigurează lucrarea Domnului Isus. Dumnezeu Tatăl L-a trimis pe Fiul Său pentru mântuirea omenirii (Ioan 3:16), iar Domnul Isus, în ascultare desăvârșită, Și-a împlinit misiunea, fiind sprijinit de Duhul Sfânt (Luca 4:14).

Nașterea miraculoasă a lui Isaac prefigurează nașterea miraculoasă a lui Isus. Disponibilitatea lui Isaac de a se jertfi este comparată cu ascultarea Domnului Isus, iar înlocuirea lui Isaac cu un berbec simbolizează substituția realizată de Hristos pentru păcatele omenirii.

În concluzie, Dumnezeu S-a descoperit în istorie prin lucrarea Sfintei Treimi, care reprezintă un model al armoniei desăvârșite în esența divină și în acțiunile Sale.

- Istoria este urma pașilor lui Dumnezeu.
- Considerat imaginea perfectă a lui Dumnezeu, Isus a întruchipat dragostea, dreptatea, neprihănirea și slava Dumnezeirii.
- Poporul Israel L-a cunoscut pe Dumnezeu în trei ipostaze principale: Creator, Judecător și Răscumpărător.
- Dumnezeu S-a descoperit în istorie prin lucrarea Sfintei Treimi, care reprezintă un model al armoniei desăvârșite în esența divină și în acțiunile Sale.

Să explorăm

1. Enumeră patru minuni prin care Dumnezeu S-a descoperit în fața poporului Israel.
2. Precizează ipostazele principale în care Israel l-a cunoscut pe Dumnezeu.
3. Prezintă două exemple biblice din care reiese conlucrarea armonioasă a Trinității.
4. Explică în ce constă identitatea de judecător a lui Dumnezeu.

Relația cu Biblia

- Completează axa istoriei biblice cu cinci momente semnificative.
- Numește pentru fiecare moment istoric menționat cum ne este descoperit Dumnezeu (exemplu: Creație – Dumnezeu este Creator atotputernic).

Creația

Apocalipsa lui Ioan,
anul 90-95d.Hr.

Moartea lui ISUS pe
cruce, anul 33-34
d.Hr.

Activitate pe grupe

1. Se împarte clasa în grupe de câte 4-6 elevi.
2. Fiecare grupă va întocmi o fișă cu cinci versete biblice care conțin cuvântul *răscumpărător* sau *răscumpărare*.
3. Sub îndrumarea profesorului se vor analiza versetele selectate.
4. Câte un reprezentat din fiecare grupă va explica în fața clasei care sunt semnificațiile versetelor alese și ce ne învață acestea despre Dumnezeu.

Vocabular

LEGĂMÂNT = promisiune solemnă, angajament de a face ceva.

NEDIVIZAT = care nu este împărțit.

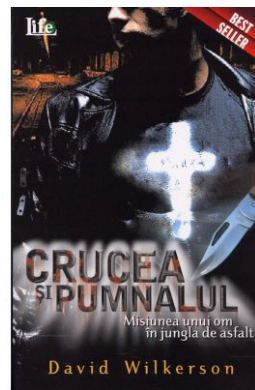
INDIVIZIBIL = care nu se poate împărți.

3 Verset de memorat

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. Ioan 1:14

Aprofundare

Cartea „Crucea și pumnalul” este autobiografia pastorului David Wilkerson și prezintă modul în care puterea lui Dumnezeu poate salva oamenii din gheara viciilor. David Wilkerson, în urma deciziei de a predica Evanghelia pe străzile din New York, cunoaște diferiți tineri care trec prin situații dificile. Autorul povestește cum a fost îndemnat de Duhul Sfânt să ajute șapte tineri condamnați pentru o ucidere. Deși cei șapte au ajuns la închisoare, totuși eforturile lui David au dus la apariția centrului Teen Challenge care a salvat mii de tineri și tinere de la diferite dependențe.

Dumnezeu folosește oameni obișnuiți ca să facă lucruri neobișnuite.

Iubirea nu este un sentiment ci o decizie pe care o luăm în fiecare zi.

Valoarea noastră nu e determinată de ceea ce facem, ci de ceea ce suntem în Hristos.

Pornind de la prezentarea de carte și de la citatele de mai sus, răspunde la următoarele întrebări:

Ce lucruri ne dau valoare, având în vedere citatul: *Valoarea noastră nu e determinată de ceea ce facem, ci de ceea ce suntem în Hristos?*

Cum Îl pot cunoaște cei din jur pe Dumnezeu prin viața noastră?

Cine dintre cunoscuții tăi crezi că are nevoie să audă astăzi că Dumnezeu îl iubește?

Citește cartea menționată și notează: **învățăături, observații și impresii.**

Să aflăm mai multe...

• **Tatăl este Dumnezeu – Rom 1:7** *Deci vouă, tuturor care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!*

• **Fiul este Dumnezeu – Evrei 1:8** *pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate.*

• **Duhul Sfânt este Dumnezeu – Faptele Apostolilor 5:3, 4** *Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să-L minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?*

Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? Nu i-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”

Preia un interviu unui membru al familiei sau unui prieten, pe tema: *Cum l-am cunoscut pe Dumnezeu?*

Consemnează mărturia personală a întoarcerii la Domnul și experiențe personale avute cu Dumnezeu.

TREI NUME-N UNUL SINGUR

Trei Nume-n Unul Singur
e Harul și Misterul
ce-nvăluiesc pământul
și stăpânesc Eterul
le spune Ziua Noptii
și Iarna Primăverii
și Seara Dimineții
și Moartea Învierii...

Trei Fețe-a Celui Unic
și Veșnic Creatorul
din Care toate, toate
și-au forma și izvorul
și-n care toate, toate
se duc topindu-și eul
Trei Stări - Același Unic
și Veșnic Dumnezeu...

Trei Nume: Tatăl, Fiul
și Sfântul Duh - Ființa
la Care se închină
Iubirea și Credința
închid Eternitatea
și-ntrec Nemărginirea
înstăpânindu-și unic
și infinit Mărirea...

...Treime Strălucită
și Tainică și Bună
ființa mea-Ți înalță
trei jertfe dimpreună
Credința și Nădejdea
și Dragostea-mpletite
cu lacrima-nchinării
tăcute și smerite.

Traian Dorz,
volumul *Eternele Poeme*

SFÂNȚA TREIME ÎN VIAȚA BISERICII

Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului.

1Timotei 3:15

BISERICA: METAFORE ȘI TERMINOLOGIE

Uneori, lucrurile cele mai vizibile pot rămâne, totuși, necunoscute pentru noi. Ce reprezintă aceste clădiri ale bisericilor pe lângă care trecem zilnic? Care este scopul lor? Sunt ele cu adevărat bisericile despre care vorbește Biblia? Cum trebuie organizate și ce lucrări ar trebui să desfășoare?

După ce am prezentat descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică, în această lecție vom medita asupra descoperirii Trinității în viața Bisericii. Termenul „biserică” a fost utilizat cu două sensuri principale. Primul sens este unul restrâns, referindu-se la **BISERICA LOCALĂ**, respectiv la o comunitate de credincioși dintr-o anumită localitate. Al doilea sens este mai larg și se referă la **BISERICA UNIVERSALĂ**, când termenul desemnează totalitatea credincioșilor mântuiți de Domnul Isus. Deși acest cuvânt este folosit și pentru a desemna locașurile de cult ale diverselor denominațiuni creștine, din punct de vedere biblic, el nu face referire la o clădire, ci la un grup de oameni.

BISERICA reprezintă totalitatea oamenilor mântuiți din toate vremurile și din toate colțurile lumii. Sfânta Scriptură utilizează ambele sensuri menționate, precum și metafore sugestive: uneori, biserica este numită „clădire” (1 Corinteni 3:9), alteori „Trupul lui Hristos” (Efeseni 1:23) sau „Mireasa lui Hristos” (2 Corinteni 11:2).

SCOPUL BISERICII: ÎNCHINARE, EVANGHELIZARE ȘI CREȘTERE SPIRITUALĂ

Cele trei mari scopuri ale Bisericii sunt închinarea, evanghelizarea și creșterea spirituală a credincioșilor.

Preocuparea pentru **închinare** poate fi constatată încă din perioada Bisericii Primare. Odată cu pogorârea Duhului Sfânt peste credincioșii din Ierusalim, rugăciunea a devenit pentru ei un mod de viață: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Fapte 2:42). Întrucât închinarea poate fi definită drept intrarea în prezența lui Dumnezeu, putem spune că acesta este unul dintre scopurile fundamentale ale Bisericii Creștine. Fiecare biserică trebuie să conducă oamenii la Dumnezeu.

Evanghelizarea a fost poruncită de Domnul Isus înainte de înălțarea Sa la cer. Aceasta constă în ducerea veștii bune a mântuirii către oamenii care nu Îl cunosc pe Dumnezeu. Mântuitorul a poruncit cu fermitate: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură...” (Marcu 16:15). Împlinirea acestei porunci este vizibilă în viața apostolilor. Spre exemplu, apostolul Pavel a străbătut mii de kilometri, a predicat în zeci de orașe, a suferit persecuții și multe alte încercări, considerând că scopul primordial al Bisericii este să vestească Evanghelia.

Dumnezeu dorește ca fiecare credincios să crească în credință. Acest proces are loc în cadrul Bisericii, prin exercitarea slujbelor hotărâte de Domnul (Efeseni 4:11-16). La început, cei care Îl cunosc pe Mântuitorul sunt ca niște prunci spirituali. Însă, pe măsură ce timpul trece, ei trebuie să se maturizeze în credință: „Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire” (1 Petru 2:2).

SLUJBELE ÎN BISERICĂ

Dumnezeu a încredințat responsabilități spirituale tuturor membrilor Bisericii. Biblia ne învață că noi suntem „o seminție aleasă, o preoție împărătească...” (1 Petru 2:9), fiind chemați la slujire conform darurilor primite de la Domnul: „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit” (1 Petru 4:10).

Conform epistolei către Efeseni 4:11, slujbele bisericii sunt:

Apostol – persoană trimisă special de Dumnezeu.

Proroc – persoană care transmite un mesaj din partea Domnului.

Evanghelist – persoană care duce vestea bună a mântuirii.

Păstor – persoană care îngrijește și supraveghează Biserica.

Învățător – persoană care îi învață pe alții Cuvântul lui Dumnezeu.

ACTELE DE CULT: BOTEZUL ÎN APĂ ȘI CINA DOMNULUI

Actele de cult sunt definite ca practici instituite de Domnul Isus, având scopul de a exprima în mod public adevărurile și trăirile spirituale ale credinței creștine. Cele mai cunoscute acte de cult sunt Botezul în Apă și Cina Domnului.

BOTEZUL ÎN APĂ marchează începutul vieții de credință. În cadrul acestuia, persoana care a ajuns să creadă în Domnul Isus și a atins vârsta maturității, fiind responsabilă de acțiunile sale, este scufundată în apă în Numele Sfintei Treimi. Acest act este împlinirea poruncii Mântuitorului din Marcu 16:16: „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.”

CINA DOMNULUI este oficiată conform poruncii consemnate în Matei 26:26-29 și respectată încă din perioada Bisericii Primare (1 Corinteni 11). Participanții se împărtășesc cu pâinea, simbol al trupului Domnului, și cu rodul viței, simbol al sângelui Domnului. Semnificația acestui act constă în amintirea și mărturisirea jertfei Domnului. Participarea trebuie să fie făcută cu responsabilitate și după o verificare personală a credinciosului (1 Corinteni 11:27-28).

Împlinind scopurile Bisericii alături de comunitatea de credincioși, implicându-ne în slujire și participând la actele de cult, vom ajunge să Îl cunoaștem mai bine pe Dumnezeul Triunic. Slujirea comunității creștine trebuie să urmeze modelul armoniei perfecte a Sfintei Treimi, care se descoperă în viața Bisericii.

- SCRIE**
- Biserica reprezintă totalitatea oamenilor mântuiți din toate vremurile și din toate colțurile lumii și este descrisă prin metafore sugestive: „clădire” (1 Corinteni 3:9), „Trupul lui Hristos” (Efeseni 1:23) sau „Mireasa lui Hristos” (2 Corinteni 11:2).
 - Cele trei mari scopuri ale Bisericii sunt închinarea, evanghelizarea și creșterea spirituală a credincioșilor.
 - Slujbele bisericii sunt: apostol, proroc, evanghelist, păstor, învățător.
 - Cele mai cunoscute acte de cult sunt Botezul în Apă și Cina Domnului.

Să explorăm

1. Precizează cele două sensuri principale ale termenului biserică.
2. Arată care sunt scopurile principale ale bisericii creștine.
3. Explică semnificația termenului „evangelizare”.
4. Prezintă pe scurt semnificația Botezului în Apă.
5. Prezintă pe scurt semnificația Cinei Domnului.

Verset de memorat

El l-a pus totul sub picioare și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce împlinește totul în toți. Efeseni 1:22-23

Aprofundare

1. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Singurul sens al termenului biserică este de clădire unde se adună creștinii.
- ___ Scopul principal al bisericii este să ajute oamenii să socializeze.
- ___ Slujbele sunt responsabilități spirituale încredințate oamenilor din biserică.
- ___ Singura condiție biblică pentru participarea la Cina Domnului este credința.
- ___ Închinarea înseamnă să cerem prin rugăciune ceva de la Dumnezeu.
- ___ Voia lui Dumnezeu este ca pe măsură ce trece timpul, să creștem în credință.
- ___ Actele de cult sunt practici stabilite de oameni pentru buna desfășurare a slujbelor.
- ___ Semnificația Cinei Domnului stă în amintirea și mărturisirea jertfei Domnului.

2. Citește cu atenție textul biblic din Efeseni 4:11-15:

Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.

Rezolvă următoarele cerințe:

- a. Care sunt cele cinci slujbe menționate în text?
- b. De ce este important să creștem spiritual, conform textului?
- c. În ce mod ne ajută slujbele din biserică să creștem spiritual?
- d. Cum putem interpreta expresia „să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo”?

Relația cu Biblia

Completează tabelul cu nume de slujitori din Biblie:

SLUJBA	PERSONAJE BIBLICE
Apostol	
Proroc	
Evangelist	
Păstor	
Învățător	

Activitate pe grupe

1. Se împarte clasa în cinci grupe de elevi.
2. Fiecare grupă va întocmi în trei minute o fișă cu cuvinte care descriu starea credinciosului care participă la o slujbă a bisericii.
3. Câștigă grupa care are cele mai multe cuvinte notate.

Să aflăm mai multe...

- ACTELE DE CULT sunt numite în Biserica Catolică „sacramente” iar în Biserica Ortodoxă „sfintele taine”.
- CINA DOMNULUI este numită în mod tradițional euharistie. Cuvântul acesta înseamnă mulțumire, recunoștință.
- CINA DOMNULUI a fost instituită de Domnul cu ocazia ultimului Paște pe care l-a sărbătorit împreună cu ucenicii Săi, cu câteva ore înainte de crucificarea Sa.

- Notează trei sentimente pe care le simți atunci când te gândești la biserică.
- Argumentează necesitatea și utilitatea frecventării bisericii de către adolescenți și tineri.

PORTOFOLIU

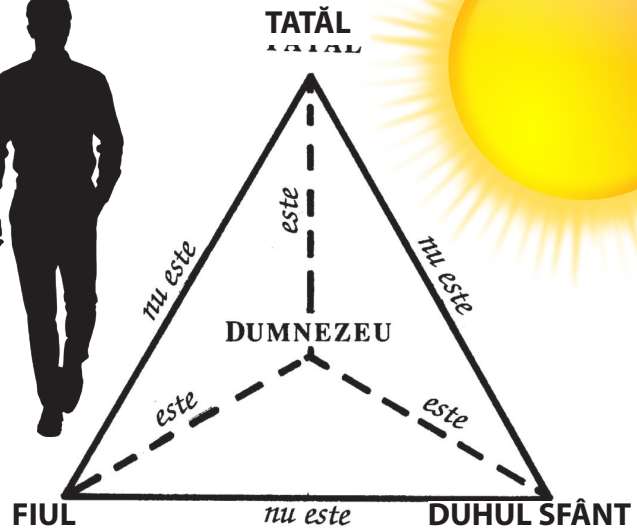
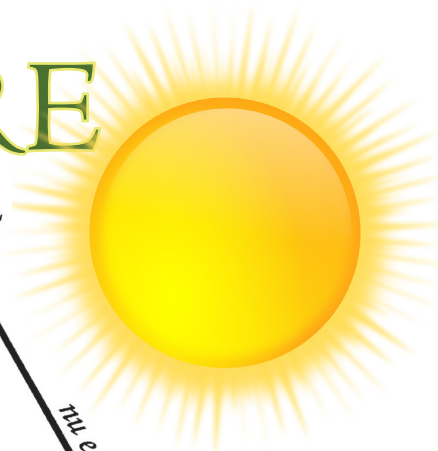
O invitație specială pentru un prieten special

Realizează o scrisoare pentru un prieten apropiat prin care îl inviți la un program special care va avea loc în biserica ta.

Precizează motivele pentru care este importantă participarea la Biserică, folosind și cunoștințele dobândite în lecție.

RECAPITULARE

1. Explică ce reprezintă expresia „Sfânta Treime”. De ce imaginile alăturate sugerează comparații sugestive cu aceasta?

2. Marchează cu „1” dovezile existenței Sfintei Treimi găsite în Vechiul Testament, și cu „2” pe cele găsite în Noul Testament:

DOVEZI PRIVIND EXISTENȚA SFINTEI TREIMI	VECHIUL TESTAMENT SAU NOUL TESTAMENT?
Tripla binecuvântare din Numeri 6	
Botezul Domnului Isus	
Numele ELOHIM	
Porunca Mântuitorului privind botezul	
Încheierea epistolei 2 Corinteni	

3. Precizează câte trei momente importante din viața personajelor biblice de mai jos:

NOE	1. _____ 2. _____ 3. _____
AVRAAM	1. _____ 2. _____ 3. _____
MOISE	1. _____ 2. _____ 3. _____

4. Identifică momentele din Vechiul Testament în care Dumnezeu s-a descoperit drept Creator, Judecător și Răscumpărător.

creator	_____
judecător	_____
răscumpărător	_____

EVALUARE

1. Completează textul cu cuvintele potrivite:

Sfânta Treime se referă la existența unui _____ Dumnezeu, care s-a manifestat în _____ Persoane diferite, cunoscute sub numele de _____, _____ și _____. Toate sunt _____, eterne și de aceeași _____ divină. Au atribuții _____, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită.

2. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Biblia spune că Dumnezeu nu poate fi cunoscut deoarece este infinit.
- ___ Domnul Isus este forma supremă de descoperire a lui Dumnezeu.
- ___ Dumnezeu deține controlul doar asupra istoriei poporului Israel.
- ___ Profetul Ieremia s-a referit cel mai mult la identitatea de Judecător a lui Dumnezeu.

3. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Elohim	Botezul Domnului
Iordan	Dumnezeu Creatorul
Minuni	Dumnezeu schimba vremurile
Daniel	Descoperirea lui Dumnezeu

4. Răspunde la următoarele cerințe:

- a. Precizează două motive pentru care este important să-L cunoaștem pe Dumnezeu.
- b. Prezintă dovezile cu privire la existența Sfintei Treimi, din Vechiul și Noul Testament.
- c. Explică în ce constă identitatea de judecător a lui Dumnezeu.
- d. Arată care sunt scopurile principale ale bisericii creștine.

5. Pornind de la textul biblic:

Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului 1 Timotei 3:15

realizează o compunere de o pagină cu titlul

„Biserica este casa lui Dumnezeu”,
în care să cuprinzi răspunsurile la întrebări:

- a. Ce este biserica?
- b. Care sunt slujbele bisericii?
- c. Care sunt principalele acte de cult ale bisericii?
- d. Cum explici metaforele despre biserică identificate în

text?

BAREM:

- Subiectul 1: 20 puncte (2,5 puncte x 8)
- Subiectul 2: 10 puncte (2,5 puncte x 4)
- Subiectul 3: 10 puncte (2,5 puncte x 4)
- Subiectul 4: 20 puncte (5 puncte x 4)
- Subiectul 5: 30 puncte (10 puncte a și b; 5 puncte c și d)
- Din oficiu: 10 puncte

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

- IUBIREA, TEMEIUL VIEȚII
- SFÂNTA TREIME ÎN CREAȚIE
- DUHUL SFÂNT – SFINȚITORUL
- RĂSPUNSUL OMULUI LA CHEMAREA LUI DUMNEZEU

IUBIREA, TEMEIUL VIETII

Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

I Ioan 4:8

Tot ce are viață pe pământ a izvorât din iubirea lui Dumnezeu. El nu S-a simțit constrâns sau obligat să creeze. Tot ce provine din Dumnezeu poartă amprenta dragostei Sale, pentru că „Dumnezeu este dragoste” (I Ioan 4:8). Viața nu a apărut la întâmplare, ci a fost creată din ceea ce este Însuși Dumnezeu: dragoste. Privind la păsările cerului sau la crinii de pe câmp, înțelegem că Dumnezeu a creat totul minunat și poartă de grijă creației Sale.

Omul a fost creat pentru că Dătătorul vieții a dorit să aibă o relație cu creația Sa. Această relație de dragoste oglindește armonia bazată pe iubire între persoanele Trinității. Isus știa că Tatăl Îl iubește, iar El Îl iubea pe Tatăl, manifestând această dragoste prin ascultare: „Pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl” (Ioan 14:31). Dumnezeu nu L-a forțat pe Fiul Său să I se supună, ci Isus a ascultat de Tatăl în mod voluntar. Dragostea Fiului s-a manifestat prin păzirea poruncilor Tatălui: „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa

v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui” (Ioan 15:9-10).

Omul este singura făptură a lui Dumnezeu care poate fi conștientă de acest dar măreț al iubirii agape. Doar omul poate răspunde lui Dumnezeu cu iubire.

Când Isus a venit pe pământ, a oglindit dragostea lui Dumnezeu pentru oameni: le-a făcut bine, i-a vindecat, a săvârșit minuni, a hrănit mulțimile și, în cele din urmă, S-a sacrificat pe Sine pentru ei. Dragostea lui Dumnezeu se extinde asupra tuturor oamenilor, inclusiv asupra noastră. Din păcătoși, Dumnezeu ne face copii ai Săi, așa cum este scris în 1 Ioan 3:1: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem.” O astfel de dragoste cere un răspuns pe măsură.

Dragostea lui Dumnezeu ne determină să-L iubim și noi. Așa cum dragostea lui Dumnezeu s-a manifestat în mod practic, culminând cu trimiterea Fiului Său la moarte pentru noi, la fel și dragostea noastră față de Dumnezeu se manifestă prin atitudini, sentimente și comportamente față de El și față de cei din jur. În 2 Ioan 1:6 scrie: „Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblăm, după cum ați auzit de la început.” Dragostea se vede prin ascultarea de Dumnezeu. Promisiunea Sa este că Însăși Trinitatea va avea parte de dragostea noastră prin împlinirea poruncilor Sale:

„Drept răspuns, Isus i-a zis: «Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.» (Ioan 14:23).

CEA MAI MARE PORUNCĂ

Poate te întrebi: care sunt poruncile pe care trebuie să le respecti pentru a dovedi că Îl iubești pe Dumnezeu? Care este cea mai mare poruncă? În Matei 22:37-40, Isus spune: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii.”

În capitolul 10 al Evangheliei după Luca, Isus ilustrează practic porunca iubirii de aproapele prin Pilda samariteanului milos. Ni se cere dragoste: dragoste față de Dumnezeu și dragoste față de aproapele, iar aceasta se manifestă prin fapte.

Dumnezeu ne-a iubit în mod desăvârșit și așteaptă aceeași dragoste din partea copiilor Săi.

Cea mai importantă poruncă este să-L prețuim și să-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice. Dragostea pentru El se revarsă asupra aproapelui nostru, fie că este prieten, fie că este dușman.

SCRIE

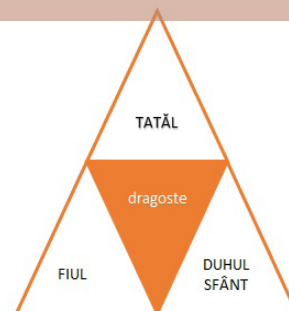
- Tot ce provine din Dumnezeu poartă amprenta dragostei Sale, pentru că „Dumnezeu este dragoste”.
- Omul este singura făptură a lui Dumnezeu care poate fi conștientă de acest dar măreț al iubirii agape. Doar omul poate răspunde lui Dumnezeu cu iubire.
- Dumnezeu ne-a iubit în mod desăvârșit și așteaptă aceeași dragoste din partea copiilor Săi.
- Cea mai importantă poruncă este să-L prețuim și să-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice.

Să explorăm

Analizează schița alăturată și răspunde la următoarele cerințe:

1. Care este relația dintre persoanele Trinității? Cum și-a manifestat Isus dragostea pentru Tatăl?
2. Care a fost motivul pentru care Dumnezeu a creat lumea și omul?
3. Care este cea mai mare poruncă adresată omului?
4. Ce cuvânt ar trebui să scrii pe săgeți? De ce?

Relația cu Biblia

1. Caută cât mai multe versete biblice care vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu pentru oameni și despre dragostea noastră pentru El. Notează o idee principală pentru fiecare verset citit.

2. Crezi că există vreo legătură între dragostea lui Dumnezeu pentru lumea întreagă și cea mai mare poruncă dată nouă, oamenilor? Putem îndeplini marea poruncă, necunoscând dragostea lui Dumnezeu? Argumentează-ți părerea.

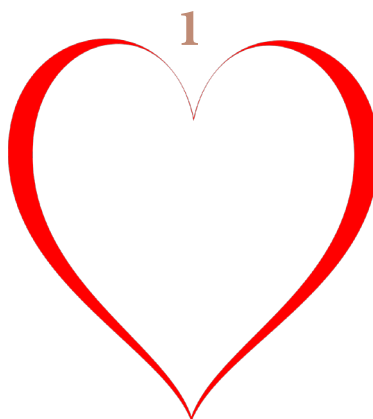
Realizează două inimi pe caietul de religie, după modelul dat.

1. Notează pe prima inimă, atitudinea lui Dumnezeu Tatăl față de celelalte persoane ale Trinității, față de Creația Sa, față de umanitate în general și față de tine.

2. Notează pe a doua inimă, sentimentele tale față de Dumnezeu, față de familie, față de colegi și față de cei care nu te plac.

3 Verset de memorat

Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Matei 22:37-39

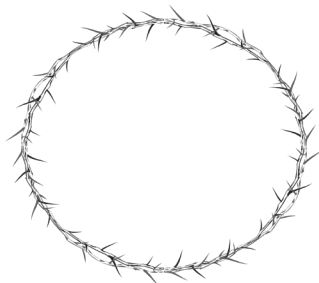
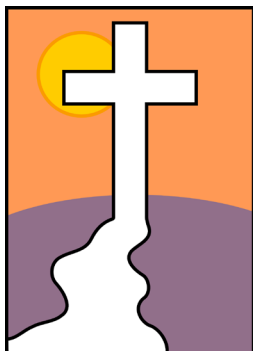

Activitate pe grupe

1. Se împarte clasa în grupe de câte 7-8 elevi.
2. Fiecare echipă va prezenta, sub forma unei scenete, pilda Samariteanului milostiv și pilda Fiului risipitor.
3. După prezentare, fiecare elev va exprima ceea ce a experimentat sau a simțit în rolul personajului său.
4. În cadrul grupei, elevii vor identifica și discuta învățăturile de bază ale pildelor.

Aprofundare

1. Privește imaginile de mai jos și asociază fiecare imagine cu câte trei cuvinte care ți se par cele mai potrivite. Apoi, numește câte un sentiment pe care îl corelezi cu fiecare imagine.

2. Analizează împreună cu colegul de bancă două cazuri de dragoste, ilustrate în Biblie: Dragostea lui Amnon față de Tamar (2Samuel 13) și dragostea creștină descrisă în 1 Corinteni 13.

- Notează 5 caracteristici ale fiecărei tip de dragoste în parte.
- Numește tipul de dragoste pentru fiecare caz în parte. Alege dintre: eros, filia, storge, agape.
- Menționează cel puțin 2 învățături/ aplicații pe care le putem desprinde din cele două pasaje.

3. Compune o poezie despre dragostea lui Dumnezeu pentru om și răspunsul acestuia la dragostea lui Dumnezeu folosind și următoarele cuvinte:

dragoste, lume, viață, aproapele, ajutor, poruncă.

Să aflăm mai multe...

- Eros semnifică în general iubirea pasională; pasiune, romantism, dorință puternică, intensă.
- Filia a fost asociată în general cu prietenia, cu afecțiunea, cu loialitate față de prieteni, virtute, egalitate și bucuria de a face ceva împreună.
- Storge este un sentiment natural de dragoste, ca acela dintre părinți și copii sau cu referire la relațiile dintre membrii familiei.
- Agape este dragostea sacrificială, rațională, bazată pe decizia și voința de a iubi, nu pe sentimente trecătoare. Ea se referă și la dragostea necondiționată a lui Dumnezeu față de om, dar se poate referi și la dragostea omului pentru semenii săi și chiar pentru dușmani. Ea implică lepădare de sine în favoarea celuilalt, chiar până la sacrificiu.

PORTOFOLIU

Redactează un articol despre o faptă bună pe care ai făcut-o sau pe care intenționezi să o faci prin care poți să-ți exprimi dragostea ta față de Dumnezeu și / sau față de semenii tăi. Ghidează-te după versetul: „Tot ce faceți să fie făcut cu dragoste” (1Corinteni 16:14).

SFÂNTA TREIME ÎN CREAȚIE

Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

Romani 11:36

DUMNEZEU TATĂL – CREATORUL

Biblia Îl prezintă pe Dumnezeu Tatăl ca fiind Creatorul lumii – un Dumnezeu suveran, atotputernic, măreț, care a făcut toate lucrurile prin Cuvântul Său și care susține totul. Domnul este singurul Dumnezeu, Creatorul lumii văzute (materiale), dar și al lumii nevăzute (spirituale).

Știm că Dumnezeu a creat îngerii, care fac parte din lumea nevăzută. Îngerii sunt ființe spirituale (*duhuri* – Evrei 1:14), cerești, slujitori ai lui Dumnezeu (Psalmul 148:2-5; Coloseni 1:16). Scriptura nu specifică momentul exact al creației lor, dar cu siguranță ei au fost creați înaintea omului (Iov 38:7). Îngerii sunt foarte numeroși (Apocalipsa 5:11), având diferite slujbe și ranguri.

Deși au fost creați fără păcat, unii îngeri au căzut din starea lor de nevinovăție din cauza răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu (2 Petru 2:4; Iuda 6). Aceștia au devenit îngeri răi, iar destinul lor final este iazul cu foc (Matei 25:41).

Dumnezeul nostru este Creatorul tuturor lucrurilor nevăzute, iar acestea I se închină și ascultă de El: „Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta” (Neemia 9:6).

Dumnezeu este și Făcătorul lumii văzute. Tot ceea ce putem vedea în jur – de la astre și galaxii, până la cele mai mici viețuitoare – este creația unui Dumnezeu măreț, atotputernic, înțelept și iubitor.

Dumnezeu a creat universul nostru și, în mod special, planeta noastră pentru a fi un loc prielnic pentru viețuire. Diversitatea, complexitatea și măreția acestui univers Îl revelează pe Dumnezeul nostru, Cel care este vrednic de toată lauda și închinarea noastră. „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apocalipsa 4:11).

În cartea Genezei este descris modul în care Dumnezeu a creat totul din nimic (*ex nihilo*), prin puterea Cuvântului rostit, în doar șase zile.

În a șasea zi, Dumnezeu a creat omul din țărâna pământului, l-a modelat cu mâna Lui și i-a suflat în nări suflare de viață. Făcătorul nostru ne-a creat „după chipul și asemănarea Lui” (Geneza 1:26). Avem un duh veșnic, rațiune, voință, sentimente, capacitatea de a vorbi și de a distinge între bine și rău. Înțelegem dragostea lui Dumnezeu pentru noi și suntem datori să răspundem cu dragoste.

Dumnezeu Și-a manifestat dragostea pentru om creându-l într-un mod unic, modelat de Însăși mâna Lui. Noi suntem copiii Lui și Îl putem numi Tată. Mai mult, Dumnezeu a dorit ca omul să fie fericit: a instituit familia, formată dintr-un bărbat și o femeie, pe care a așezat-o în grădina Edenului, unde omul se putea bucura de părtașia directă cu Dumnezeu și de creația Sa perfectă. Dumnezeu Creatorul este Tatăl umanității, Tatăl nostru din cer.

DOMNUL ISUS HRISTOS – MÂNTUITORUL LUMII

Omul, creația lui Dumnezeu, a păcătuit în grădina Edenului. Din acel moment, el a avut nevoie de un Salvator care să-l elibereze din robia păcatului. Dumnezeu Tatăl, în dragostea Sa, a oferit mântuirea prin Fiul Său, Isus. Încă din prima carte a Bibliei, Geneza, ni se descoperă vestea bună a mântuirii prin „sămânța femeii”, Isus, care a zdrobit capul șarpelui (Satan): „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Geneza 3:15).

În planul mântuirii, persoanele Sfintei Treimi conlucrează desăvârșit: Tatăl, din iubire pentru omenire, L-a trimis pe singurul Său Fiul în lume (Ioan 3:16); Fiul a acceptat planul Tatălui, supunându-Se cu dragoste; iar Duhul Sfânt convinge omul de păcat și continuă procesul de sfințire.

De la nașterea Sa, Isus a fost vestit ca Mântuitor: „...vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11). Misiunea Lui a fost să ia chip de om (Filipeni 2:6-8), să trăiască fără păcat, să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să moară pentru păcatele noastre (Luca 1:47; Ioan 4:42; 2 Timotei 1:10; Tit 2:13; 1 Ioan 4:10).

Lucrarea de mântuire a lui Isus nu înseamnă doar izbăvirea și curățirea de păcat, ci și posibilitatea de a trăi o viață sfântă prin El. Dumnezeu a iubit atât de mult omul, încât L-a trimis pe singurul Său Fiul ca singura cale de mântuire și salvare (Fapte 4:12). Astăzi, avem șansa de a trăi o viață sfântă datorită acestei jertfe supreme.

SCRIE

- Domnul este singurul Dumnezeu, Creatorul lumii văzute (materiale), dar și al lumii nevăzute (spirituale).
- Îngerii sunt ființe spirituale, cerești, slujitori ai lui Dumnezeu.
- În planul mântuirii, persoanele Sfintei Treimi conlucrează desăvârșit: Tatăl, din iubire pentru omenire, L-a trimis pe singurul Său Fiul în lume; Fiul a acceptat planul Tatălui, supunându-Se cu dragoste; iar Duhul Sfânt convinge omul de păcat și continuă procesul de sfințire.

Să explorăm

1. Cunoscând faptul că Dumnezeu a creat totul și ne-a creat și pe noi, enumeră atributele lui Dumnezeu.
2. Enumeră rezultatele jertfei mântuitoare a Domnului Isus în viața noastră.
3. Menționează din pasajul Isaia 53:1-10 cum este ilustrată lucrarea de mântuire a așteptatului Mesia.

Să aflăm mai multe...

„Cred într-unul Dumnezeu,
Tatăl Atotțiitorul, făcătorul
tuturor văzutelelor și nevăzutelelor...” -
Secțiune din crezul de la Niceea (anul 325
d.Hr.)

Conciliul de la Niceea (astăzi İznik,
în Turcia) a fost primul conciliu ecumenic
al Bisericii Creștine.

În anul 325, împăratul Constantin
cel Mare a convocat acest conciliu, care a
stabilit bazele învățaturii creștinismului,
definind în mod precis termenii creștini ca
răspuns la provocările învățăturilor false
din acea perioadă.

Vocabular

RANG = loc ocupat de cineva sau de ceva
într-o ierarhie, treaptă într-o ierarhie.

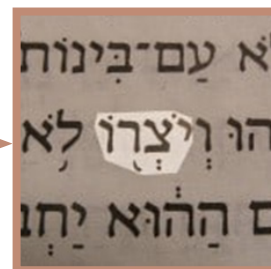
RAȚIUNE = gândire, facultate, proprie
omului, de a cunoaște prin noțiuni,
judecăți.

CONLUCRA = a colabora (cu cineva), a
contribui la o acțiune comună.

Verset de memorat

Dragostea lui Dumnezeu
față de noi s-a arătat prin faptul
că Dumnezeu a trimis în lume pe
singurul Său Fiu, ca noi să trăim
prin El. 1Ioan 4:9

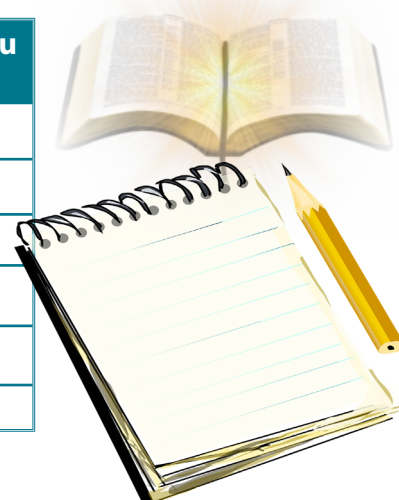
Text
ebraic din
Isaia 27:11
care cuprinde
termenul:
„CREATORUL lor”
Yotsero

Relația cu Biblia

Caută în Biblie următoarele referințe cu privire la Dumnezeu Creatorul și completează pe caiet tabelul următor:

Referința	Ideea principală	Cum este descris Dumnezeu?	Implicații pentru viața mea
Exod 4:11			
Psalmi 121:2			
Amos 4:13			
Isaia 64:8			
Maleahi 2:10			
Fapte 17:24			

Aprofundare

1. Recitește cu atenție pasajul din Geneza care descrie crearea omului, apoi răspunde la următoarele întrebări:

- De ce a creat Dumnezeu omul? De ce a creat ulterior femeia?
- Care este tipul de familie creat de Dumnezeu? De ce noi, creștinii, susținem căsătoria dintre un bărbat și o femeie?
- Ce sentimente trăiești știind că Dumnezeu Însuși a modelat ființa umană și a creat omul după chipul și asemănarea Lui?
- Care era relația dintre Dumnezeu Tatăl și primii oameni în grădina Edenului? Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu?

2. Citește pasajele date din Biblie și completează în caiet tabelul, după model:

Pasajul	Expresii care descriu lucrarea de mântuirea a Domnului Isus	Semnificația expresiei
Ioan 1:29, 36 Apocalipsa 5:6	Mielul lui Dumnezeu	Asemenea mielului jertfit din Vechiul Testament, Isus este jertfa pentru păcatele omenirii
1Corinteni 5:7		
Evrei 9:11-12 Evrei 5:1-5		
1Timotei 2:5		
1Corinteni 15:45 Romani 5:12-21		
Evrei 9:26 Evrei 4:15-16		

Activitate pe grupe

INVESTIGAȚIE

Se împarte clasa în grupe de câte 4-5 elevi, pentru a aprofunda diferite aspecte ale lecției.

1. **Grupa oamenilor de știință.** Găsiți trei argumente pentru care credem că tot universul și toate ființele (inclusiv omul) sunt creația lui Dumnezeu.
2. **Grupa teologilor.** Identificați relația dintre Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul în lucrarea de mântuire a omului.
3. **Grupa practicanților.** Menționați cinci învățături pe care le puteți desprinde din această lecție pentru adolescenți. Ce impact au lucrurile învățate în viața ta?
4. **Grupa artiștilor.** Ilustrați printr-o imagine/desen iubirea lui Dumnezeu, manifestată prin creație și / sau prin mântuirea în Hristos.

PORTOFOLIU

1. Vorbește unei persoane despre marea dragoste a lui Dumnezeu pentru oameni, arătată de la Creația lumii și culminând cu jertfa lui Isus.
2. Scrie o pagină de jurnal în care să surprinzi această discuție, răspunsul acelei persoane și impresiile tale.

DUHUL SFÂNT – SFINȚITORUL

Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea. Filipeni 2:13

CHEMAREA LA SFINȚIRE

Dumnezeu ne cheamă să fim sfinți, pentru că El este sfânt. Mai mult decât atât, ni se poruncește să fim sfinți, deoarece fără sfințenie „nimeni nu va vedea pe Domnul” (Evrei 12:14). Apostolul Petru ne îndeamnă astfel: „Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt” (1 Petru 1:14-16).

În 1 Samuel 2:2 citim: „Nimeni nu este sfânt ca Domnul; nu este alt Dumnezeu decât Tine; nu este stâncă așa ca Dumnezeul nostru”, iar în Isaia 6:3: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor”. Acestea sunt doar două dintre multele pasaje biblice care proclamă sfințenia lui Dumnezeu. Dumnezeu este desăvârșit și în El nu există nici urmă de păcat. El nu poate păcătui (Evrei 6:18) și nici nu poate ispiti pe cineva să păcătuiască (Iacov 1:13). Dumnezeu Fiul, atunci când a trăit pe pământ, a fost sfânt (Luca 5:33-35) și nu a avut păcat (Evrei 4:15). De asemenea, sfințenia este atributul celei de-a treia persoane a Sfintei Treimi, Duhul Sfânt.

Pentru că Dumnezeu este sfânt și fără păcat, El le-a poruncit, încă din vechime, israeliților să fie sfinți (Levitic 11 și 19). Aceasta însemna că ei trebuiau să fie diferiți de celelalte națiuni. Ca popor ales, ei aveau responsabilitatea de a reflecta prin comportamentul lor caracterul unui Dumnezeu sfânt și o Lege sfântă.

Astăzi, cei răscumparați de Domnul Isus sunt numiți „un neam sfânt” (1 Petru 2:9) și au chemarea să fie „sfinți în toată purtarea lor”. Creștinii trebuie să trăiască separați de principiile acestei lumi, alegând să urmeze valorile, standardele și poruncile lui Dumnezeu.

CALEA SPRE SFINȚIRE

Spre deosebire de Dumnezeul sfânt, omul este păcătos, are o natură coruptă și o inimă înclinată spre rău (Romani 3:23). Cum poate un om păcătos să devină și să rămână sfânt, asemenea lui Dumnezeu?

Calea spre sfințire implică trei aspecte:

1. SFINȚIREA POZIȚIONALĂ: Aceasta reprezintă starea noastră de sfințenie ca identitate. Ea începe cu nașterea din nou (Ioan 3) și cu credința că suntem curățiți de păcatele noastre prin jertfa Domnului Isus Hristos.

Nu putem obține sfințenia prin faptele noastre, ci doar prin credință. În momentul mântuirii, Dumnezeu ne declară sfinți datorită lucrării lui Hristos (Romani 1:7; 1 Corinteni 1:2).

2. SFINȚIREA PROGRESIVĂ: Aceasta este un proces continuu prin care credinciosul se îndepărtează de păcat și trăiește o viață dedicată lui Dumnezeu. Apostolul Pavel ne îndeamnă: „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu” (2 Corinteni 7:1).

3. SFINȚIREA PERFECTĂ: Aceasta reprezintă starea de sfințenie desăvârșită, care va fi atinsă doar atunci când vom fi în prezența lui Dumnezeu, în ceruri (1 Ioan 3:2).

ESENȚA SFINȚENIEI

Suntem chemați să fim diferiți, să nu ne conformăm standardelor acestei lumi. Nu putem deveni sfinți prin puterile noastre, ci Duhul Sfânt este Cel care lucrează sfințirea în viața noastră. Dumnezeu L-a trimis pe Isus ca să fie calea spre sfințenie și ne-a dat Duhul Sfânt ca să ne ajute să creștem în sfințenie.

Sfințirea este lucrarea Duhului Sfânt în viața credinciosului: „prin sfințirea lucrată de Duhul” (1 Petru 1:2). El locuiește în noi și ne face „temple ale Duhului Sfânt” (1 Corinteni 6:11). Sfințenia noastră este rezultatul locuirii Duhului Sfânt în viața noastră, iar aceasta se manifestă prin ascultarea de Dumnezeu și predarea totală voii Sale.

A fi sfânt înseamnă a trăi asemenea lui Isus Hristos. El, deși a trăit pe pământ, nu a avut păcat și a fost pe deplin dedicat voii Tatălui (Filipeni 2:5-10). Duhul Sfânt, care a locuit în Isus, poate locui și în noi, transformându-ne după chipul Lui.

ROADA SFINȚENIEI

Sfințenia din viața noastră este o dovadă a lucrării minunate a lui Dumnezeu. Este o minune ca un om păcătos să fie transformat și să trăiască o viață curată. Aceasta este posibil doar prin dragostea lui Dumnezeu, care L-a trimis pe Fiul Său să ne mântuiască și pe Duhul Sfânt să ne sfințească.

Un credincios care trăiește în sfințenie împlinește porunca lui Dumnezeu și reflectă caracterul Său pentru cei din jur. Astfel, oamenii Îl pot cunoaște pe Dumnezeu prin viața noastră schimbată.

Sfințenia se manifestă prin puritate morală și printr-o viață curată în toate aspectele: în gândire, atitudini, vorbire și comportament. Este opusă păcatului și necurăției. Cea mai mare binecuvântare a sfințeniei este că vom vedea fața lui Dumnezeu și vom avea viață veșnică: „Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică” (Romani 6:22).

SCRIE

- Creștinii trebuie să trăiască separați de principiile acestei lumi, alegând să urmeze valorile, standardele și poruncile lui Dumnezeu.
- Nu putem deveni sfinți prin puterile noastre, ci Duhul Sfânt este Cel care lucrează sfințirea în viața noastră.
- Sfințenia se manifestă prin puritate morală și printr-o viață curată în toate aspectele: în gândire, atitudini, vorbire și comportament.

Să explorăm

1. Definește termenul „sfințenie”.
2. Explică cum poate un om păcătos să fie sfânt.
3. Menționează cele trei aspecte ale „sfințirii” credinciosului.
4. Precizează care este rolul Duhului Sfânt în sfințirea credinciosului.
5. Enumeră rezultatele sfințeniei.

Verset de memorat

Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. 1 Tesaloniceni 4:7

Relația cu Biblia

Citește pasajul din Isaia 6:1-8 și răspunde la următoarele întrebări:

- a. Cum este prezentat Dumnezeu?
- b. Care este reacția lui Isaia în fața sfințeniei divine?
- c. De ce Isaia face referire la vorbire / limbaj / gură?
- d. Cum este Isaia curățit?
- e. De ce era necesar ca Isaia să fie curățit?

Activitate pe grupe

CUBUL

Se împarte clasa în șase grupe. Fiecare grupă își desemnează un reprezentant. Acesta va alege sarcina de lucru, prin aruncarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise sarcinile notate mai jos:

- **DESCRIE!** Descrie sfințenia, ca poruncă pentru credincioși.
- **COMPARĂ!** Prezintă comparativ trei personaje biblice care s-au remarcat prin neprihănirea lor.
- **ASOCIAZĂ!** Stabilește corespondența dintre sfințenia lui Isus și neprihănirea personajelor biblice, precizând corelațiile pe care le-ai făcut între cele două obiecte.
- **ANALIZEAZĂ!** Prezintă înțelesul versetului: „Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveați altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră” (1 Petru 1:14-15).
- **APLICĂ!** Formulează un punct de vedere despre ce ai putea prelua și aplica, în propria existență, din lecția despre sfințenie.
- **ARGUMENTEAZĂ!** Susține-ți punctul de vedere despre roada sfințeniei pentru viața de zi cu zi, pentru viața veșnică, pentru relațiile cu cei din jur.

PORTOFOLIU

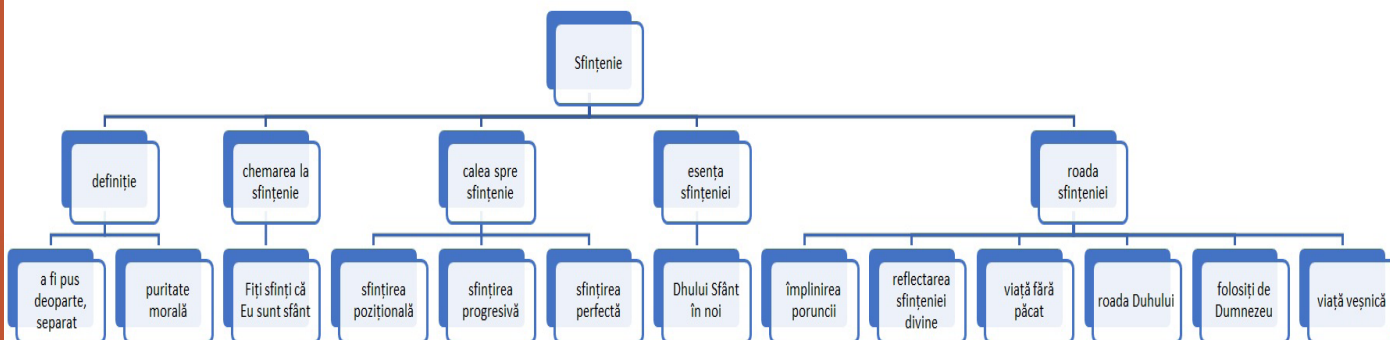
Caută informații despre apostolul Pavel, înainte și după convertirea sa.

Ce fel de sfințenie avea înainte de convertire? Descrie momentul întoarcerii lui la Hristos.

Cum s-a manifestat sfințenia produsă de Duhul Sfânt în viața lui și în lucrarea sa de apostol?

Aprofundare

1. Realizează schița pe caiet și dezbate ramificațiile cu colegul de bancă:

2. „Călătoria creștinului” este o carte scrisă de John Bunyan în secolul al XVII-lea, dar care este tot atât de relevantă și pentru noi astăzi. Cartea este scrisă sub forma unei alegorii care prezintă mesajul Evangheliei ca o poveste.

Creștinul pleacă din Cetatea Pierzării și trebuie să ajungă, după cum le repetă tuturor personajelor cu care se întâlnește, în Cetatea Cerească. Drumul nu este lipsit de pericole și capcane, însă creștinul nu este singur în această călătorie și destinația finală sigur merită orice efort!

În vârful dealului se afla o cruce, iar în vale era un mormânt de piatră. În visul meu, în momentul în care creștinul s-a apropiat de cruce, povara i s-a desfăcut de pe umeri și i-a căzut de pe spate. Povara s-a rostogolit și a ajuns în vale, până în mormânt, de unde nu a mai fost văzută.

Pornind de la prezentarea de carte și de la citatul de mai sus, răspunde la următoarele întrebări:

- Ce reprezintă povara de pe umerii călătorului creștin care a ajuns în mormânt și nu a mai fost văzută?
- În călătoria spirituală spre Țara cerească, care crezi că sunt cele mai mari pericole și capcane pentru adolescentul creștin? Dar cele mai importante ajutoare?
- Cum ai putea încuraja un adolescent creștin să continue să călătorească spre Țara promisă și să nu se piardă pe drum?

Citește cartea menționată și notează: învățături, observații și impresii.

Să aflăm mai multe...

Cuvântul *sfințenie* provine din evreiescul

qadowsh și grecesul *hagios* care înseamnă:

a) „a tăia”, „a separa”. A fi sfânt înseamnă a fi separat de orice altceva. Înseamnă a fi distinct, diferit de orice altceva care a existat sau va exista.

b) a fi pur din punct de vedere moral, tot timpul și în orice mod posibil.

1. Amintește-ți de o situație din viața ta în care ai încercat să faci ce este bine și nu ai reușit. Cum te-ai simțit? De ce lucruri mai aveai nevoie pentru a reuși să faci ce ți-ai propus?

2. Scrie în mijlocul unei foi termenul SFINȚENIE. Notează pe foaie cât mai multe cuvinte corelate cu acest termen.

RĂSPUNSUL OMULUI LA CHEMAREA LUI DUMNEZEU

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Fapte 2:38

Dumnezeu și-a dovedit dragostea față de om prin diferite forme. El ne-a creat, ne poartă de grijă, ne-a oferit mântuirea prin Isus Hristos, ne-a salvat de pedeapsa veșnică, ne-a dat Duhul Sfânt pentru a ne duce până la capăt sfințirea și ne-a pregătit slava cerească. În fața unei astfel de iubiri, noi, oamenii, putem doar să răspundem prin dragostea și ascultarea noastră.

Biblia prezintă trei modalități prin care Dumnezeu așteaptă să răspundem chemării Sale: credința, pocăința și botezul. Toate acestea sunt porunci ale lui Dumnezeu pentru noi și sunt indispensabile mântuirii. Nu din frica pedepșirii, ci din dragoste pentru Dumnezeu ar trebui să credem în El, să ne pocăim și să fim botezați.

CREDINȚA

Credința este „o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd” (Evrei 11:1). Această definiție conține două aspecte: **siguranță intelectuală** și **încredere practică**. A avea credință înseamnă nu doar să știm mental că un lucru este adevărat, ci și să acționăm în consecință. Nu este suficient să recunoaștem că Isus este Dumnezeu întrupat, care a murit pe cruce pentru a plăti pentru păcatele noastre, deoarece și „dracii cred și se înfioară” (Iacov 2:19). Noi trebuie să ne punem toată încrederea în Isus pentru mântuirea noastră (Fapte 16:31). Credința biblică este întotdeauna însoțită de pocăință (Matei 21:32).

Credința nu se aplică doar la mântuire, ci la întreaga viață creștină. Trebuie să credem tot ce spune Biblia și să ascultăm (Romani 12:2). Credința se dovedește prin faptele noastre, în ascultare de poruncile lui Dumnezeu.

Credința este esențială pentru că „fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui” (Evrei 11:6). Fără credință nu putem fi mântuiți (Ioan 3:16) și nu putem trăi viața la care ne-a chemat Dumnezeu (Ioan 10:10). Doar prin credință avem speranța că vom ajunge cu Dumnezeu într-o veșnicie binecuvântată. „Isus Hristos, pe care voi îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1 Petru 1:8-9).

POCĂINȚA

Pocăința înseamnă „schimbarea minții” (*metanoia*), ceea ce duce la schimbarea inimii și a comportamentului (Luca 3:8-14). Pocăința este rezultatul lucrării Duhului Sfânt în noi (Ioan 6:44), care ne convinge de gravitatea păcatului nostru și ne ajută să înțelegem că doar jertfa lui Isus ne poate ierta și mântui. Adevărata pocăință este precedată de „o întristare după voia lui Dumnezeu” și „duce la mântuire” (2 Corinteni 7:10).

Pocăința se reflectă prin fapte și printr-o viață schimbată (2 Corinteni 5:17). De aceea, Ioan

Botezătorul chema oamenii să facă „roade vrednice de pocăința lor” (Matei 3:8).

Tema pocăinței apare încă din Vechiul Testament, când Dumnezeu Își cheamă poporul să se pocăiască de păcate și să se întoarcă cu toată inima la El. În Noul Testament, chemarea la pocăință continuă prin Ioan Botezătorul (Matei 3:2), prin Isus Hristos (Matei 4:17) și apoi prin apostoli (Luca 24:47). Pocăința era strâns legată de credință și de botez. Oamenii credeau în Isus ca fiind singura cale de mântuire, se pocăiau de păcatele lor și apoi se botezau.

Adevărata pocăință:

- Implică o conștientizare profundă a vinei, a păcătoșeniei personale și a sentimentului de neajutorare (Psalmul 51:4–10);

- Înseamnă înțelegerea și apelarea la mila lui Dumnezeu în Isus Hristos (Psalmul 51:1);

- Presupune o schimbare de atitudine față de păcat: omul regretă păcatul și se întoarce de la păcat spre Dumnezeu (Psalmul 119:128);

- Produce o căutare sinceră și persistentă a unei vieți de sfințenie, prin umblarea cu Dumnezeu și ascultarea de poruncile Lui (2 Timotei 2:19–22).

Dumnezeu cheamă toți oamenii la pocăință. Dacă nu ascultăm de această poruncă, „vom pieri” (Luca 13:5), dar o pocăință adevărată aduce mântuire și este o exprimare a recunoștinței noastre față de dragostea lui Dumnezeu.

BOTEZUL

Botezul nou-testamental este porunca lui Isus adresată ucenicilor de a merge și de a face ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (Matei 28:19–20). Botezul creștin este actul de cult prin care o persoană mărturisește public credința în Hristos și dorința de a fi ucenicul Lui. Botezul ilustrează moartea, îngroparea și învierea lui Hristos, dar și moartea noastră față de păcat și învierea la o viață nouă în Hristos: „Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă” (Romani 6:4).

Botezul creștin este un act de ascultare față de Dumnezeu. El reprezintă o mărturie exterioară a schimbării interioare din viața credinciosului. După ce Duhul Sfânt convinge omul de păcat, acesta crede în mântuirea prin Hristos și, ca dovadă publică, se botează. După predica apostolului Petru despre identitatea și învierea lui Isus, cei care au crezut mesajul său au fost botezați (Faptele Apostolilor 2:41).

- Credința biblică este întotdeauna însoțită de pocăință.
- Credința se dovedește prin faptele noastre, în ascultare de poruncile lui Dumnezeu.
- Pocăința este rezultatul lucrării Duhului Sfânt în noi, care ne convinge de gravitatea păcatului nostru și ne ajută să înțelegem că doar jertfa lui Isus ne poate ierta și mântui.
- Botezul creștin este un act de ascultare față de Dumnezeu. El reprezintă o mărturie exterioară a schimbării interioare din viața credinciosului.

Să explorăm

1. Enumeră trei moduri în care Dumnezeu Își arată dragostea față de om.
2. Definește termenii: *credință*, *pocăință* și *botez*.
3. Menționează două efecte ale credinței.
4. Precizează patru implicații ale adevăratei pocăințe.
5. Prezintă mesajul ilustrat de botez.

Verset de memorat

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.

Marcu 16:16

Relația cu Biblia

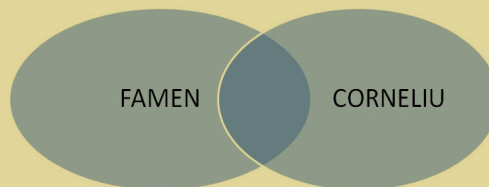
Lectură capitolul 11 din Evrei și răspunde la următoarele cerințe:

- a. Enumeră cel puțin zece personaje din acest capitol care s-au remarcat prin credință.
- b. Alege două personaje și explică modul în care și-au manifestat credința.
- c. Precizează faptele vrednice de laudă săvârșite de acești oameni ai credinței, conform versetelor 33-35.
- d. Menționează prețul plătit de unii dintre acești credincioși pentru credința lor, conform versetelor 35-38.

Activitate pe grupe

Se împarte clasa în două grupe. Fiecare grupă va prezenta în fața clasei exemplul de botez nou-testamental. La final, fiecare grupă va completa diagrama Venn conform modelului dat.

Particularități Famen ASEMĂNĂRI Particularități Corneliu

• **Grupa 1:** Citește pasajul din Faptele Apostolilor 8:27-39 și apoi rezolvă cerințele:

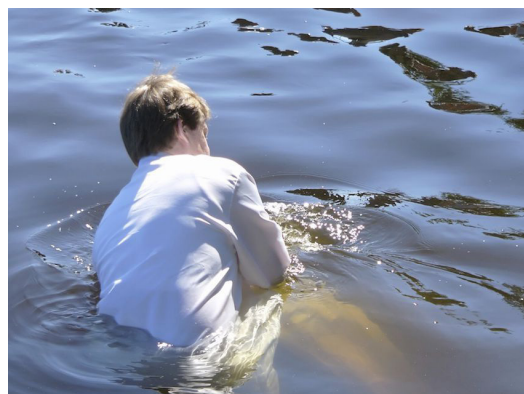
1. Descrie-l pe famenul etiopian. Care expresii din acest pasaj reflectă dorința lui de a-L cunoaște pe Dumnezeu?
2. Precizează care a fost pasajul discutat de Filip și de famen. Care a fost mesajul principal al lui Filip?
3. Menționează care a fost condiția pusă de Filip pentru ca famenul să fie botezat? Ce exprimă cuvintele famenului: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”
4. Precizează care a fost atitudinea famenului după botez. Ce semnifică aceasta?

• **Grupa 2:** Citește pasajul din Faptele Apostolilor 10:30-48 și apoi rezolvă cerințele:

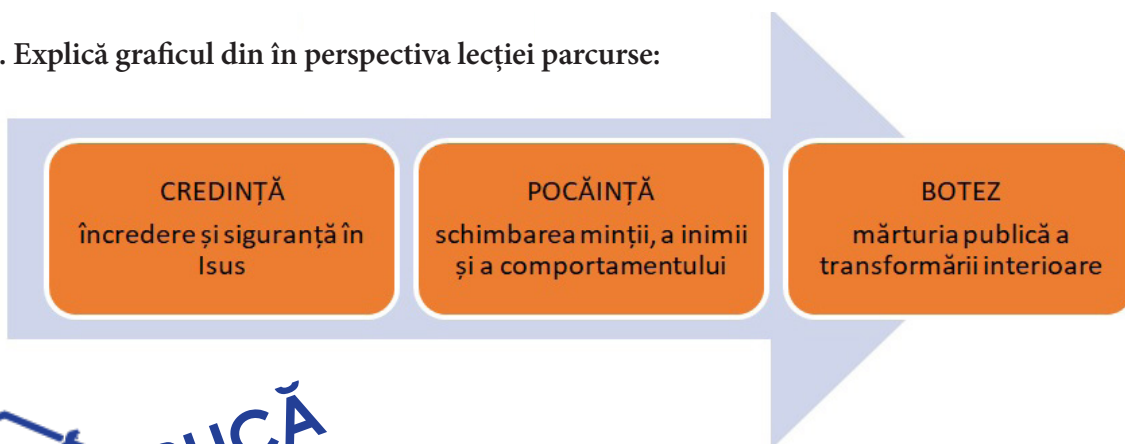
1. Descrie-l pe Corneliu. Care expresii din acest pasaj reflectă dorința lui de a-L cunoaște pe Dumnezeu?
2. Rezumă care a fost mesajul lui Petru pentru Corneliu și pentru cei adunați în casa lui.
3. Explică relația dintre credință-pocăință-botez pe baza afirmației lui Petru: „Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.”
4. Precizează care este dovada că cei din casa lui Corneliu au crezut propovăduirea apostolului Petru.
5. Menționează care a fost atitudinea lui Corneliu după botez. Ce semnifică aceasta?

Aprofundare

1. Asociază fiecare imagine cu câte o acțiune și cu câte un sentiment. Care dintre acestea crezi că descriu cel mai bine răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu? Cu care fotografie te identificești tu?

2. Explică graficul din în perspectiva lecției parcurse:

1. Gândește-te la următoarele personaje biblice: Avraam, famenul etiopian, Nicodim, sutașul Corneliu, Zacheu. Numește două trăsături pe care toți aceștia le au în comun.

2. Amintește-ți din lecțiile trecute cum și-a demonstrat Dumnezeu dragostea față de noi. Ce răspuns putem da noi unei astfel de iubiri desăvârșite?

LUPTĂ-TE, DAR NICIODATĂ

Luptă-te, dar niciodată
nu-nceta zicând: „De-ajuns!”
– lângă tine totdeauna
poate fi-un dușman ascuns.

Seamănă, dar niciodată
să nu spui: „Am isprăvit!”
– uită-te ce necuprinderi
mai sunt încă de muncit.

Mângâie, dar niciodată
să nu spui: „Ajunge-acum!”
– vezi ce multe răni și lacrimi
sunt pe-al vieții aspru drum.

Suferă, dar niciodată
nu te plânge: „Nu mai pot!”
– cât ți-ar fi de-amar paharul,
fundul lui e miere tot.

Dă. Jertfește-te. Împarte-ți
inima cu tot din ea,
– că nu dai, ci strângi cât veșnic
vei fi-uimit cât vei avea.

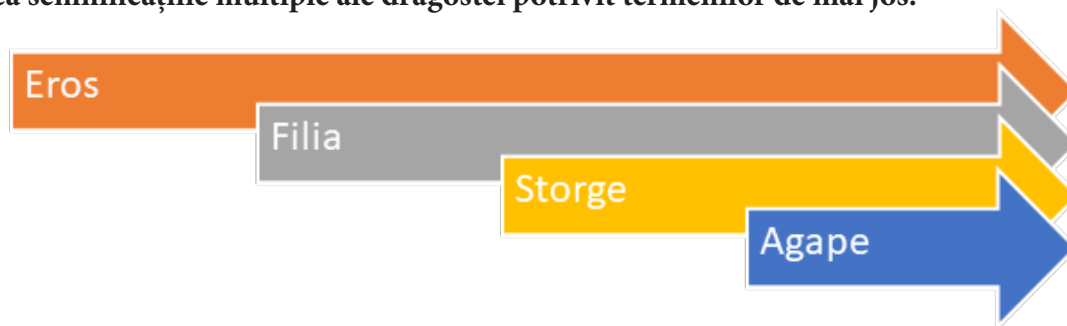
Astfel a făcut în clipa
cât a fost pe-aici Hristos
– și-avuția Lui se-ntinde
cât de Sus și cât de Jos!

Traian Dorz

RECAPITULARE

1. Explică semnificațiile multiple ale dragostei potrivit termenilor de mai jos:

2. Precizează ce este sfințirea și arată calea prin care o putem dobândi. Utilizează informațiile ajutătoare de mai jos prin completarea textului cu cuvintele potrivite:

Sfințenia pozițională	Ca stare, ca _____. Dumnezeu ne declară _____ ca urmare a credinței noastre în Isus Hristos ca Mântuitor (Romani 1:7; 15:25). Trebuie să experimentăm _____ (Ioan 3) și să credem că suntem curățiți de păcatele noastre prin _____ lui Isus Hristos. Noi nu puteam cumpăra cu fapte bune sfințenia. Când Isus ne-a mântuit prin _____, noi am primit o nouă identitate: copii sfinți ai lui Dumnezeu (1Corinteni 1:2).
Sfințenia progresivă	Ca _____, ca virtute morală. Noi, cei răscumparați de Domnul, trebuie să ne ferim de _____ și să trăim o viață dedicată lui Dumnezeu, în toată purtarea noastră (1Petru 1:15). „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu” (2Corinteni 7:1). Sfințenia presupune _____ morală atât pe exterior, cât și pe interior. Sfințenia înseamnă a fi pus deoparte pentru Dumnezeu, adică dedicat lui Dumnezeu. Aceasta implică să oferim trupul nostru ca o jertfă sfântă.
Sfințenia perfectă	Ca stare _____. Doar când ajungem în cer, cu Dumnezeu, ne vom putea bucura de o sfințenie desăvârșită (1Ioan 3:2).

3. Asociază termenii cu semnificația corespunzătoare:

Credință	Înseamnă „schimbarea minții” (metanoia) care are ca rezultat schimbarea inimii și a comportamentului (Luca 3:8–14). Pocăința este ca urmare a lucrării Duhului Sfânt în noi (Ioan 6:44) care ne convinge de gravitatea păcatului nostru și prin care înțelegem că doar jertfa lui Isus ne poate ierta și mântui de păcatele noastre.
Pocăință	Este „o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1) Această definiție conține două aspecte: siguranță intelectuală și încredere practică. Înseamnă că știm mental că un lucru este adevărat și a acționa în consecință.
Botez	Este porunca lui Isus adresată ucenicilor de a merge și face ucenici din toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (Matei 28:19–20). Este actul de cult prin care o persoană mărturisește public credința lui în Hristos și dorința de a fi ucenicul Lui.

EVALUARE

1. Completează textul cu cuvintele potrivite:

- Pe când eram noi încă _____ Hristos a murit pentru noi.
- Isus a fost numit: _____ lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.
- Biblia afirmă că trupul nostru este _____ Duhului Sfânt.
- Fără credință este cu _____ să-I fim plăcuți lui Dumnezeu.
- Pocăința este o schimbare a minții, a inimii și a _____.
- Un exemplu de botez nou-testamental din cartea Faptele Apostolilor este botezul lui _____.

2. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Dumnezeu a creat lumea și apoi S-a retras, fără să se mai implice în creația Sa;
- ___ Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu;
- ___ Omul poate fi mântuit prin diferite căi și metode. Important este să facă fapte bune;
- ___ Noi nu trebuie să fim sfinți pentru că suntem oameni. Doar Dumnezeu este sfânt;
- ___ Omul poate răspunde chemării divine prin credință, pocăință, botez;
- ___ Pocăința este o poruncă a lui Dumnezeu pentru toți cei ce cred în Isus.

3. Încercuiește litera din dreptul răspunsului corect:

A. Vestea bună a mântuirii apare pentru prima dată în cartea:

- a. Psalmii b. Geneza c. Isaia

B. Iubirea omului față de Dumnezeu se arată prin:

- a. respectarea ritualurilor b. păzirea poruncilor Sale
c. omul nu poate să-și arate iubirea față de Dumnezeu

C. Suntem îndemnați să aducem trupul nostru ca:

- a. o jertfă vie b. o plată pentru păcatul nostru c. o dovadă a neputințelor noastre

D. Pocăința:

- a. este cerută doar unor oameni b. urmează după botezul în apă
c. este lucrarea Duhului Sfânt în noi

E. Botezul nou-testamental este unirea noastră cu Hristos:

- a. în sfințenie b. în moartea și învierea Sa c. în botezul Lui

4. Pornind de la textul biblic:

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. 1Ioan 4:9-11

realizează o compunere de o pagină în care să cuprinzi răspunsurile la următoarele cerințe:

- Prezintă dragostea lui Isus pentru noi
- Explică cum putem trăi noi prin El
- Explică înțelesul expresiei „jertfă de ispășire pentru păcatele noastre”
- Precizează care trebuie să fie răspunsul nostru la dragostea lui Dumnezeu

BAREM:

Subiectul 1: 15 puncte (2,5 puncte x 6)

Subiectul 2: 15 puncte (2,5 puncte x 6)

Subiectul 3: 25 puncte (5 puncte x 5)

Subiectul 4: 35 puncte (10 puncte a; 10 puncte b; 10 puncte c; 5 puncte d)

Din oficiu: 10 puncte

VIATA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

- CONȘTIINȚA CURATĂ
- LIBERTATE ȘI RESPONSABILITATE ÎN VIAȚĂ
- ALTRUISMUL ȘI VIAȚA CREȘTINĂ
- CONLUCRAREA CU DUMNEZEU
- DISCIPLINA PERSONALĂ
- PROBLEME ALE LUMII CONTEMPORANE ȘI ATITUDINEA CREȘTINILOR

CONȘTIINȚA CURATĂ

...și cugetul lor, care este slab, este întinat. 1Corinteni 8:7b

CONȘTIINȚA, ATRIBUT AL OMULUI

Dumnezeu l-a înzestrat pe om cu conștiință, un atribut exclusiv al ființei umane. Nici animalele și nici plantele create nu au fost înzestrate de Dumnezeu cu conștiință. Despre fiecare element al creației, Dumnezeu a spus că „era bun”, dar după crearea omului, „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune” (Gen. 1:31). Acest verset evidențiază superioritatea omului în creație. Omul a fost înzestrat cu sentiment și percepere despre propria persoană, devenind conștient atât de propria existență, cât și de datoria față de sine, față de semenii săi și față de Dumnezeu.

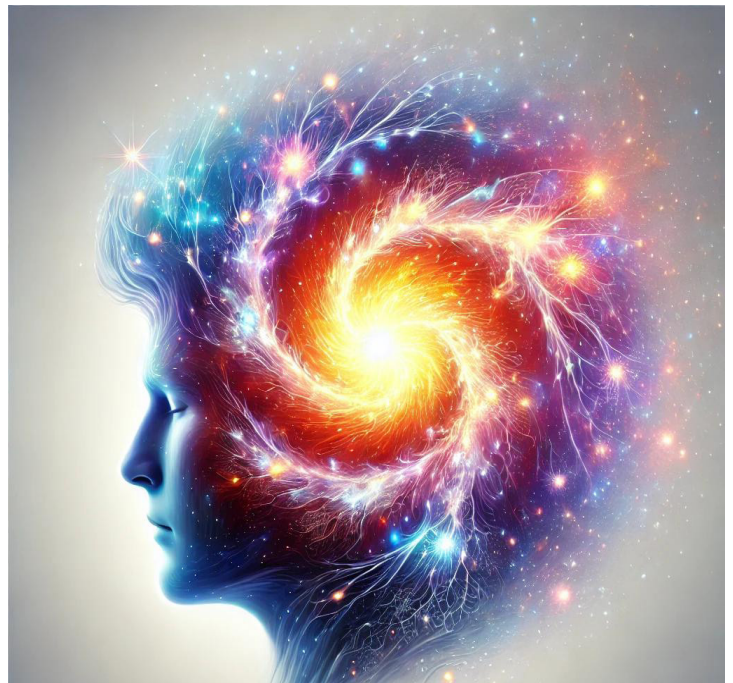
În societatea în care trăim, învățăm să respectăm anumite legi ale conviețuirii sociale. Conștiința este cea care îndeamnă la discernerea dintre bine și rău. Chiar și în absența acestor legi, omul are capacitatea de a se raporta la sine, la ceilalți și la Dumnezeu. „Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu” (Rom. 1:19). Înțelegem de aici că Dumnezeu comunică direct cu omul prin conștiința sa.

La creație, conștiința omului era curată. Însă, odată cu intrarea păcatului în lume, conștiința s-a murdărit, diavolul pervertind sentimentele și simțurile frumoase din om. Există un tribunal interior al omului, care se manifestă prin neliniște și mustrare de conștiință pentru răul săvârșit. Adesea, încercăm să înăbușim acest sentiment, justificându-ne comportamentul.

Biblia oferă numeroase exemple de oameni a căror conștiință s-a pervertit. Cel care țintește pervertirea conștiinței este diavolul, care a acționat astfel încă de la primii oameni. În Geneza, capitolul 3, găsim istoria căderii în păcat a primilor oameni din grădina Edenului. Aici observăm cum conștiința a fost întinată prin neascultare. Sentimentul de vinovăție a apărut imediat după săvârșirea păcatului, determinând omul să se ascundă de Dumnezeu: „Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină” (Gen. 3:8-11). Justificările primilor oameni reflectă o conștiință împovărată.

Au apărut în omenire primii copii. Unul dintre ei, Cain, din invidie, l-a ucis pe Abel, fratele său (Gen. 4). Dumnezeu a rostit pedeapsa asupra lui Cain, iar acesta, cu conștiința murdară, a devenit „fugar pe pământ”, părăsind căminul cald al familiei.

Conștiința întinată poate duce până la pierderea oricărui sentiment față de bine sau rău. Așa cum afirmă apostolul Pavel în epistola către Efeseni: „Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor, [...] Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au datat la desfrânare și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție” (Efes. 4:17, 19).

Conștiința întinată se datorează neascultării de Dumnezeu și atrage frică, incertitudine, deteriorarea imaginii de sine, propria neiertare, autocondamnarea și fuga de Dumnezeu.

CURĂȚIREA CONȘTIINȚEI

Când păcatul a murdărit conștiința primilor oameni, în zorii omenirii, Dumnezeu a pregătit un plan de reabilitare. În Geneza 3:15 găsim scris despre acesta: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul”. Curățirea conștiinței se face prin jertfa mântuitoare a lui Isus Hristos.

Atunci când recunoaștem și mărturisim păcatul înaintea lui Dumnezeu și ne rugăm pentru iertare, are loc curățirea conștiinței: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9).

Dumnezeu vorbește despre curățirea conștiinței și în Vechiul Testament: „Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă” (Isaia 1:16, 17).

Pentru a avea o conștiință curată, este necesar să mărturisim și să cerem iertare atât celor cărora le-am greșit, cât și Domnului: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5:16).

CONȘTIINȚA CURATĂ ȘI EFECTELE EI ASUPRA TRUPULUI ȘI SUFLETULUI

Trăirea cu o conștiință curată aduce fericire. Așa cum conștiința murdară produce efecte negative, conștiința curată aduce armonie în viață. Ea oferă un sentiment de eliberare: „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi” (Ioan 8:32). Odată cu această eliberare apar pacea, bucuria și fericirea. Stresul care generează boli fizice dispare, iar sănătatea trupului este îmbunătățită. Totodată, conștiința curată oferă o imagine corectă de sine și o relație sănătoasă cu Dumnezeu, iar prin credința în Domnul Isus Hristos, omul primește mântuirea sufletului.

Efectele conștiinței curate sunt vizibile și pentru cei din jur. „Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și I-a zis: «Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit»” (Luca 19:8).

Prin urmare, conștiința trebuie educată și călăuzită de Duhul Sfânt. De aceea, conștiința și credința nu pot fi separate. Prin pocăință și credință, omul este eliberat de muștrările conștiinței, iar jertfa lui Hristos este mijlocul prin care conștiința este curățită și adusă la viață.

SCRIE

- Conștiința este cea care îndeamnă la discernerea dintre bine și rău.
- Dumnezeu comunică direct cu omul prin conștiința sa.
- Odată cu intrarea păcatului în lume, conștiința s-a murdărit, diavolul pervertind sentimentele și simțurile frumoase din om.
- Atunci când recunoaștem și mărturisim păcatul înaintea lui Dumnezeu și ne rugăm pentru iertare, are loc curățirea conștiinței.

Să explorăm

1. Explică rolul conștiinței în viața omului.
2. Cum și când a fost pervertită conștiința omului?
3. Cum s-a manifestat conștiința întinată a lui Cain?
4. Enumeră trei consecințe ale unei conștiințe întinate.
5. Prezintă soluția lui Dumnezeu pentru o conștiință curată.
6. Enumeră două beneficii ale unei conștiințe curate.

3 Verset de memorat

...și să păstrezi credința și un cuget curat, pe care unii le-au pierdut și au căzut din credință.
1 Timotei 1:19

Relația cu Biblia

Citește Luca 19:1-10 și răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce lucruri din trecut i-au afectat conștiința lui Zacheu?
2. Cum și-a arătat Zacheu interesul față de Isus?
3. Cum și-a curățit Zacheu conștiința?
4. Care expresie din versetul 9 evidențiază curățirea conștiinței lui Zacheu?

Activitate pe grupe

1. Se împarte clasa în trei grupe.
2. Fiecare grupă va analiza termenul de „conștiință” din perspectiva ideii de Dumnezeu:
sfânt și drept,
Creator și Judecător
Răscumpărător și Cel ce dă viață.

Să aflăm mai multe...

- **Proverb indian:** O conștiință încărcată este un dușman permanent.
- **Proverb românesc:** O conștiință curată este ca perna moale.
- **Proverb filipinez:** O conștiință curată valorează mai mult decât orice sumă de bani.
- **Autor necunoscut:** Omul ar trebui să fie mai atent la ceea ce-i șoptește conștiința, decât la ce îi strigă alții.
- **Benone Burtescu:** Conștiința – o vioară ce trebuie acordată după voia lui Dumnezeu.
- **Autor necunoscut:** Fii stăpân al voinței și slujitor al conștiinței!

Formulează cinci fraze în care să incluzi următoarele expresii:

- conștiința împăcată,
- nimic pe conștiință,
- mustrare de conștiință,
- libertate de conștiință,
- conștiință națională.

Aprofundare

1. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Conștiința este un atribut al omului, pus de Dumnezeu la creație.
- ___ Și animalele au fost create de Dumnezeu cu conștiință.
- ___ Fiindcă omul este creat de Dumnezeu, conștiința lui rămâne curată toată viața.
- ___ Conștiința nu este afectată de acțiunile nepotrivite din viața omului.
- ___ Prin credință, mărturisire și rugăciune, conștiința noastră poate fi curățită.
- ___ Pacea, bucuria și fericirea constituie dovada unei conștiințe curate.

2. Joacă cu toți colegii din clasă jocul **Ridică-te / Stai jos!**

Profesorul va citi, pe rând, informațiile de mai jos. La auzul fiecărei afirmații, ridicați-vă în picioare dacă sunteți de acord cu afirmația. Dacă nu sunteți de acord, rămâneți așezați.

- Sunt convins că toți oamenii se nasc cu o conștiință care le spune ce este bine și ce este rău.
- Nu este corect să fac lucruri rele doar pentru că nu le află nimeni.
- Consider că, dacă cineva face în mod constant și intenționat lucruri rele, își poate pierde capacitatea de a face diferența între bine și rău.
- Sunt de părere că o conștiință încărcată sau murdară nu îl afectează doar pe cel în cauză, ci și pe cei din jur.
- Îmi este foarte ușor să-mi cer iertare atât lui Dumnezeu, cât și oamenilor pentru un lucru rău pe care l-am făcut.
- Cu cât îmi recunosc mai mult greșelile, cu atât cei din jur vor înțelege că sunt sincer și responsabil, nu slab.
- De obicei, consider că oamenii cu o conștiință murdară tind să se ascundă și să se izoleze de ceilalți.
- Când mă apasă conștiința sau am ceva pe conștiință, nu încerc să ignor sau să uit ce am făcut rău, ci caut să îndrept situația.
- Cred că cei care au o conștiință curată sunt mai fericiți și mai aproape de Dumnezeu.

PORTOFOLIU

Scriveți o compunere de o pagină în care să descrieți personajul biblic Zacheu, după momentul întâlnirii lui cu Isus.

LIBERTATE ȘI RESPONSABILITATE ÎN VIAȚĂ

*Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului,
acolo este slobozenia. 2Corinteni 3:17*

Fiecare om dorește să se simtă liber. Decizia privind modul în care ne manifestăm independența ne aparține. Avem libertatea de a stabili limitele propriilor responsabilități.

DECIZIILE ÎN VIAȚĂ

Aproape în fiecare moment al vieții te afli în situația de a lua decizii. Uneori, acestea sunt banale, iar alteori, extrem de importante. De exemplu, ești nevoit să mănânci, să bei apă, să înveți să mergi pe jos sau cu bicicleta, să îți faci temele, să folosești telefonul, să îți alegi prietenii, să optezi pentru un liceu sau altul, să participi la activitățile din biserica locală sau să vizitezi o alta, să îți găsești un loc de muncă, să te căsătorești și multe altele. Astfel, în mod conștient sau inconștient, iei zilnic decizii – unele pe termen scurt, altele pe termen lung. Ele reprezintă o componentă esențială a vieții tale, dar și a celor din jur.

Există o serie de factori pozitivi care te pot ghida în luarea deciziilor și care pot genera principii de viață, precum: integritatea, curajul, iertarea, asumarea răspunderii etc. Totodată, pot exista și factori negativi care duc la decizii dăunătoare caracterului, cum ar fi: aroganța, minciuna, ipocrizia, trădarea și altele.

Luarea deciziilor este influențată atât de factori interni, cât și de factori sau provocări externe. Factorii interni pot fi determinați de anumite nevoi personale, în timp ce factorii externi pot fi influențați de circumstanțe care îți modelează atitudinea, stilul vestimentar, relațiile de familie și interacțiunea cu cei din jur.

Viața fiecărui om este suma propriilor sale decizii. Cele mai importante alegeri sunt făcute, de obicei, în perioada tinereții. Deciziile ne conturează viitorul, iar acestea nu ar trebui luate fără a-L implica pe Dumnezeu.

NEVOIA DE ARGUMENTARE ȘI ASUMARE A PROPRILOR DECIZII

Orice decizie ar lua, oamenii caută justificări fie în fața celor din jur, fie față de propria persoană. Deciziile pot avea urmări imediate sau efecte pe termen lung. Orice alegere implică anumite consecințe, precum succesul sau eșecul, împlinirea sau părerea de rău.

De regulă, atunci când luăm decizii greșite, suntem tentați să transferăm responsabilitatea altor persoane. În Geneza 3, îl găsim pe Adam aruncând vina asupra Evei, iar pe Eva asupra șarpelui. Totuși, indiferent de justificările aduse, consecințele acestei decizii greșite s-au răsfrânt asupra întregii omeniri de-a lungul istoriei.

Chiar dacă acționezi dintr-un impuls interior sau sub influența altora, este important să te gândești asupra deciziei tale, analizând atât atingerea scopului, cât și consecințele pe termen scurt și lung.

Să explorăm

1. Enumeră trei decizii importante pe care le poți lua în viață.
2. Prezintă factorii care influențează luarea unei decizii.
3. Dă un exemplu de decizie greșită luată de un personaj biblic.
4. Precizează rolul voinței în luarea unei decizii.
5. Prezintă rolul prietenilor în formarea sistemului de valori.

Realizează o listă cu deciziile pe care le-ai luat până acum.
Clasifică-le în două coloane: Bune și Rele.

BUNE	RELE

Verset de memorat

Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste!

Galateni 5:13

Relația cu Biblia

Completează textul biblic cu cuvintele potrivite:

M-am _____ lupta cea bună, mi-am isprăvit _____, am păzit _____.

Păzește-ți _____ mai mult decât orice, căci din ea ies _____ vieții!

Dumnezeu _____ însă, când într-un _____, când în _____.

Activitate pe grupe

Se împarte clasa în grupe de câte patru elevi. Fiecare grupă își desemnează un reprezentant. Fiecare grupă va răspunde la întrebările următoare:

- Care crezi că este cea mai importantă decizie din viața ta și de ce?
- Ce sau cine te-a determinat să iei acea decizie?
- Cum s-a schimbat viața ta după ce ai luat acea hotărâre?

Reprezentatul fiecărei grupe va prezenta în fața clasei răspunsurile.

Aprofundare

Realizează tabelul în caiet și completează-l răspunzând la întrebarea:

Ce criterii folosești și în ce contexte pentru a-ți stabili valorile și pentru a-ți alege prietenii?

Alegeri	Contexte	Criterii
Valori		
Prieteni		

Să aflăm mai multe...

Există mai multe forme de libertate: *libertatea de acțiune*, *libertatea de gândire*, *libertatea de conștiință*, *libertatea religioasă*, *libertatea politică* și *libertatea statală*. A gândi și a acționa conform propriei voințe înseamnă a fi un om liber și, într-o anumită măsură, fericit. În acest sens, libertatea constă în posibilitatea de a gândi și de a simți în conformitate cu propria noastră structură interioară și funcționalitate, precum și în libertatea de opinie deschisă – adică exprimarea publică a gândurilor și sentimentelor. De asemenea, libertatea de acțiune există, însă este întotdeauna limitată în orice sistem socio-uman.

- **Libertatea de acțiune** este reglementată prin lege și poate fi exercitată doar în limitele permise de aceasta.
- **Libertatea de gândire** este garantată și inclusă în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 10 – Libertatea de gândire, de conștiință și de religie: (1) Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie. Acest drept implică libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea, individual sau colectiv, în public sau în particular, prin intermediul cultului, învățământului, practicilor și îndeplinirii riturilor.
- **Libertatea de conștiință** este garantată prin articolul 29 din Constituția României: (1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nicio formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă contrară convingerilor sale. (2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și respect reciproc.
- **Libertatea religioasă** a fost recunoscută oficial creștinilor de către împăratul Constantin cel Mare (280-337), care a pus capăt persecuțiilor religioase printr-o lege, permițând astfel răspândirea creștinismului.

PORTOFOLIU

Pornind de la cele două citate ale lui Petre Țuțea, redactează o compunere în care să explici cum se poate manifesta libertatea în viața cotidiană:

Libertatea omului este partea divină din el, o frânghie agățată de undeva, de sus.

Robește-mă, Doamne, ca să fiu liber.

ALTRUISMUL ȘI VIAȚA CREȘTINĂ

Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților care locuiau în Iudeea. Fapte 11:29

Creștinismul nu este o religie a izolării, ci un mod de a trăi în părtășie cu ceilalți, arătând dragostea lui Dumnezeu prin faptele noastre. Atunci când ne preocupăm de binele celor din jur, demonstrăm că ne comportăm ca adevărați copii ai lui Dumnezeu.

DEFINIȚIA ALTRUISMULUI

Altruismul este o calitate importantă a unui creștin. Acesta înseamnă să fii generos și să ajuți pe ceilalți fără a aștepta nimic în schimb. Un om altruist este gata să ofere timp, energie, bani sau orice altceva necesar pentru binele altora. Această atitudine ne ajută să construim relații sincere și puternice cu cei din jur.

Apostolul Pavel spune: „Toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți” (Galateni 5:14). Asta înseamnă că, dacă ne iubim aproapele, vom fi mereu gata să-l ajutăm.

Lipsa de altruism duce la egoism. Un om egoist se gândește doar la el, ignorând nevoile celorlalți. Spre deosebire de altruism, care ne ajută să avem prieteni sinceri și respect, egoismul poate duce la izolare și singurătate.

Biblia ne oferă multe exemple de oameni care au fost altruști:

- Avraam s-a rugat pentru cetățile Sodoma și Gomora, cerându-i lui Dumnezeu să le salveze.
- Iosif și-a iertat frații care l-au vândut ca sclav și i-a ajutat să treacă peste foamete.
- Moise a cerut lui Dumnezeu să ierte poporul lui Israel, chiar dacă asta însemna să fie pedepsit el în locul lor.
- Isus Hristos este exemplul suprem de altruism, pentru că și-a dat viața pentru salvarea oamenilor: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Și primii creștini au dat dovadă de altruism. Ei împărțeau bunurile lor cu cei săraci și ajutau pe oricine avea nevoie. Apostolul Pavel a inițiat străngeri de ajutoare pentru cei aflați în dificultate.

Dar ce înseamnă să fii altruist în zilele noastre? Poate fi un gest simplu, cum ar fi să oferi un lucru folositor unui coleg care nu și-l permite. Sau poate însemna să ajuți un prieten la teme, să oferi din timpul tău pentru a asculta pe cineva sau să participi la activități de voluntariat.

Ești pregătit să fii altruist? Un gest mic poate face o mare diferență în viața cuiva. Gândește-te: ești gata să îți ajuți aproapele, fără să aștepti ceva în schimb? Alegerea este a ta!

RESPECTUL FAȚĂ DE SEMENI

Respectul se învață din copilărie și se cultivă toată viața. De aceea, ai fost învățat să saluți politicos cu „bună ziua”, să întrebi „ce doriți?” sau „vă pot ajuta cu ceva?”. Un comportament respectuos atrage simpatia celor din jur și arată că ai fost bine educat.

Respectul față de ceilalți și față de autoritate este esențial în formarea caracterului. Această valoare se observă în modul în care interacționăm cu alții și reflectă cine suntem și ce principii avem.

Biblia ne învață să ne respectăm aproapele așa cum ne respectăm pe noi înșine. Atunci când îi tratezi pe ceilalți cu bunătate și politețe, îți dorești, la rândul tău, să fii tratat la fel. Există un proverb care spune: „Dacă vrei să fii respectat, respectă” sau „Ce ție nu-ți place, altuia nu face!”.

Respectul față de ceilalți este o valoare importantă în viața noastră. Cu cât respecti mai mult, cu atât ești mai valoros ca persoană. Biblia ne învață să ne purtăm cu respect față de conducerea bisericii și membrii acesteia.

Trebuie să-ți respecti părinții pentru că ți-au dat viață, te-au îngrijit și continuă să o facă, oferindu-ți protecție, hrană și educație. Această datorie se extinde și asupra altor membri ai familiei, precum bunicii, frații și rudele. Biblia spune: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” – aceasta este prima poruncă însoțită de o promisiune (Efeseni 6:2).

Profesorii merită respect pentru că au studiat și s-au pregătit pentru a ne învăța. Ei ne ajută să înțelegem lumea și au un rol esențial în dezvoltarea noastră.

Este important să îți respecti colegii, deoarece petreci mult timp cu ei: înveți, te joci, împărtășești bucurii și uneori dificultăți. Prietenii din școală pot deveni amintiri de neuitat. Pe viitor, vei lucra alături de alți oameni, fie ca angajat, fie ca superior, și respectul va fi esențial în relațiile de muncă.

În societate, trebuie să respectăm autoritățile și funcționarii instituțiilor la care apelăm. Biblia spune: „Cinstiți pe toți oamenii; iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului” (1 Petru 2:17).

Bătrânii ocupă un loc important în societate și trebuie respectați pentru experiența și sacrificiile lor. Mulți dintre ei au muncit din greu sau au luptat pentru o viață mai bună pentru generațiile viitoare. Biblia spune: „Să te scoli înaintea perilor albi și să cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul” (Levitic 19:32).

Adevăratul respect vine din dragostea sinceră față de Dumnezeu și din dorința de a face bine, chiar și atunci când nimeni nu ne vede. Un caracter puternic aduce respectul celorlalți și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra vieții noastre.

- Altruismul înseamnă să fii generos și să ajuți pe ceilalți fără a aștepta nimic în schimb.
- Isus Hristos este exemplul suprem de altruism, pentru că și-a dat viața pentru salvarea oamenilor.
- Respectul față de ceilalți și față de autoritate este esențial în formarea caracterului. Această valoare se observă în modul în care interacționăm cu alții și reflectă cine suntem și ce principii avem.
- Biblia ne învață să ne purtăm cu respect față de conducerea bisericii și membrii acesteia.
- Trebuie să-ți respecti părinții pentru că ți-au dat viață, te-au îngrijit și continuă să o facă.

Să explorăm

1. Definește altruismul.
2. Enumeră trei personaje din Biblie care au dovedit altruism.
3. Enumeră cinci categorii de persoane cărora le datorăm respectul.
4. Caută un verset ce ne îndeamnă să-i respectăm pe cei cu autoritate în stat.
5. Scrie în cel puțin trei fraze cum trebuie să ne respectăm aproapele.

3 Verset de memorat

Cine-l asuprește pe sărac
Îl batjocorește pe Ziditorul său,
dar cine are milă de cel lipsit
Îl cinstește pe Ziditorul său.

Proverbe 14:31

Relația cu Biblia

Redactează o compunere în care să descrii momentele în care personajul biblic Iona a dat dovadă de egoism. Explică de ce acțiunile lui pot fi considerate egoiste și cum au influențat acestea desfășurarea acțiunii.

Activitate pe grupe

ACTIVITATE DE DEZBATERE: **ALTRUISM VS. EGOISM**

Instrucțiuni:

1. Clasa va fi împărțită în patru grupe.
2. Fiecare grupă va primi un citat dintre cele de mai jos.
3. Elevii din fiecare grupă vor analiza și dezbate importanța altruismului într-o societate dominată de egoism, având ca punct de plecare citatul primit.
4. După dezbateri, un reprezentant al fiecărei grupe va prezenta concluziile în fața clasei.

Citate pentru analiză:

Există o categorie specială de surzi: aceea care nu vor să audă decât ce spun ei. Tudor Mușatescu

Egoistul împarte cu ceilalți doar grijile și supărările. Honoré de Balzac

Egoist nu înseamnă să trăiești cum vrei, ci să le ceri altora să trăiască așa cum vrei tu. Oscar Wilde

Numai moartea egoistului este deplină, nimic din el nu rămâne altora. Nicolae Iorga

Scopul activității:

Prin această dezbateri, elevii vor reflecta asupra efectelor egoismului și altruismului în societate și asupra modului în care propriile acțiuni influențează comunitatea din care fac parte.

Aprofundare

Redactează o compunere în care să explici legătura dintre altruism și respect, evidențiind modul în care respectul față de ceilalți contribuie la o societate mai armonioasă. În compunere, include și analizează următoarele idei:

- Respectul se manifestă și fără cuvinte, prin comportament și atitudine.
- A vorbi despre respect nu înseamnă automat că îl și avem sau că îl practicăm.
- Respectul nu poate fi impus, ci se câștigă prin fapte și comportament.
- Fiecare persoană merită respect, fiind o creație a lui Dumnezeu.
- Pentru a respecta pe cineva, trebuie să îi recunoaștem și apreciem valorile.
- Ca tânăr, ai responsabilitatea de a manifesta respect față de diferite categorii de semeni: părinți, profesori, colegi, persoane în vârstă și cei aflați în dificultate.

Să aflăm mai multe...

- O echipă de cercetători afiliați mai multor instituții din China a descoperit că persoanele care fac fapte altruiste tind să experimenteze durerea la un nivel redus, comparativ cu cele care adoptă un alt tip de comportament. Altruismul îi face pe oameni să se simtă bine, deoarece aceste comportamente determină eliberarea de dopamină în creier, ceea ce intensifică sentimentele pozitive.
- Elevii acordă mai multă importanță succesului personal decât grijii față de cei din jur, potrivit unui raport al Universității Harvard, publicat în 2014. Studiul s-a bazat pe un sondaj realizat pe 10.000 de elevi de gimnaziu și liceu, precum și pe sute de conversații cu părinți și profesori.

Analizând imaginile de mai jos, reflectează și răspunde la următoarele întrebări:

- Ce observ?
- Ce emoții îmi stârnesc aceste imagini?
- Ce acțiuni aș putea întreprinde?
- De ce este important să intervin?
- Ce obstacole m-ar putea împiedica să fac ceea ce este corect?

CONLUCRAREA CU DUMNEZEU

Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim să faceți așa încât să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. 2Corinteni 6:1

DESPRE EFORT

Fiecare persoană depune efort pentru a-și atinge obiectivele. Stabilirea unui obiectiv clar este foarte importantă, deoarece în funcție de acesta, ne concentrăm toată energia pentru a depăși obstacolele. Scopurile pot fi diverse: să obții un premiu la școală, să înveți o limbă străină, să călătorești, să cânti într-un cor sau să te implicii într-o activitate comunitară.

Cel mai important scop al vieții este să-L cunoști pe Dumnezeu și să trăiești conform voii Lui. Biblia ne îndeamnă să ne străduim să îmbinăm armonios toate aspectele vieții: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința...” (2 Petru 1:5).

DUMNEZEU – PARTENER ÎN EFORTUL NOSTRU

Atunci când ne propunem obiective care sunt în acord cu voia lui Dumnezeu, El ne ajută. Așa cum spune Biblia: „Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu” (1 Cor. 3:9). Totuși, succesul vine doar atunci când ne străduim și noi. Dumnezeu ne oferă voința și resursele necesare pentru a reuși, dar este responsabilitatea noastră să muncim fără să ne plângem sau să renunțăm. Eficiența lucrării lui Dumnezeu se arată pe deplin atunci când depunem efort. Dumnezeu este Cel care lucrează în noi și ne dă atât dorința, cât și puterea de a acționa. De aceea, este important să facem totul cu inima deschisă, fără să ezităm (Filipeni 2:13-14).

ROLUL EFORTULUI ÎN VIAȚĂ ȘI SOCIETATE

Calități precum perseverența, răbdarea, corectitudinea și autodisciplina sunt esențiale pentru dezvoltarea personală și contribuția la o societate mai bună. Multe persoane nu sunt mulțumite de societatea în care trăim. Într-o lume plină de tristețe și suferință, așteptăm ca soluțiile să vină de la alții, în loc să acționăm noi înșine. Unii cred că efortul lor ar fi prea mic pentru a face o diferență, iar alții se implică doar dacă sunt siguri că vor avea un impact major. Totuși, orice schimbare importantă necesită timp, muncă și resurse.

Cei care au încercat să schimbe lumea în bine nu au regretat efortul depus. O viață dedicată unor cauze nobile nu este o pierdere, ci un câștig. Nu ar trebui să ne limităm ajutorul doar la cei pe care îi cunoaștem.

Pentru creștini, cel mai bun exemplu este Isus Hristos. El își petrecea timpul printre oameni, ajutându-i pe cei care aveau nevoie, fără să aștepte recunoștință. Cea mai mare bucurie a Sa era să-i vadă fericiți. Prin faptele și exemplul Său, Isus a schimbat lumea pentru totdeauna. Prin efortul tău, poți contribui la o societate mai bună și la schimbarea vieților celor din jur.

RELAȚIA DINTRE MOTIVAȚIE ȘI EFORT

În viață, țintele se pot fixa pe termen scurt, mediu sau lung. Poate s-a întâmplat să abandonezi un obiectiv pe care ai vrut să-l atingi. Te-ai întrebat „de ce?” Un rol important în atingerea scopului este motivația. Motivația este esențială pentru atingerea obiectivelor. Ea poate veni din:

- Recompense – mulți oameni muncesc pentru a obține un premiu sau un avantaj.
- Frica de eșec – poate fi un obstacol sau o motivație de a încerca mai mult.
- Realizările anterioare – succesul trecut ne dă încredere să continuăm.
- Dorința de a învăța – cunoștințele noi ne fac mai buni și ne motivează.
- Recunoașterea socială – aprecierea celor din jur ne oferă satisfacție.

Apostolul Pavel este un exemplu de perseverență. El spune: „Alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt” (1 Cor. 9:26-27).

EFORTUL ÎN DIFERITE CONTEXTE

Efortul este necesar în mai multe domenii ale vieții:

La școală – pentru a învăța și a obține rezultate bune.

În familie – prin respectarea responsabilităților.

În comunitate – prin implicare în activități care ajută pe alții.

Un exemplu clar de efort este pregătirea pentru examenul de Evaluare Națională. Succesul depinde de perseverență și de timpul investit în învățare. Orice provocare este o ocazie de dezvoltare.

EFORTUL DE A ÎNVĂȚA

Pentru rezultate bune la școală, ai nevoie de consecvență. Reușita îți oferă încredere în tine și autonomie. De multe ori, este nevoie de sacrificii: să renunți la o ieșire cu prietenii pentru a învăța. Cu timpul, dorința de cunoaștere devine tot mai mare, iar efortul depus îți va fi răsplătit.

Școala nu înseamnă doar acumulare de informații, ci și formarea caracterului. Îți descoperi punctele tari și slabe, înveți să fii disciplinat și să îți stabilești idealuri. Acestea vor influența cariera și viața ta.

RESPECTUL PENTRU MUNCĂ

Munca este necesară atât pentru supraviețuire, cât și pentru satisfacție personală. Biblia arată că, după căderea în păcat, omul a fost nevoit să muncească pentru a trăi (Geneza 3:17). Orice activitate – învățatul, agricultura, construcțiile – este o formă de muncă.

Trebuie să respectăm atât munca noastră, cât și pe cea a altora. În Cartea Proverbelor scrie: „Comoara de preț a unui om este munca” (Prov. 12:27). Apostolul Pavel spune clar: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce” (2 Tesaloniceni 3:10).

Munca este un dar de la Dumnezeu. Personaje biblice precum Avraam, Iosif și Daniel au avut meserii importante și și-au dedicat efortul lui Dumnezeu. Noi suntem chemați să muncim cu seriozitate, deoarece munca bine făcută este o formă de respect față de Dumnezeu și față de oameni.

Să explorăm

1. Definește efortul.
2. Explică rolul efortului în dezvoltarea omului.
3. Analizează cum influențează motivația efortul.
3. Argumentează de ce este important să înveți.
4. Explică importanța respectării muncii altora.

Verset de memorat

Căci noi suntem împreună- lucrători cu Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. 1Corinteni 3:9

Relația cu Biblia

Citește cu atenție pasajul din 2 Timotei 2:1-7 și rezolvă cerințele:

Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus... Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos. Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste. Și cine luptă la jocuri nu este încununat, dacă nu s-a luptat după rânduieli. Plugarul trebuie să muncească înainte ca să strângă roadele. Înțelege ce-ți spun; Domnul îți va da pricepere în toate lucrurile.

1. Explică ce rol joacă un mentor în viața unui tânăr pentru ca acesta să-și atingă scopurile, pornind de la relația dintre apostolul Pavel și „copilul” său spiritual, Timotei.
2. Precizează legătura dintre exemplele folosite de Pavel (exemplul ostașului, exemplul celui care luptă în jocuri și exemplul plugarului) și eforturile noastre în atingerea scopurilor.
3. Explică încurajarea lui Pavel pentru Timotei: „Domnul îți va da pricepere în toate lucrurile”, în contextul discuției despre colaborarea omului cu Dumnezeu.

Activitate pe grupe

CALEA SPRE SUCCES – ANALIZA ȘI PLANIFICAREA OBIECTIVELOR

Instrucțiuni:

1. Clasa va fi împărțită în grupe de 4-5 elevi.
2. Fiecare grupă va răspunde la întrebările de mai jos, discutând fiecare punct în grup.
3. Fiecare grup va prezenta concluziile în fața clasei.

Întrebări:

- Cum definești succesul? Care este scopul vieții tale?
- Care sunt treptele pe care trebuie să urci pentru a-ți atinge scopurile?
- Ce obstacole poți întâlni în calea ta și cum le poți depăși?
- Cum explici următoarea afirmație: „Nu există lift spre succes. Poți urca doar pe scări!”?

Aprofundare

1. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

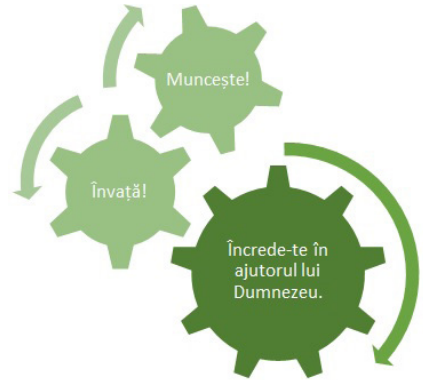
- ___ Nu este necesar să fac un efort, pentru că părinții mei îmi rezolvă totul.
- ___ Dumnezeu apreciază efortul meu și mă ajută.
- ___ Pentru că nu am reușit să rezolv o problemă, nu mai este nevoie să încerc a doua oară.
- ___ Învăț pentru că vreau să cunosc tot mai mult.
- ___ Munca este comoara de preț a unui om.

2. Descrie într-o compunere de două pagini un eveniment semnificativ din viața ta care ți-a solicitat un efort deosebit.

- Povestește despre cum ai reușit să depășești dificultățile și ce lecții importante ai învățat în urma acestui efort.

- Menționează emoțiile trăite pe parcursul evenimentului, cum te-ai simțit înainte, în timpul și după ce ai depus acest efort și cum te-a schimbat această experiență.

- Încearcă să subliniezi modul în care procesul de muncă, învățare și încredere în Dumnezeu s-au întrepătruns în această experiență și cum fiecare dintre aceste elemente ți-a influențat drumul și succesul.

Să aflăm mai multe...

- Un studiu recent a relevat că doar o treime dintre români simt că jobul lor le aduce împlinire, iar 66% dintre angajați merg la serviciu din necesitate, nu din pasiune.
- Un raport Gallup plasează România pe locul 13 în topul țărilor unde angajații sunt fericiți la locul de muncă, indicând un nivel decent de satisfacție, dar cu potențial de îmbunătățire.
- Prima școală românească este datată în anul 1495 și este strâns legată de istoria Bisericii Voievodale „Sfântul Nicolae”, din Scheii Brașovului. De fapt, primele școli românești au fost organizate în incintele bisericilor și conduse de preoți și diaconi.

Scanează codul QR.

Urmărește această mărturie și răspunde la următoarele întrebări:

- Ce l-a ajutat pe Nick să răzbată în ciuda problemelor sale?
- Care este scopul vieții și mottoul lui Nick?
- Care este scopul existenței tale?
- Ce scuze ai tu ca să nu-L slujești pe Dumnezeu?

DISCIPLINA PERSONALĂ

Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fapte 2:42

Disciplina personală este o alegere conștientă, care începe din copilărie și se dezvoltă pe tot parcursul vieții. Organismul nostru se obișnuiește cu un program de mese, odihnă, mișcare și activități zilnice. Acest program ne ajută să avem un stil de viață echilibrat. Pentru a deveni o persoană disciplinată, la început ascultăm de părinți și profesori, iar mai târziu ne stabilim propriile reguli pe care le respectăm.

CE ESTE STĂRUINȚA?

Stăruința înseamnă perseverență, ambiție și hotărâre de a merge mai departe, indiferent de obstacole. Nu este suficient să începi bine un lucru, ci trebuie să depui efort constant pentru a-l finaliza cu succes. De exemplu, atunci când vezi pe cineva muncind, îți dai seama dacă o face cu plăcere sau nu. Tot așa, în viața de zi cu zi, pentru a obține rezultate bune trebuie să fii consecvent și să nu renunți.

Biblia ne încurajează să fim perseverenți: „Să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă în față” (Evrei 12:1). Isus a oferit un exemplu despre importanța stăruinței, sub forma unei pilde, pentru că un credincios „trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.” (Luca 18:1). Acest principiu se aplică în orice domeniu: dacă ai un obiectiv, trebuie să muncești pentru a-l atinge.

ADOLESCENȚA ȘI DEZVOLTAREA SPIRITUALĂ

Adolescența este o perioadă de schimbări, în care începi să îți conturezi propriile convingeri și valori. Este normal să cauți aprobarea colegilor și să vrei să fii independent. Totuși, este important să ai un sistem de valori corect, pe care să îl urmezi toată viața.

Biblia ne arată că Isus creștea nu doar fizic, ci și în relație cu Dumnezeu și cu cei din jur: „Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” (Luca 2:52).

Deoarece cunoștința precede întotdeauna dezvoltarea, cu cât cunoști mai mult despre Dumnezeu, cu atât te poți dedica acestei deveniri cu întreaga ta ființă. Este foarte important să îți stabilești și să îți consolidezi convingeri proprii, corecte și aplicabile pe tot parcursul vieții. Toate aceste căutări și acțiuni concrete contribuie la formarea personalității tale și pot fi considerate parte a devenirii tale spirituale. Aceasta include valori spirituale care îți permit să stabilești o relație autentică și armonioasă cu tine însuși, cu Dumnezeu și cu semenii tăi.

CONTEXTE ȘI SCOPURI ALE STĂRUINȚEI

Stăruința este esențială în orice domeniu. De exemplu, memorarea unei poezii cere repetare continuă până când o înveți complet. Sportivii exersează zilnic pentru a-și îmbunătăți performanțele, iar muzicienii repetă ore întregi pentru a deveni mai buni. Rezultatele muncii lor sunt vizibile prin premii, succes și satisfacție personală.

Biblia ne dă exemple de oameni care au stăruit în credința lor. Primii creștini „stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Fapte 2:42).

PREOCUPĂRILE PENTRU VALORILE MATERIALE ȘI SPIRITUALE

De-a lungul vieții, omul poate avea mai multe preocupări, care se împart în două mari categorii: preocupări legate de valorile materiale și preocupări legate de valorile spirituale. Probabil ai auzit de diferența dintre „a avea” și „a fi”. Verbul „a avea” se referă la valorile materiale, cum ar fi îmbrăcămintea, laptopul, telefonul mobil, bicicleta, o sumă de bani ș.a. Unele dintre acestea sunt necesități de bază, însă acumularea lor excesivă poate duce la o viziune deformată asupra vieții spirituale, afectând astfel personalitatea. Biblia ne învață să fim generoși și să împărțim cu cei din jur bunurile noastre materiale.

O categorie esențială de valori este reprezentată de valorile spirituale, care răspund nevoilor sufletești și includ pacea, adevărul, bunătatea, credința, speranța și iubirea. Un tablou complet al acestora se regăsește în Galateni 5:22-23.

Adevărul este o valoare fundamentală, fiind esența realității. Opusul acesteia este minciuna, iar oamenii sunt confrunțați cu alegerea între adevăr și neadevăr. Adevărul suprem este Domnul Isus Hristos, care a spus: „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobози” (Ioan 8:32). Apostolul Pavel ne îndeamnă să rostim întotdeauna adevărul, pentru a fi plăcuți lui Dumnezeu: „De aceea, lăsați-vă de minciună: fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul, pentru că suntem mădulare unii altora” (Efeseni 4:25).

Speranța are, de asemenea, un rol important în viața noastră, ajutându-ne să trăim cu optimism spre împlinirea proiectelor. Ea ne oferă puterea de a trece peste eșecurile temporare.

Pentru orice creștin, speranța este o ancoră în promisiunea veșniciei alături de Domnul Isus.

Acceptarea intervenției lui Dumnezeu în viața noastră transformă perspectiva asupra valorilor autentice. Apostolul Pavel recunoaște superioritatea cunoașterii lui Hristos față de orice altă valoare lumească: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos” (Filipeni 3:8).

PERSEVERENȚA ÎN ÎNVĂȚARE

Învățarea nu se oprește niciodată. Fiecare lecție nouă se bazează pe cele anterioare. Dacă înveți constant, cunoștințele tale se acumulează și te ajută să te dezvolti.

Repetiția este cheia succesului. De exemplu, dacă participi regulat la ore, chiar fără să vrei, vei reține informațiile mai ușor. Biblia ne încurajează să apreciem învățarea: „Ține învățătura, n-o lăsa din mână; păstrează-o, căci ea este viața ta!” (Proverbe 4:13).

Disciplina personală și stăruința sunt esențiale pentru succes în viață. Acestea ne ajută să ne atingem obiectivele, să avem relații armonioase cu cei din jur și să ne dezvoltăm spiritual. Perseverența ne face mai puternici, iar valorile corecte ne ghidează spre o viață împlinită.

Să explorăm

1. Descrie rezultatele stăruinței.
2. Compară preocuparea pentru lucrurile materiale și preocuparea pentru lucrurile spirituale.
3. Asociază un stil de viață indisciplinat cu rezultatele acestuia.
4. Analizează viața unui personaj biblic care a dat dovadă de disciplină.
5. Argumentează importanța perseverării în învățare pentru devenirea noastră spirituală.

3 Verset de memorat

... alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Hristos Isus.

Filipeni 3:14

Relația cu Biblia

Găsește în Biblie, folosind aplicația www.ebiblia.ro, câte două versete care conțin fiecare dintre următoarele cuvinte:

stăruință, luptă, muncă, corvoadă, pedeapsă și răsplată.

Activitate pe grupe

CREAREA ȘI REZOLVAREA UNUI REBUS

Instrucțiuni:

1. Clasa va fi împărțită în grupe de 4-5 elevi.
2. Construiți un rebus folosind cuvântul DISCIPLINĂ ca bază.
3. Găsiți cuvinte din lecție care să înceapă, să conțină sau să se termine cu fiecare literă a cuvântului DISCIPLINĂ.
4. Asigurați-vă că fiecare literă din „DISCIPLINĂ” este folosită într-un cuvânt.
5. Desenați rebusul pe o foaie nouă, lăsând vizibil doar cuvântul DISCIPLINĂ și pătrățelele corespunzătoare cuvintelor lipsă.
6. Scrieți definiții scurte pentru fiecare cuvânt pe care ceilalți trebuie să-l descopere.
7. La final, faceți schimb de foi cu altă echipă și încercați să rezolvați rebusul colegilor voștri.

EXEMPLU:

D – _____

I – _____

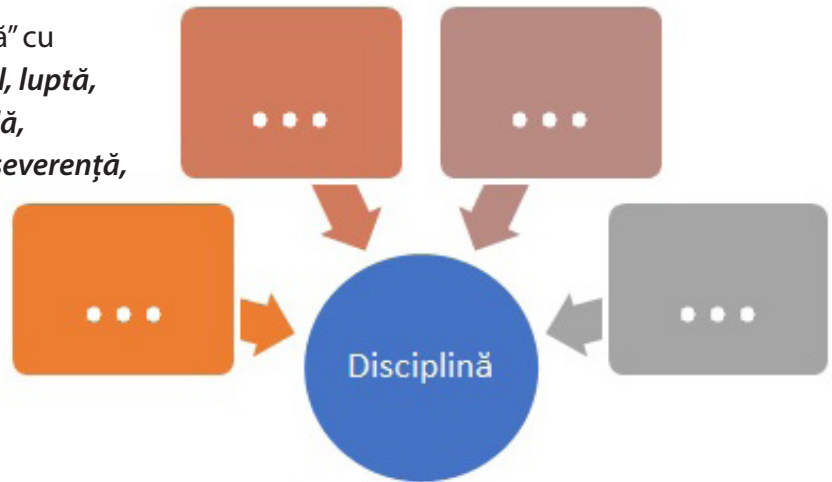
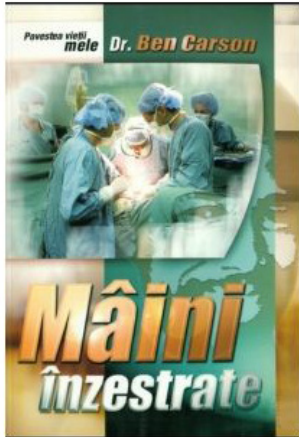
S – STĂRUINȚĂ = atitudine potrivită pentru disciplinare; repetare insistentă.
... și așa mai departe.

D										
I										
S	T	Ă	R	U	I	N	Ț	Ă		
C										
I										
P										
L										
I										
N										
Ă										

Aprofundare

1. Asociază cuvântul „disciplină” cu cel puțin patru termeni din listă: **dificil, luptă, renunțare, stăruință, muncă, corvoadă, imposibil, obligatoriu, pedeapsă, perseverență, recompensă**

Motivează alegerea făcută.

2. În cartea sa *Mâini înzestrate*, dr. Ben Carson recunoaște că a devenit un neurochirurg de succes datorită muncii, perseverenței și dezvoltării abilităților înnăscute oferite de Dumnezeu. Această carte demonstrează că, prin efort susținut, credință și dedicare, oricine poate depăși obstacolele și poate realiza lucruri extraordinare.

Cred că Dumnezeu are un plan pentru fiecare om, un plan ale cărui detalii le aflăm pe parcursul vieții, chiar dacă uneori n-avem nicio idee despre mersul lucrurilor. Am convingerea că Dumnezeu ne dă tuturor daruri, iar noi, la rândul nostru, avem privilegiul deosebit de a le cultiva pentru a-I sluji și a fi de folos umanității.

Pornind de la prezentarea cărții și de la citatele de mai sus, răspunde la următoarele întrebări:

1. Care sunt darurile pe care Dumnezeu ți le-a oferit?
2. În ce domenii ale vieții tale ar trebui să depui mai mult efort pentru a-ți dezvolta abilitățile?
3. Cum ai putea folosi abilitățile tale pentru a fi de ajutor celor din jur?

Citește cartea menționată și notează învățăturile, observațiile și impresiile tale.

Să aflăm mai multe...

- Proverb românesc: Omului cu stăruință toate îi sunt cu putință.

- Proverb latin: *Repetitio mater studiorum est* = Repetiția este mama învățurii.

- Nicolae Măreș: Lucrurile mari se fac nu prin putere, ci prin stăruință.

- Carmel, Resurse creștine: Învingătorii adevărați nu sunt cei care au ajuns la capătul cursei fără nicio greșeală. Ci sunt aceia care, chiar dacă au căzut, se ridică și merg înainte. Perseverența aduce biruința finală!

Realizează un set de minim cinci recomandări pentru a fi aplicate de un adolescent care vrea să aibă o viață disciplinată.

PROBLEME ALE LUMII CONTEMPORANE ȘI ATITUDINEA CREȘTINILOR

...dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care înecă Cuvântul și-l fac astfel neroditor. Marcu 4:19

PROVOCĂRI ȘI PROBLEME ALE SOCIETĂȚII ACTUALE

Trăim într-o lume care se dezvoltă rapid, iar schimbările din jurul nostru aduc atât oportunități, cât și provocări. Unele dintre acestea ne ajută să descoperim lucruri noi și să ne dezvoltăm, însă altele pot avea efecte negative dacă nu știm cum să le gestionăm corect. În continuare, vom analiza câteva dintre cele mai importante probleme cu care se confruntă societatea de astăzi.

ALCOOLUL – UN PERICOL REAL

Alcoolul reprezintă una dintre cele mai mari provocări ale societății de astăzi, iar mulți tineri ajung să îl consume din curiozitate sau din dorința de a fi acceptați de prieteni. Ceea ce începe ca o simplă experiență se poate transforma rapid într-un obicei periculos și chiar într-o dependență greu de controlat.

Efectele alcoolului asupra organismului sunt grave. Pe termen scurt, acesta provoacă amețeli, tulburări de vorbire, pierderi de memorie și probleme de coordonare. Pe termen lung, afectează creierul, ficatul, inima și alte organe. Medicii avertizează că alcoolul este toxic, mai ales în cazul adolescenților. Consumul de alcool poate duce la dificultăți de învățare, scăderea capacității de concentrare și schimbări de comportament.

Organizația Mondială a Sănătății (OMS) arată că alcoolul este responsabil pentru peste 200 de boli și dizabilități. De asemenea, provoacă numeroase decese, inclusiv în rândul tinerilor. Statisticile arată că 13,5% dintre persoanele cu vârste între 20 și 39 de ani mor din cauze legate de consumul de alcool.

Pe lângă efectele asupra sănătății, alcoolul afectează relațiile dintre oameni și poate duce la conflicte, izolarea față de familie și prieteni și chiar pierderea unor oportunități importante în viață. Cel mai grav efect este însă acela că îndepărtează omul de Dumnezeu. Biblia ne avertizează clar asupra pericolelor consumului de alcool: „Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: ...nici bețivii, ...nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:9)

Prin urmare, este esențial să conștientizăm riscurile alcoolului și să luăm decizii responsabile, păstrându-ne sănătatea, relațiile și credința curate.

TUTUNUL – UN PERICOL PENTRU TRUP ȘI SUFLET

Cu siguranță ai auzit despre tineri de vârsta ta care au încercat să fumeze. De cele mai multe ori, fumatul începe din curiozitate, din dorința de a părea mai maturi sau de a se integra într-un grup. Ceea ce la început pare doar o simplă încercare poate duce rapid la un obicei nesănătos, apoi la dependență și, în cele din urmă, la boli grave.

Tutunul are efecte nocive asupra organismului. Pe termen scurt, crește tensiunea arterială, accelerează ritmul inimii, irită gâtul și provoacă tuse. Pe termen lung, poate duce la afecțiuni grave, precum bronșite cronice, boli cardiovasculare, ulcer gastric și chiar cancer pulmonar. De asemenea, fumatul nu afectează doar fumătorii, ci și pe cei din jur, prin așa-numitul „fumat pasiv”.

Însă, dincolo de efectele asupra sănătății, fumatul are și implicații spirituale. Dumnezeu ne-a dăruit viața și trupul, iar noi suntem chemați să le păstrăm curate și sănătoase. Apostolul Pavel ne învață: „Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț! Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:19-20)

De asemenea, fumatul este și o risipă de bani. În loc să fie folosiți pentru lucruri care aduc beneficii reale, banii sunt cheltuiți pe un obicei dăunător. Biblia ne îndeamnă să nu dăm resursele noastre pe lucruri care nu ne folosesc: „De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură?” (Isaia 55:2)

Așadar, este important să fim conștienți de pericolele fumatului și să ne protejăm atât sănătatea, cât și sufletul. Dumnezeu ne vrea sănătoși, liberi și plini de viață, iar fiecare alegere pe care o facem trebuie să reflecte această chemare.

DROGURILE – UN PERICOL PENTRU TRUP ȘI SUFLET

Drogurile sunt substanțe care, odată absorbite în organism, modifică funcțiile acestuia și afectează grav sănătatea. Specialiștii de la Agenția Națională Antidrog avertizează că vârsta la care tinerii încep să consume droguri este tot mai mică, uneori chiar de la 13 ani. Motivele invocate sunt diverse: probleme în familie, dorința de afirmare, presiunea prietenilor, curiozitatea sau teama de a fi excluși dintr-un grup. Însă, ceea ce începe ca o simplă încercare poate duce la dependență, distrugând sănătatea, relațiile și viitorul unei persoane.

Efectele consumului de droguri sunt devastatoare: probleme respiratorii, scădere drastică în greutate, epuizare extremă, stări de anxietate și depresie, insomnie, paranoia și multe altele. În cazul elevilor, drogurile afectează capacitatea de învățare, scăzând atenția și motivația. Pe termen lung, acestea pot duce la pierderea autocontrolului, comportamente violente și chiar distrugerea completă a vieții unei persoane.

Însă drogurile nu afectează doar trupul, ci și sufletul. Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Sa, iar trupul nostru este un dar sfânt, un Templu al Duhului Sfânt. Prin consumul de droguri, omul își degradează nu doar sănătatea, ci și legătura cu Dumnezeu. Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră...” (Geneza 1:26). Iar în Proverbe 23:31-32 suntem avertizați: „Nu te uita la vin când curge roșu și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă mușcă precum un șarpe și înțepă ca un basilisc.” Acest verset vorbește despre efectele înșelătoare ale substanțelor care par atractive la început, dar care, în final, distrug viața omului. La fel ca vinul menționat aici, drogurile oferă o plăcere trecătoare, dar consecințele lor sunt devastatoare, asemenea mușcăturii unui șarpe veninos.

Dumnezeu ne cheamă să trăim o viață curată, departe de lucrurile care ne pot distruge. Alegerea de a spune „NU” drogurilor este o dovadă de respect față de tine însuși, față de familia ta și față de Dumnezeu. Noi suntem chemați la o viață liberă, în care să alegem binele și să ne îndreptăm sufletul spre lumină, nu spre întunericul pe care drogurile îl aduc în viața unui om.

JOCURILE DE NOROC – O CAPCANĂ PENTRU SUFLET

Jocurile de noroc par la început inofensive, o simplă distracție sau o încercare de a câștiga bani ușor. Totuși, ele pot deveni rapid o capcană periculoasă, transformându-se într-o dependență care distruge vieți.

De la aparatele electronice din cazinouri, jocurile pe internet, loterii, pariuri sportive, toate acestea promit câștiguri mari, dar, în realitate, duc la pierderi, anxietate, irascibilitate, depresie și ruina financiară.

O mare problemă a jocurilor de noroc este pierderea controlului asupra propriei vieți. Ele distrug relațiile de familie, îi fac pe oameni să neglijeze lucrurile cu adevărat importante și îi îndepărtează de Dumnezeu. Timpul este un dar prețios, iar folosirea lui în mod nesăbuit, pentru astfel de activități, este o risipă. În loc să căutăm câștiguri rapide, Biblia ne îndeamnă la muncă cinstită și la răbdare: „Bogăția câștigată fără trudă scade, dar ce se strânge încetul cu încetul crește.” (Proverbe 13:11)

În plus, jocurile de noroc alimentează lăcomia, dorința de îmbogățire rapidă, ceea ce este împotriva voinței lui Dumnezeu. Domnul Isus ne avertizează: „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.” (Matei 6:24)

Jocurile de noroc pun banul în centrul vieții, în locul credinței, al familiei și al valorilor adevărate. Adevărata împlinire nu vine din câștigurile trecătoare, ci dintr-o viață trăită în ascultare de Dumnezeu. Alegerea ne aparține: să ne investim timpul și resursele în lucruri care ne apropie de El sau să cădem în capcana ispitelor lumesti care ne pot distruge sufletul.

MASS-MEDIA – BINECUVÂNTARE SAU ISPITĂ?

Mass-media cuprinde radioul, ziarele, revistele și, mai nou, platformele online. Acestea au un rol important în societate, fiind mijloace de informare și educare. De asemenea, ele pot fi folosite pentru răspândirea

Evangeliei și pentru întărirea credinței.

Însă, alături de aspectele pozitive, mass-media poate aduce și influențe negative. Știrile false, filmele și materialele imorale, revistele de scandal și conținuturile care promovează violența sau păcatul sunt pericole reale pentru tinerii creștini. Chiar dacă imaginile dispar rapid de pe ecran, ele rămân întipărite în mintea și sufletul nostru, influențându-ne gândirea și comportamentul. Biblia ne îndeamnă să ne păstrăm mintea curată și să ne concentrăm asupra lucrurilor spirituale: „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.” (Coloseni 3:2)

Timpul petrecut în fața unui ecran trebuie gestionat cu înțelepciune. El poate fi folosit în mod constructiv, dar poate deveni și o pierdere care ne îndepărtează de Dumnezeu. Putem rezista presiunilor din partea mass-mediei alegând să ne dedicăm mai mult citirii Bibliei, rugăciunii și comunicării reale cu cei din jur. Biblia ne avertizează să nu ne lăsăm influențați de valorile greșite ale lumii: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12:2)

INTERNETUL – O LUME VIRTUALĂ, DAR CU EFECTE REALE

Internetul este una dintre cele mai mari invenții ale lumii moderne. El ne oferă acces rapid la informații și poate fi folosit în mod benefic, pentru educație, comunicare și chiar pentru întărirea credinței. Multe biserici își transmit slujbele online, iar predicile și cântările duhovnicești pot fi ascultate pe internet.

Totuși, internetul ascunde și mari pericole. Pe lângă informațiile utile, există și conținuturi dăunătoare: imagini și filme imorale, jocuri violente, provocări periculoase pentru tineri și o atmosferă generală de falsitate. Folosirea excesivă a internetului poate duce la izolare socială, anxietate, iritabilitate și chiar depresie. Mulți tineri se refugiază în lumea virtuală, pierzând contactul cu realitatea și devenind tot mai temători în fața vieții.

Biblia ne avertizează să fim atenți la influențele care ne pot afecta sufletul: „Nu vă înșelați: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.” (1 Corinteni 15:33)

În plus, timpul petrecut online trebuie să fie bine gestionat. Dumnezeu ne-a dat viața ca un dar prețios, iar noi trebuie să folosim fiecare clipă cu înțelepciune, pentru lucruri care ne zidesc sufletul. Trebuie să fim atenți în alegerea conținutului și a persoanelor cu care interacționăm online. De aceea, este bine în gestionarea internetului să luăm sfatul apostolului Pavel: „Sfătuieste-i de asemenea pe tineri să fie cumpătați” (Tit 2:6). Acest verset ne învață că tinerii trebuie să fie cumpătați în toate aspectele vieții, inclusiv în modul în care folosesc internetul. Un tânăr creștin trebuie să folosească tehnologia cu înțelepciune, nu pentru lucruri care îl îndepărtează de Dumnezeu.

CAUZE ȘI EFECTE ALE ACESTORA

În lumea de astăzi, este aproape imposibil să nu fim influențați de provocările sociale și tehnologice, în special de social media. Utilizarea excesivă a tehnologiei poate afecta sănătatea fizică și emoțională, ducând la tulburări de somn, anxietate sau chiar dependență. Adolescenții pot experimenta izolare socială, scăderea capacității de concentrare și chiar comportament agresiv în relațiile cu ceilalți.

Lipsa accesului la internet sau telefon mobil poate provoca reacții asemănătoare sevrajului experimentat de persoanele dependente de droguri. Aceasta ne arată cât de puternic poate fi atașamentul față de tehnologie și cât de periculos este să ne lăsăm controlați de ea.

Experții avertizează că folosirea excesivă a internetului și a ecranelor poate altera funcționarea normală a creierului. Acesta se obișnuiește cu stimularea digitală rapidă și cu gratificarea imediată, ceea ce poate face ca tinerii să devină nerăbdători, superficiali în gândire și să aibă dificultăți în a trăi o viață echilibrată și sănătoasă.

Biblia ne învață despre importanța cumpătării în toate aspectele vieții, inclusiv în folosirea tehnologiei: „Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine.” (1 Corinteni 6:12) Acest verset ne arată că, deși tehnologia poate fi utilă, ea nu trebuie să devină un stăpân al vieții noastre, ci trebuie folosită cu înțelepciune și moderație.

IMPLICAREA CREȘTINILOR ÎN PREVENIREA, DIMINUAREA ȘI REZOLVAREA CONFLICTELOR

Conflictul apare din cauza diferențelor de opinie, a intereselor personale sau a lipsei de comunicare eficientă. Neînțelegerile provoacă stres, afectează relațiile cu cei din jur și chiar sănătatea noastră sufletească. Biblia ne îndeamnă să căutăm pacea și să rezolvăm conflictele în duhul iubirii creștine: „Căutați pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.” (Evrei 12:14)

Un creștin adevărat trebuie să fie un făcător de pace, nu un generator de conflicte. Isus Hristos ne-a lăsat un model clar despre cum trebuie gestionate neînțelegerile: „Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi martori...” (Matei 18:15-17)

Pentru a rezolva un conflict, este esențial să respectăm câteva principii creștine fundamentale:

- **Ia inițiativa împăcării** – Nu aștepta ca celălalt să facă primul pas. Fii tu cel care încearcă să restabilească pacea.
- **Recunoaște greșelile** – Adevărata împăcare începe prin sinceritate și asumarea responsabilității.
- **Iartă așa cum Hristos te-a iertat pe tine** – „Fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi, în Hristos.” (Efeseni 4:32)

- **Fă un angajament sincer** – Împăcarea nu este doar o formalitate, ci o promisiune de a îmbunătăți relația cu celălalt.

- **Uită conflictul** – Odată ce ai iertat, nu mai aduce în discuție greșeala trecută.

Fie că vorbim despre dependența de tehnologie sau despre gestionarea conflictelor, Biblia ne oferă principii clare pentru a trăi o viață echilibrată și armonioasă. Suntem chemați să fim cumpătați, să folosim timpul cu înțelepciune și să căutăm pacea în toate relațiile noastre.

Să explorăm

1. Argumentează, pe baza Bibliei, de ce consumul de alcool este considerat un păcat.
2. Precizează două motive biblice pentru care un creștin nu ar trebui să fumeze.
3. Menționează trei principii biblice care ne protejează de influențele negative ale audiovizualului.
4. Explică de ce este important să contribuim la diminuarea și rezolvarea conflictelor.

3 Verset de memorat

...și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie...

Tit 2:12

Activitate pe grupe

ANALIZA UNEI PROBLEME A SOCIETĂȚII

ACTUALE

Instrucțiuni:

1. Clasa va fi împărțită în grupe de 4-5 elevi.
2. Alegeți una dintre problemele lumii contemporane discutate în lecție.
3. Completați schița, analizând consecințele.

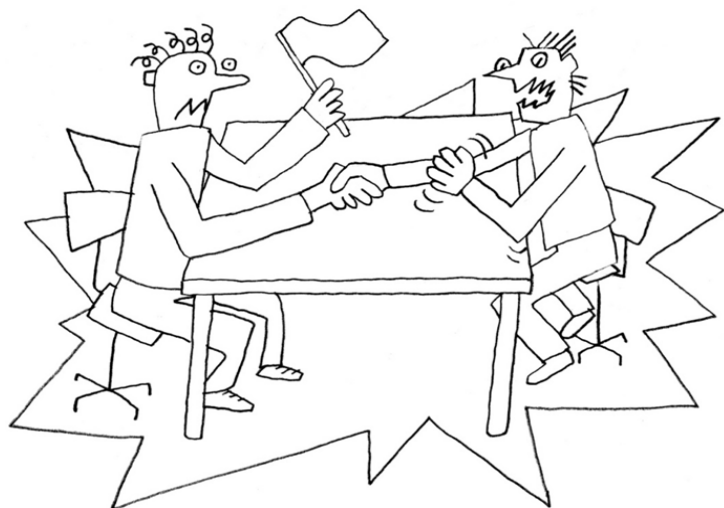
Prezentare: Fiecare grupă își va expune concluziile în fața clasei.

Acest exercițiu ajută elevii să gândească critic, să colaboreze și să înțeleagă impactul problemelor sociale asupra vieții lor.

APLICĂ

Analizează desenul și explică semnificația lui, folosind cunoștințele despre conflicte pe care le-ai învățat în lecție.

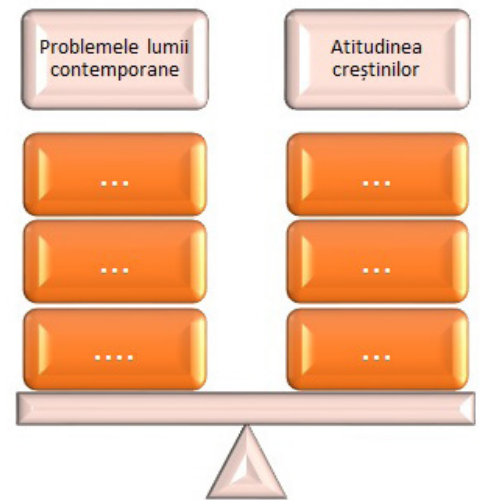
Aprofundare

1. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Biblia nu spune nimic despre consumul de alcool.
- ___ Fumatul duce la apariția a numeroase boli și probleme de sănătate.
- ___ Un creștin trebuie să aibă grijă doar de sufletul lui, nu și de trupul lui.
- ___ O persoană care se droghează nu mai poate să renunțe la droguri.
- ___ Jocurile de noroc sunt o risipă de bani.
- ___ Un creștin nu ar trebui să se uite deloc la TV.
- ___ Majoritatea tinerilor sunt dependenți de telefonul mobil și de internet.
- ___ Într-un conflict, e foarte important să aperi adevărul cu orice preț.

2. Completează în caiet schema alăturată, răspunzând la următoarele întrebări:

- Care sunt problemele lumii în care trăiești?
- Care dintre acestea ți se par cele mai grave?
- Care ar trebui să fie răspunsul sau atitudinea creștinului față de fiecare problemă menționată?

Să aflăm mai multe...

- 20% din alcoolul consumat este absorbit în stomac, iar restul, în intestinul subțire, de unde trece în sânge.
- Alcoolul ajunge rapid la creier și are un efect sedativ și depresiv, încetinind memoria și alte procese cognitive. Cantități mari pot provoca halucinații, pierderea cunoștinței sau comă alcoolică.
- Fumatul unui pachet de țigări pe zi timp de un an poate introduce în plămâni aproximativ 250 ml de gudron.
- O țigară poate reduce speranța de viață cu aproximativ 7-11 minute.
- Studiile arată că expunerea la jocurile de noroc în copilărie și adolescență poate crește riscul de a dezvolta probleme legate de jocurile de noroc la vârsta adultă.

PORTOFOLIU

Alege una dintre următoarele teme:

alcoolul, tutunul, drogurile sau jocurile de noroc.

Scrie o compunere de o pagină în care să descrii cauzele, efectele și perspectiva biblică asupra acesteia.

STĂRUIEȘTE

Stăruiește, rabdă, luptă
calea-i grea, vrăjmașii-s mulți
n-asculta chemarea lenei
ești pierdut dac-o ascuți.

Nu-nceta, nu sta, nu pierde
timpu-i scump, să nu-ntârzii
nu cum ești acum te uită
ci cum trebuia să fi.

Ară, samănă, plivește -
câmpu-i mult, plugari puțini,
ca s-aduni odată veșnic
samănă cu pumnii plini!

Nu e zi, nu-i ceas, nu-i clipă
să nu ai din cer vreun har;
nici cuvânt, nici pas, nici lacrimi
nu-ți vor rămânea-n zadar.

Traian Dorz,
vol. Cântări nemuritoare

RECAPITULARE

1. Completează spațiile libere cu cuvintele potrivite din lista de mai jos:

• Conștiința este un _____ exclusiv al omului care ne învață să _____ între bine și rău.

• Libertatea de a lua decizii implică și _____ față de acestea.

• Altruismul este trăsătura de _____ a unui creștin, care reflectă în fiecare faptă _____, o atitudine morală venită din dispoziția sufletească în favoarea celorlalți. Altruismul are rădăcini adânci în _____, așa cum scrie apostolul Pavel: „toată Legea se cuprinde într-o singură _____ : „Să _____ pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Gal. 5:14). Lipsa de altruism se suprapune cu _____.

• Pentru a dobândi rezultate foarte bune în activitatea învățării ai nevoie de un _____ susținut, bazat pe consecvență.

• Disciplina personală constă într-o _____ voluntară, care începe în _____ și se perfecționează pe parcursul întregii vieți.

2. Asociază soluțiile (una sau mai multe) la care pot apela creștinii pentru a combate problemele lumii contemporane din lista de mai jos:

PROBLEMELE LUMII CONTEMPORANE
alcoolul
drogurile
tutunul
mass-media
internetul
conflicte

SOLUȚII PENTRU PROBLEMELE CONTEMPORANE
abstinență deplină
utilizare selectivă
utilizare responsabilă
prevenire, diminuare, rezolvare
internetul
conflicte

3. Selectează din listă valorile materiale și valorile spirituale, apoi grupează-le pe două coloane:

pacea, îmbrăcăminte, hrană, laptop, credința, telefon mobil, bicicletă, facerea de bine, mașină, iubirea, o sumă de bani, un salariu bun, adevărul, speranța, casă.

verbul a fi...

valori spirituale

valori materiale

verbul a avea ...

EVALUARE

1. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Dacă minți, conștiința rămâne curată.
- ___ Consider că toate deciziile pe care le-am luat până acum sunt foarte bune.
- ___ A spune „bună ziua” este o dovadă de respect față de vecini.
- ___ Pentru a învăța bine trebuie să depui un efort.
- ___ Un adolescent este suficient de matur pentru a se descurca singur.
- ___ Alcoolul este nociv.

2. Rezolvă următoarele cerințe:

1. Prezintă portretul unui om care are conștiința curată.
2. Definește altruismul.
3. Explică de ce trebuie să muncim.
4. Prezintă necesitatea rezolvării conflictelor
5. Descrie libertatea în lumina Scripturii

3. Pornind de la textul biblic:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16),

realizează o compunere de o pagină cu titlul

„Dumnezeu - iubirea supremă”,

în care să cuprinzi următoarele idei:

- a. Iubirea lui Dumnezeu pentru oameni s-a arătat prin darul suprem, Isus Hristos.
- b. Condiția primirii acestui dar.
- c. Urmările credinței în Isus Hristos.

4. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele

două coloane:

Învăț	Mântuire
Droguri	Efort
Credință	Cunoaștere
Conștiință	Boală
Motivație	Om

BAREM:

Subiectul 1: 15 puncte (2,5 puncte x 6)

Subiectul 2: 15 puncte (3 puncte x 5)

Subiectul 3: 35 puncte (10 puncte a; 10 puncte b; 15 puncte c)

Subiectul 4: 25 puncte (5 puncte x 5)

Din oficiu: 10 puncte

VIATA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

- NAȘTEREA DOMNULUI ISUS
 - BOTEZUL DOMNULUI
 - ÎNVIEREA DOMNULUI
 - ÎNĂLȚAREA DOMNULUI
 - POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

NAȘTEREA DOMNULUI ISUS

Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Isaia 9:6

NAȘTEREA LUI ISUS HRISTOS

Nașterea Domnului Isus Hristos, cel mai minunat eveniment din istorie, a avut loc pe vremea împăratului roman Cezar August. La porunca acestuia, fiecare locuitor din Israel trebuia să participe la recensământ în cetatea de origine. Astfel, Iosif și Maria au fost nevoiți să călătorească din Galileea (provincia de nord a Țării Sfinte) până în Betleem, cetatea lui David, deoarece Iosif era din neamul lui David.

În Betleem, în împlinirea profeției mesianice, Maria L-a născut pe Mântuitorul lumii într-un loc umil. Biblia spune: „Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei” (Luca 2:7).

Imaginea Pruncului Hristos, ținut în brațele Fecioarei Maria, este un simbol al iubirii divine și al smereniei. Venirea lui Hristos pe Pământ în trup omenesc dovedește grija lui Dumnezeu față de omenire și dorința Sa de a aduce mântuirea tuturor celor care Îl primesc cu credință.

Hristos, Dumnezeu adevărat și om adevărat, a acceptat să vină în această lume marcată de păcat și suferință. El S-a făcut Prunc, încredințându-Se grijii unei tinere Fecioare și a lui Iosif, care, în ascultare de Dumnezeu, a fost tatăl ocrotitor al lui Mesia. Nașterea Sa într-o iesle simbolizează apropierea Sa de cei smeriți și simpli, arătând că Împărăția lui Dumnezeu este deschisă tuturor celor ce cred.

PĂSTORII DIN BETLEEM

Evanghelistul Luca este singurul care menționează prezența păstorilor la Nașterea Domnului (Luca 2:8-20). Păstorii, aflați la câmp în timpul nopții, au fost primii care au primit vestea cea bună printr-un înger al Domnului. Semnul divin era simplu, dar plin de semnificație: „Veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle” (Luca 2:12).

În mijlocul sărăciei și al smereniei în care S-a născut Mântuitorul, cerul s-a deschis, iar o mulțime de îngeri au slăvit pe Dumnezeu: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui” (Luca 2:14).

Păstorii, cu inimă curată și smerită, s-au grăbit să Îl vadă pe Pruncul Sfânt și, după ce L-au găsit, au devenit primii vestitori ai Evangheliei. Cei care i-au ascultat au rămas uimiți, iar păstorii L-au slăvit pe Dumnezeu pentru că au fost părtași la acest har. Acest moment subliniază că Dumnezeu se descoperă celor simpli și smeriți cu inima.

ISUS ADUS ÎN TEMPLU

În a opta zi de la Nașterea Sa, Pruncul Isus a fost tăiat împrejur, conform Legii Vechiului Testament, arătând astfel ascultarea de rânduieile legii mozaice. Apoi, la patruzeci de zile, Maria și Iosif L-au adus la Ierusalim pentru a-L închina Domnului, așa cum porunca Legea lui Moise. Orice întâi-născut de parte bărbătească era închinat Domnului și, pentru răscumpărarea sa, se aducea jertfă: un miel și o turturea sau, pentru cei mai săraci, două turturele sau doi pui de porumbel.

Faptul că Maria și Iosif au adus jertfa celor săraci ne arată că Domnul Isus a venit într-o familie modestă, alegând să împărtășească viața celor umili pentru ca noi să fim îmbogățiți spiritual și să primim moștenirea veșnică a Împărăției lui Dumnezeu.

CÂNTAREA LUI SIMEON

În Templu, Pruncul Isus a fost întâmpinat de Simeon, un om evlavios care „aștepta mângâierea lui Israel” (Luca 2:25). Duhul Sfânt îi descoperise că nu va muri înainte de a-L vedea pe Mesia. Călăuzit de Duhul, Simeon L-a luat în brațe pe Prunc și a rostit o cântare profetică: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor: lumină care să lumineze neamurile și slava poporului Tău Israel” (Luca 2:29-32).

Prin aceste cuvinte, Simeon a mărturisit că Hristos este Mântuitorul tuturor neamurilor, aducând lumină și adevăr întregii omeniri. Tot el a profetizat suferințele Mântuitorului și încercările Mariei, anticipând jertfa supremă de pe cruce.

Nașterea Domnului este o demonstraare a iubirii nemărginite a lui Dumnezeu pentru omenire. Ea ne cheamă să ne deschidem inimile și să primim cu credință darul mântuirii. Să nu lăsăm ca obișnuința să umbrească bucuria și solemnitatea acestei sărbători. Să ne lăsăm cercetați că Dumnezeu Atotputernic a venit la noi în smerenie! Să Îl slăvim cu inimi curate și să vestim lumii întregi vestea cea bună, la fel ca îngerii și păstorii în noaptea Nașterii lui Hristos: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!” (Luca 2:14).

Să explorăm

1. Precizează motivul pentru care Iosif și Maria au călătorit până la Betleem.
2. Explică modul în care păstorii au ajuns să îl vadă pe Domnul Isus în iesle.
3. Indică locul în care Simeon l-a întâlnit pe Domnul Isus.

Verset de memorat

Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei. Luca 2:7

Să aflăm mai multe...

• Din culegerea ebraică Mișna reiese că turmele de lângă Betleem nu erau unele oarecare, aici fiind crescuți mieii care urmau să fie sacrificați la Templul de la Ierusalim, aflat la doar câțiva kilometri distanță. Legătura dintre aceste turme și rolul sacrificial al Mântuitorului Isus, „Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatul lumii” (Ioan 1:29), este evidentă.

Aprofundare

1. Completează spațiile libere cu cuvintele potrivite:

„Nu vă _____, căci vă aduc o veste _____, care va fi o mare bucurie pentru tot _____: astăzi, în cetatea lui _____, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată _____ după care-L veți cunoaște: veți găsi un _____ înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” (Luca 2:10-12)

2. Încercuiește litera din dreptul răspunsului corect:

Domnul Isus s-a născut pe vremea împăratului roman:

- a. Irod b. Cezar August c. Nero d. Pilat

Provincia în care locuiau Iosif și Maria se numea:

- a. Iudeea b. Samaria c. Galileea d. Nazaret

Primii oameni care l-au văzut pe Domnul Isus în iesle au fost:

- a. Magii b. Păstorii de lângă Betleem c. Simeon d. Ana

Isus a fost adus la Templu pentru binecuvântare, la vârsta de:

- a. 8 zile b. 30 de zile c. 40 de zile d. nu se știe

Activitate pe grupe

Planifică o repetiție pentru interpretarea unor cântări despre nașterea Domnului Isus, alături de un grup de colegi.

Alege un loc potrivit pentru a aduce mesajul nașterii Domnului Isus prin cântările pregătite, precum biblioteca, un spital, o instituție privată, o altă școală, un orfelinat sau un alt spațiu adecvat.

Relația cu Biblia

Completează tabelul de mai jos cu patru calități care te-au impresionat la fiecare dintre personajele nașterii Domnului.

Iosif	Maria	Simeon	Păstorii

PORTOFOLIU

Scrie o compunere de cel puțin o pagină cu titlul „Nașterea Domnului atunci și acum”. În lucrarea ta, evidențiază cel puțin trei diferențe între relatările biblice despre Nașterea Domnului și felul în care oamenii o sărbătoresc în prezent.

MĂ PLEC SMERIT

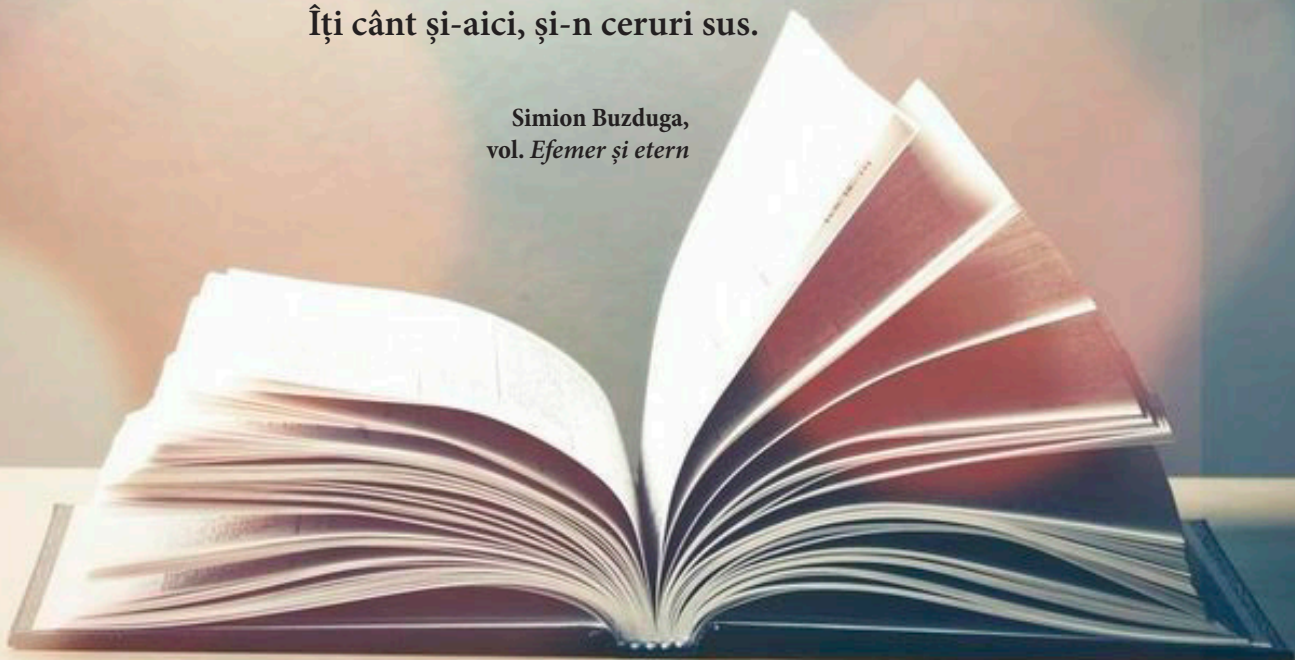
Mă plec smerit și mă închin,
Ești cel mai mare dar divin.
Isuse drag, Tu m-ai salvat
Din chin, din moarte și păcat.

Ieri, sfinți martiri și-naintași,
Azi, milioane de urmași
Își dăruiesc a lor vieți,
Slăvitei Tale frumuseți.

Azi Te declar al meu Păstor,
Ești Domn, cât și Mântuitor!
Tovarăș scump îmi ești pe drum
Și Prietenul cel sfânt și bun.

Tu ești Acel ce-n veci domnești!
Al Universului Domn ești!
O, Tată bun, slăvit Isus –
Îți cânt și-aici, și-n ceruri sus.

Simion Buzduga,
vol. *Efemer și etern*

BOTEZUL DOMNULUI

Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările. Matei 3:3

PROPOVĂDUIREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Astăzi vom descoperi mai multe despre un personaj remarcabil din istoria biblică: Ioan Botezătorul. Poate că stilul său de viață ni se pare ciudat, dar el era un om devotat misiunii sale. Ioan purta o haină din păr de cămilă și avea un brâu de piele. Mâncarea lui era simplă: lăcuste și miere sălbatică. De asemenea, trăia în pustiu, departe de orașe și de mulțime. De ce a ales să trăiască astfel? Pentru că s-a dedicat cu totul lui Dumnezeu, punând pe primul loc binele poporului, nu confortul său personal.

Mesajul lui Ioan era clar și direct: „Pocăiți-vă, pentru că Împărăția cerurilor este aproape” (Matei 3:2). Aceste cuvinte pregăteau calea pentru venirea lui Isus Hristos, care transmite același mesaj la începutul misiunii Sale. Un lucru deosebit la Ioan era smerenia lui. Când oamenii l-au întrebat dacă el este Hristosul, Ioan a răspuns: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteii. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Luca 3:16). Cu alte cuvinte, Ioan nu dorea să atragă atenția asupra lui, ci asupra Domnului Isus.

Ioan boteza oamenii în râul Iordan, iar aceștia își recunoșteau păcatele. Predicile lui au avut un impact puternic, atât de mare încât chiar și cărturarii și fariseii au venit la el. Totuși, Ioan i-a avertizat că nu este suficient să fie urmașii lui Avraam, ci trebuie să demonstreze prin fapte că s-au schimbat cu adevărat: „Faceți roade vrednice de pocăință” (Matei 3:8).

BOTEZUL LUI ISUS HRISTOS

Cel mai surprinzător moment pentru Ioan a fost atunci când Isus a venit la el pentru a fi botezat. Ioan a fost uimit și a spus: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (Matei 3:14). Totuși, Isus i-a explicat că acest botez este necesar pentru a împlini planul lui Dumnezeu. După ce a fost botezat, cerurile s-au deschis, Duhul Sfânt s-a coborât asupra Lui în chip de porumbel, și un glas din cer a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17).

Botezul Domnului Isus a marcat începutul unei misiuni de aproximativ trei ani, timp în care El a ales doisprezece ucenici și a vestit Evanghelia. După învierea Sa, Isus le-a dat ucenicilor o poruncă clară: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28:19). Astfel, botezul a devenit un act important al credinței creștine, o mărturisire publică a unei vieți noi în Dumnezeu.

Să explorăm

1. Precizează locul în care a fost botezat Domnul Isus.
2. Descrie îmbrăcămintea lui Ioan Botezătorul.
3. Menționează alimentația lui Ioan Botezătorul.
4. Explică motivele pentru care Ioan a dus o viață izolată.
5. Redă mesajul predicii rostite de Ioan Botezătorul.
6. Citează cuvintele rostite de Dumnezeu Tatăl în momentul botezului Domnului Isus.

Să aflăm mai multe...

- Botezul trebuie administrat celor care s-au pocăit și cred în Domnul Isus. „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit” (Marcu 16:16).
- Botezul trebuie administrat celor care și-au mărturisit păcatele. „...mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan” (Matei 3:6).
- Botezul trebuie administrat celor care își mărturisesc credința în Domnul Isus. Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate.” Famenul a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu” (Fapte 8:37).
- Botezul trebuie administrat adulților. Domnul Isus și apostolii S-au botezat la maturitate.
- Botezul trebuie făcut în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh (Matei 28:19).

Aprofundare

1. Încercuiește litera din dreptul răspunsului corect:

A. Cuvântul „baptizo” înseamnă :

- a. stropire b. scufundare c. ungere d. turnare

B. Pocăința și credința trebuie să aibă loc:

- a. la botez b. înainte de botez c. după botez d. în timpul botezului

C. Când a venit Domnul Isus la Iordan, Ioan s-a considerat:

- a. vrednic să-L boteze pe Domnul
b. nevrednic să-L boteze pe Domnul
c. bucuros că îl poate boteza pe Isus
d. bucuros că Isus îl va boteza pe el

2. Realizează o compunere de cel puțin o pagină cu titlul „Semnificația Botezului în apă”.

În redactarea compunerii, prezintă cel puțin trei învățături biblice referitoare la botez.

PORTOFOLIU

Caută sau realizează elemente creative: ilustrații, desene, colaje, citate biblice relevante sau compuneri proprii inspirate de tema „Ioan Botezătorul și Botezul Domnului Isus”.

ÎNVIEREA DOMNULUI

„Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru. Ioan 20:17

ÎNVIEREA LUI ISUS HRISTOS

Învierea Domnului a avut loc în prima zi a săptămânii, motiv pentru care această zi este numită „Ziua Domnului”. Conform relatărilor biblice, acest eveniment a adus multă bucurie în viețile ucenicilor. Prima persoană care a mers la mormântul lui Isus și a descoperit vestea minunată a fost Maria Magdalena. Văzând că piatra fusese dată la o parte, ea a crezut că trupul lui Isus fusese luat. Întristată, a spus: „Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus” (Ioan 20:2).

Petru și Ioan au alergat la mormânt pentru a vedea cu ochii lor. Acolo au observat că fâșiile de pânză erau pe jos, iar ștergarul de pe capul lui Isus era pus separat, într-un loc diferit (Ioan 20:7). Nedumeriți, cei doi ucenici s-au întors acasă. Însă Maria a rămas lângă mormânt, iar acest lucru i-a oferit privilegiul de a-L vedea pe Isus înviat. Mai întâi, a văzut doi îngeri, apoi pe Domnul Isus însuși.

Maria L-a recunoscut pe Isus în momentul în care El i-a rostit numele. Isus i-a spus: „Nu Mă ține, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu! Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru!” (Ioan 20:17). Vestea pe care Maria a dus-o ucenicilor avea să le schimbe viața pentru totdeauna. De fapt, întreaga istorie a fost schimbată de acest eveniment: Hristos, Învățătorul nostru iubit, a înviat din morți!

ISUS SE ARATĂ LUI TOMA

Frumusețea relației cu Domnul constă în faptul că El se arată celor care Îl caută cu sinceritate! După ce ucenicii au aflat despre înviere, au avut ocazia să se convingă singuri. Chiar în acea zi, pe când erau adunați împreună, Isus a venit în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!” Aceste cuvinte erau exact ceea ce aveau nevoie să audă. Dar mai important decât mesajul era prezența Lui. Ucenicii au putut vedea semnele cuielor din mâinile Sale și rana din coastă. Toți s-au bucurat și s-au convins că era El. Toți, cu o singură excepție: Toma.

Toma nu era acolo în acea seară, iar când ceilalți ucenici i-au povestit ce s-a întâmplat, el a spus: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede” (Ioan 20:25).

Ce minunat este că Isus oferă și a doua șansă! După opt zile, El S-a arătat din nou ucenicilor, iar de data aceasta, Toma era prezent. Isus i-a spus să-I atingă rănilor. Convins, Toma a exclamat: „Domnul meu și Dumnezeu meu!” (Ioan 20:28). Atunci Isus i-a spus: „Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut și au crezut” (Ioan 20:29).

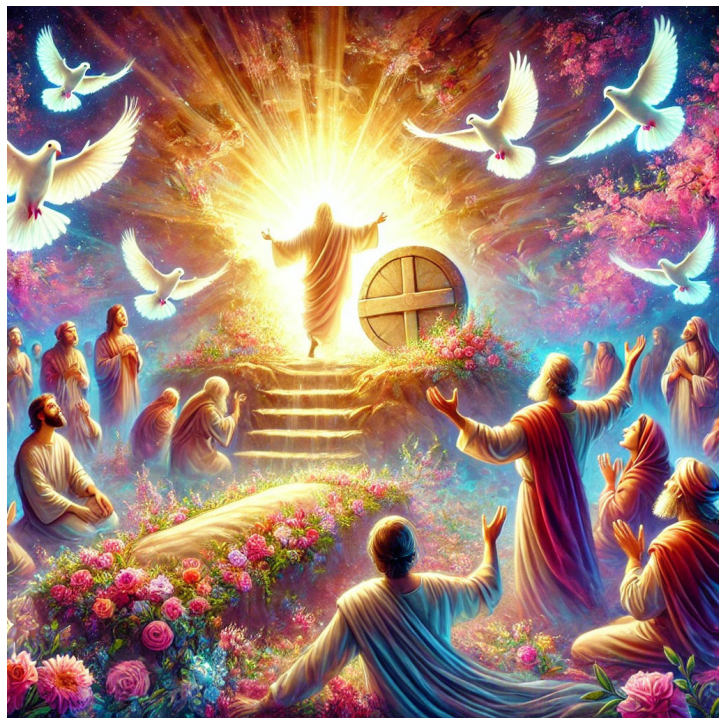
BENEFICIILE ÎNVIERII

Învierea lui Isus este cel mai important eveniment din istorie și aduce binecuvântări tuturor credincioșilor. Pentru ucenici, învierea a transformat tristețea în bucurie, frica în curaj și îndoiala în credință. La nivel universal, învierea are un rol esențial în mântuirea oamenilor. Ea este dovada supremă că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Apostolul Pavel spune: „dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu prin învierea morților, adică pe Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 1:4).

După înviere, Isus a devenit Marele Preot care mijlocește pentru noi în fața lui Dumnezeu. Pavel explică: „Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” (Romani 8:34). Aceasta este o dovadă a iubirii Lui pentru oameni. El nu doar S-a jertfit pentru noi, dar continuă să lucreze în favoarea noastră.

De asemenea, învierea face posibilă „nașterea din nou”. Biblia spune: „ne-a născut din nou, prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie” (1 Petru 1:3), ceea ce arată că învierea are un impact direct asupra sufletului nostru.

Prin acest eveniment extraordinar, suntem invitați să reflectăm la promisiunea învierii trupurilor noastre la sfârșitul vremurilor. Așa cum Hristos a înviat, tot așa vor învia și oamenii: „dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?” (1 Corinteni 15:12).

Să explorăm

1. Explică de ce Învierea este o sărbătoare importantă pentru noi.
2. Descrie comportamentul ucenicilor înainte și după Înviere.
3. Precizează unde se aflau ucenicii în seara zilei în care a înviat Domnul Isus.
4. Menționează momentul în care Maria Magdalena a mers la mormânt.
5. Explică motivul pentru care Maria Magdalena s-a dus la mormânt.
6. Argumentează de ce Domnul i s-a arătat lui Toma după opt zile.

Relația cu Biblia

Citește următoarele pasaje biblice și răspunde la întrebările de mai jos.

Ioan 11:25-26

1 Corinteni 15:20-22

Romani 6:4

1. Conform pasajului din Ioan 11:25-26, ce promisiune face Isus celor care cred în El?
2. Ce înseamnă pentru tine faptul că Isus a înviat pentru ca și tu să poți învia? (conform 1 Corinteni 15:20-22)
3. Cum te ajută învierea lui Isus să trăiești o viață nouă? (conform Romani 6:4)

Aprofundare

1. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Primii care au aflat că Domnul a înviat au fost Petru și Ioan.
- ___ Învierea Domnului Isus a avut loc în prima zi a săptămânii.
- ___ Maria Magdalena a rămas la mormânt pentru că nu putea să se despartă de Domnul.
- ___ Arătarea Domnului Isus lui Toma ne învață că putem lipsi de la întâlnirile cu frații deoarece vom avea și alte ocazii.
- ___ După înviere, Domnul Isus nu a mai fost văzut de către ucenici.
- ___ Ziua Domnului este o expresie care face referire la ziua în care a fost crucificat Domnul.

2. Examinează tabelul și ia în considerare fiecare beneficiu al învierii Domnului, exprimându-ți opinia despre cât de indispensabil este acest lucru pentru oameni.

Beneficiile Învierii Domnului Isus	Dovedește că Isus este Fiul lui Dumnezeu
	Face din Domnul Marele Preot care mijlocește pentru noi
	Face posibilă nașterea din nou a oamenilor
	Face posibilă lucrarea Botezului cu Duhul Sfânt
	Este garanția învierii din morți a credincioșilor

Romanul „Ismael” se bazează pe faptele reale ale unui tânăr născut în sărăcie, prejudecată și dispreț, dar care se ridică pe culmile succesului datorită perseverenței, bunătății, onestității și auto-disciplinei. Romanul încurajează tinerii, oferindu-le lecții de viață demne de urmat. „Tinerii vor învăța din exemplul lui Ismael, din modul cum acesta trece peste adversități, sărăcie, acuzații false și respingere. Integritatea lui va inspira atât tineri, cât și vârstnici. Nu am citit o altă istorisire care să mă inspire la fel de mult cum m-a inspirat viața lui Ismael. Pentru adolescenți și adulți, aceasta este o carte care într-adevăr schimbă viața...”

Pornind de la prezentarea de carte, răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce lucruri crezi că sunt cele mai importante în viață?
2. Cum vede lumea succesul în viață și cum îl vede Dumnezeu?
3. Care este scopul vieții tale și cum vrei să-l atingi?
4. Care sunt trăsăturile de caracter care te definesc pe tine?
5. Ce lucruri trebuie să schimbi la tine pentru a deveni așa cum dorește Dumnezeu?

Citește cartea menționată și notează: învățături, observații și impresii.

Să aflăm mai multe...

1 din 4 creștini nu acceptă relatarea învierii lui Iisus din morți este susținută de mai multe sondaje recente:

- Un studiu comandat de BBC a arătat că 23% dintre persoanele care se identifică drept creștini în Marea Britanie nu cred în învierea Domnului Iisus.
- În SUA, un sondaj realizat cu ocazia Paștelui a arătat că doar 64% dintre americani cred în învierea Domnului Iisus, în scădere față de 77% în anul anterior.
- Un sondaj IRES a arătat că 88% dintre români știu că Paștele celebrează învierea, însă 5% cred că se sărbătorește nașterea Domnului Iisus.

Ai fost nevoit vreodată să te desparți de cineva drag?
Cum te-ai simțit în acele momente? Folosește trei cuvinte care descriu felul în care te-ai simțit atunci.

Isus i-a zis: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Ioan 11:25

Activitate pe grupe

1. Clasa va fi împărțită în trei grupe.
2. Fiecare grupă va primi una dintre afirmațiile de mai jos și va analiza dacă aceasta are fundament biblic.
3. Elevii vor căuta argumente și exemple din textul biblic pentru a susține sau explica afirmația primită.

Afirmațiile pentru analiză:

- **Învierea a transformat întristarea în bucurie**
- **Învierea a transformat frica în curaj**
- **Învierea a transformat îndoiala în certitudine**

La final, fiecare grupă își va prezenta concluziile în fața clasei.

PORTOFOLIU

Redactează o compunere de aproximativ o pagină, având titlul „Învierea – sărbătoarea biruinței”. În lucrarea ta, argumentează de ce această sărbătoare este considerată un simbol al victoriei, folosind cel puțin trei motive bine dezvoltate. Asigură-te că ideile sunt clare, coerente și susținute prin exemple relevante.

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Marcu 16:19

Domnul Isus a venit pe pământ cu un scop clar: să aducă mântuirea oamenilor. Tot ceea ce a făcut pe pământ a fost în ascultare de Dumnezeu, Tatăl Său. La finalul lucrării Sale, Isus s-a întors la Tatăl, dar și-a asigurat ucenicii că nu vor rămâne singuri: le-a promis că va trimite Duhul Sfânt și că El însuși va reveni pe pământ.

ÎNĂLȚAREA LUI ISUS LA CER

Timp de patruzeci de zile de la învierea Sa, Isus s-a arătat ucenicilor în diferite momente. Apoi, într-o zi specială, i-a dus spre Betania. Acolo, le-a poruncit să ducă mesajul mântuirii în întreaga lume. Cât timp vorbea cu ei, Isus și-a ridicat mâinile, i-a binecuvântat (Luca 24:50) și s-a înălțat la cer, fiind ascuns de un nor. Ucenicii au rămas uimiți, iar doi îngerii le-au spus că Isus va reveni în același mod cum a plecat (Faptele Apostolilor 1:11).

Deși s-au despărțit de învățătorul lor, ucenicii nu erau triști, ci plini de bucurie și curaj. Ei știau că misiunea lor era să spună tuturor vestea bună despre Isus cel înviat.

Astăzi, Isus este la dreapta lui Dumnezeu, cu autoritate și slavă (Evrei 8:1). El este conducătorul Bisericii (Coloseni 1:18), Cel care dă daruri spirituale (Efeseni 4:7-8) și Marele nostru Preot (Evrei 4:14-16).

PROMISIUNEA DUHULUI SFÂNT

Înainte de a se înălța la cer, Isus le-a făcut ucenicilor două promisiuni importante. Prima era că nu vor rămâne singuri. Chiar dacă El pleca la cer, le va trimite un Mângâietor, Duhul Sfânt, care să fie cu ei tot timpul (Ioan 14:16-18). A doua promisiune era că Duhul Sfânt le va da puterea de a duce mesajul Evangheliei până la marginile pământului (Fapte 1:8).

Această promisiune s-a împlinit zece zile mai târziu, la sărbătoarea evreiască numită Cincizecime, când Duhul Sfânt s-a pogorât peste ucenici (Fapte 2:1-4).

PROMISIUNEA REVENIRII LUI ISUS

Isus le-a spus ucenicilor că merge să le pregătească un loc și că, atunci când va fi totul gata, se va întoarce să-i ia la El: „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3).

Îngerii care au vorbit cu ucenicii după înălțarea lui Isus le-au reamintit acest lucru: „Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (Fapte 1:11). Biblia spune că El va reveni fizic, vizibil, pe nori (Apocalipsa 1:7).

Cu puține ore înainte de înălțarea Sa, ucenicii L-au întrebat dacă va deveni atunci Regele lui Israel. Isus le-a spus că momentul este decis de Dumnezeu. Apoi le-a reamintit care era sarcina lor: să ducă Evanghelia întraga lume, începând din Ierusalim, apoi în Iudeea, Samaria și până la marginile pământului.

Sărbătoarea Înălțării ne amintește că Isus se va întoarce în glorie. Ne amintește că Împărăția lui Dumnezeu este în inimile noastre și că Duhul Sfânt ne dă puterea să răspândim vestea bună a Evangheliei.

Învierea și înălțarea lui Isus sunt motivele speranței noastre (1 Petru 1:3). Cei care cred în El vor fi, într-o zi, cu El în cer.

Această sărbătoare nu este doar o zi liberă sau o dată importantă în calendar. Este un moment în care să ne amintim că Isus și-a încheiat lucrarea pământească, asigurând mântuirea noastră. Este o ocazie de recunoștință pentru ceea ce a făcut Isus și pentru ceea ce urmează să facă pentru noi.

Să explorăm

1. Menționează promisiunea făcută de îngeri ucenicilor după Înălțarea lui Isus.

2. Explică în trei propoziții ce înseamnă această promisiune pentru creștini.

3. Așază în ordinea corectă următoarele momente ale Înălțării Domnului:

- Îngerii le vorbesc ucenicilor.
- Isus le promite ucenicilor Duhul Sfânt.
- Ucenicii Îl privesc pe Isus înălțându-Se la cer.
- Isus îi trimite pe ucenici să vestească Evanghelia.

Verset de memorat

Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer. Fapte 1:11

Relația cu Biblia

Citește următoarele pasaje biblice și rezolvă cerințele de mai jos.

Marcu 16:19-20

Luca 24:50-53

Fapte 1:8-11

- Numește un aspect al Învierii consemnat în toate pasajele.
- Precizează trei aspecte ale Învierii specifice fiecărui pasaj.
- Relatează momentul Înălțării lui Isus.
- Explică promisiunea revenirii lui Isus.
- Menționează promisiunea trimiterii Duhului Sfânt.
- Caracterizează-i pe ucenici după momentul Înălțării.
- Prezintă rolul lui Isus cel înviat, în slavă, la dreapta Tatălui.

Aprofundare

Pornind de la textul biblic din **Ioan 14:1-3**, realizează o compunere de o pagină în care să răspunzi următoarelor cerințe:

- Describe atitudinea pe care ar trebui să o avem în timpul așteptării revenirii lui Isus.
- Explică ce ne promite Isus că va face după ce va merge în cer.
- Prezintă răspunsul pe care ar trebui să îl avem față de Dumnezeu, știind că Isus dorește să fim mereu cu El.
- Expune trei modalități prin care ar trebui să ne pregătim pentru revenirea lui Isus.

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

Ioan 16:7

Pogorârea Duhului Sfânt este una dintre promisiunile pe care Domnul Isus le-a făcut Bisericii Sale. Botezul cu Duhul Sfânt nu a fost doar pentru vremea apostolilor, ci este o experiență disponibilă și astăzi pentru oricine crede și se apropie de Dumnezeu prin pocăință și credință.

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

La Cincizecime, un grup de o sută și douăzeci de ucenici, printre care și apostolii, au primit botezul cu Duhul Sfânt. Ei erau deja credincioși, urmași ai Domnului Isus, dar acest botez le-a oferit o putere specială pentru a duce mai departe mesajul Evangheliei.

Chiar și înainte de Cincizecime, apostolii aveau o relație strânsă cu Hristos: fuseseră chemați să-L urmeze (Luca 9:1-6), numele lor era scris în ceruri (Luca 10:20), fuseseră curățiți prin cuvintele Lui (Ioan 15:3) și experimentaseră nașterea din nou (Ioan 20:20). Totuși, în ziua Rusaliilor, au primit o nouă putere prin Duhul Sfânt.

Botezul cu Duhul Sfânt este darul lui Dumnezeu pentru cei care s-au pocăit și au fost născuți din nou prin credință în Isus Hristos. Acesta oferă puterea necesară pentru a vesti Evanghelia și pentru a trăi o viață plină de credință (Fapte 1:8).

Conform relatării din Faptele Apostolilor, evenimentul a fost marcat de semne supranaturale impresionante: un sunet puternic, ca de vânt, apariția unor limbi de foc și vorbirea în limbi pe care cei ce le vorbeau nu le învățaseră niciodată. Aceste semne au demonstrat că Duhul Sfânt coborâse peste ei, exact cum a fost promis.

CUVÂNTAREA LUI PETRU

Mulțimea, uimită de ce s-a întâmplat, a întrebat ce semnifică această experiență. Atunci, apostolul Petru a explicat că era împlinirea unei profeții din Vechiul Testament, spusă de prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice faptură” (Fapte 2:16-17).

Petru a subliniat că botezul cu Duhul Sfânt este precedat de pocăință și botezul în apă. Deși există excepții, cum a fost în situația casei lui Corneliu, ordinea generală este aceasta: mai întâi pocăința, apoi botezul în apă, urmat de botezul cu Duhul Sfânt.

Cel mai bun mod de a înțelege semnificația Pogorârii Duhului Sfânt este să experimentezi personal botezul cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt ne umple viața, ne oferă puterea de a trăi pentru Dumnezeu și de a-L sluji cu dedicare.

Acest eveniment nu este doar o relatare din trecut, ci o realitate pe care fiecare credincios o poate trăi astăzi.

Să explorăm

1. Argumentează dacă promisiunea pogorării Duhului Sfânt a fost doar pentru perioada apostolică.
2. Explică cine poate avea parte de experiența botezului cu Duhul Sfânt.
3. Precizează scopul principal al botezului cu Duhul Sfânt.
4. Enumeră fenomenele supranaturale din Ziua Cincizecimii.
5. Identifică semnul botezului cu Duhul Sfânt la care s-a referit apostolul Petru.

Verset de memorat

...cu cât mai mult Tatăl
vostru cel din ceruri le va da
Duhul Sfânt celor ce l-au cer!

Luca 11:13

Relația cu Biblia

Caută în următoarele versete biblice denumirile sub care apare Duhul Sfânt:

Geneza 1:2, Judecători 3:10, 1Petru 1:11, Iov 33:4, Ioan 14:16,
I Ioan 2:1, Romani 1:4, Evrei 9:14, Romani 8:2, Ioan 14:17.

Aprofundare

1. Pornind de la experiențele revărsării Duhului Sfânt din cartea Faptele Apostolilor, scrie o compune de o pagină în care să răspunzi la următoarele întrebări:

- Este posibil să fi botezat cu Duhul Sfânt și fără să fi vorbit în altă limbă?
- De ce este prezentă vorbire în altă limbă la Botezul cu Duhul Sfânt?

2. Scanează codul QR.

Urmărește mărturia pastorului Pavel Riviș Tipei și răspunde la următoarele întrebări:

- Cum putem fi de ajutor celor din jur?
- Cum judecăm noi oamenii și cum îi judecă Dumnezeu?
- Cum am putea să ne folosim de sărbătorile creștine pentru a fi o binecuvântare pentru cei din jur?

Să aflăm mai multe...

- Botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție pentru mântuire sau răpire, ci o experiență destinată celor născuți din nou.
- Botezul cu Duhul Sfânt oferă puterea necesară pentru a trăi credința și a duce mântuirea până la capăt.

RECAPITULARE

1. Asociază termenii cu definițiile corecte:

Nașterea Domnului Isus

Botezul Domnului Isus

Învierea Domnului Isus

Înălțarea Domnului Isus

Pogorârea Duhului Sfânt

- Sărbătoarea în care Isus Hristos se ridică la cer, la patruzeci de zile după Învierea Sa.
- Momentul în care Isus a înviat din morți, sărbătorit într-o zi de duminică.
- Sărbătoare care marchează nașterea Mântuitorului.
- Scufundarea în apă, eveniment care marchează inaugurarea lucrării publice a Domnului.
- Ziua când Duhul Sfânt a coborât asupra apostolilor, marcată la cincizeci de zile după Învierea lui Isus.

2. Completează propozițiile cu cuvintele corecte din lista de mai jos:

NAȘTEREA, **BOTEZUL,** **ÎNVIEREA,** **ÎNĂLȚAREA,** **POGORÂREA**

În timpul _____, Mântuitorul a înviat din morți și a înfrânt moartea.

Sărbătoarea _____ reprezintă nașterea lui Isus și se celebrează pe 25 decembrie.

_____ Domnului Isus are loc la 40 de zile după Înviere și marchează înălțarea Sa la cer.

_____ Duhului Sfânt este sărbătorită la 50 de zile după Înviere, în Ziua Cincizecimii.

_____ este un act de cult prin care un credincios este introdus în Biserică prin scufundarea în apă.

3. Asociază expresia „Înălțarea lui Isus” cu una dintre expresiile din următoarele perechi:

- Tristețea ucenicilor – Bucuria ucenicilor
- Sfârșitul lucrării lui Isus – Începutul lucrării lui Isus
- Despărțirea ucenicilor de Isus – Siguranța că Isus este pururea cu ucenicii

Explică motivul alegerii tale.

4. Citește pasajele biblice care descriu sărbătorile creștine și răspunde la întrebările de mai jos:

- Care a fost semnul miracolului nașterii Domnului Isus?
- Ce cuvinte a spus Isus la evenimentul botezului Său?
- Care a fost reacția apostolilor când Isus s-a înălțat la cer?
- Ce au făcut apostolii imediat după pogorârea Duhului Sfânt asupra lor?
- Ce a însemnat Învierea pentru creștini?

5. Pornind de la următorul citat, identifică care este cea mai mare nevoie a lumii de astăzi, mai ales în această perioadă aglomerată și agitată:

Dacă aș putea prescrie un singur remediu pentru toate bolile lumii moderne, aș prescrie liniștea. Chiar Cuvântul lui Dumnezeu dacă ar fi proclamat, nu l-ar auzi nimeni; este prea mult zgomot. De aceea, faceți liniște. (Kierkegaard)

Precizează ce înseamnă „liniștea sufletului” și cum poate fi găsită.

EVALUARE

1. Încercuiește litera din dreptul răspunsului corect:

A. Botezul lui Isus a avut loc la:

- a) Marea Moartă b) Râul Iordan c) Râul Tiber d) Marea Galileii

B. Ce sărbătorim de Paște?

- a) Nașterea lui Isus b) Învierea lui Isus c) Pogorârea Duhului Sfânt d) Înălțarea Domnului

C. Unde a avut loc evenimentul Pogorârii Duhului Sfânt?

- a) Betania b) Betleem c) Ierusalim d) Samaria

2. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Sărbătoarea Înălțării Domnului Isus este celebrată la 50 de zile după Paște.
___ Nașterea Domnului Isus este sărbătorită pe 25 decembrie.
___ Botezul în apă simbolizează moartea și învierea împreună cu Domnul Isus.
___ Pogorârea Duhului Sfânt a avut loc în timpul unui mare eveniment numit „Pentecost”.
___ Învierea lui Isus este sărbătorită de creștini în fiecare duminică.

3. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Nașterea lui Isus	Promisiunea revenirii lui Isus pe pământ
Botezul lui Isus	Putere pentru mărturisirea Evangheliei
Moartea și Învierea lui Isus	Începutul lucrării publice a lui Isus
Înălțarea lui Isus	Biruința asupra morții
Pogorârea Duhului Sfânt	Exemplu de smerenie și ascultare

4. Realizează o compunere de o pagină despre sărbătorile creștine, abordându-le din perspectiva penticostală, având în vedere următoarele repere:

- Explică semnificația fiecărei sărbători în cadrul comunității penticostale
- Prezintă învățăturile biblice care stau la baza fiecărei sărbători
- Precizează modul în care aceste sărbători sunt trăite în viața credincioșilor.
- Menționează importanța sărbătorilor pentru viața spirituală și personală a fiecărui membru al bisericii.

BAREM:

Subiectul 1: 15 puncte (5 puncte x 3)

Subiectul 2: 20 puncte (4 puncte x 5)

Subiectul 3: 25 puncte (5 puncte x 5)

Subiectul 4: 30 puncte (7,5 puncte x 4)

Din oficiu: 10 puncte

RECAPITULARE FINALĂ

1. Completează tabelul:

	Dragostea lui Dumnezeu pentru lume	Dragostea lui Dumnezeu pentru mine	Dragostea mea pentru Dumnezeu
Descriere			
Modalități prin care aceasta se manifestă			

2. Literele de pe inimi sunt amestecate. Așază corect literele pentru a forma cuvinte. Fiecare cuvânt se potrivește, în ordine, pe spațiile libere din textul de mai jos.

Dragostea este îndelung ____, este plină de ____, dragostea nu ____, dragostea nu se ____, nu se umflă de ____, nu se poartă ____, nu caută ____, nu se ____, nu se gândește la ____, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de ____, ____, totul, ____, totul, ____, totul, ____, totul. Dragostea nu va pieri ____.

3. Dragostea față de celălalt înseamnă mai mult decât cuvinte sau gesturi. Asociază în mod corespunzător cele două coloane și vei descoperi câteva metode de a-ți arăta dragostea în situații specifice.

Dacă:

- 1) Colegul de bancă te roagă să-i explici problema la matematică pe care doar tu ai rezolvat-o din toată clasa.
- 2) Te joci cu fratele tău și el este prea lent pentru tine.
- 3) Prietenul tău primește de ziua lui un telefon mobil nou și foarte performant.
- 4) Mama te roagă să lași cartea pe care o citești și să așezi masa.
- 5) Colegul te roagă să spui o minciună ca să îl acoperi.
- 6) Ești foarte obosit și nu vrei să mergi la biserică duminică dimineață.
- 7) Ai auzit o vorbă urâtă despre o cunoștință de-a ta.

Atunci poți să-ți arăți dragostea prin:

- a) Te oprești să mai ascuți bârfa și nu duci vorba mai departe.
- b) Îi explici că nu este corect și că îi poți demonstra prietenia altfel.
- c) Nu ești invidios, ci te mulțumești cu ceea ce ai tu.
- d) Nu te lauzi cu privire la inteligența ta, ci îi arăți cum ai rezolvat-o tu.
- e) Faci ceea ce trebuie să faci, chiar dacă îți este greu, ca dovadă de dragoste pentru Dumnezeu.
- f) Nu te bosumfli și comentezi că numai tu faci treabă.
- g) Ești răbdător și aștepți.

EVALUARE FINALĂ

1. Completează spațiile libere cu cuvintele potrivite:

- Forma sublimă de revelație (descoperire) a lui Dumnezeu față de om este _____.
- Isus explică porunca dragostei de aproapele prin pilda _____.
- Atributul specific doar omului din toată creația lui Dumnezeu, care îl ajută să distingă între bine și rău, se numește _____.
- În conlucrarea noastră cu Dumnezeu, putem să fim siguri că Dumnezeu ne dă și voința și _____.

2. Notează cu **A** pentru adevărat și cu **F** pentru fals în dreptul fiecărui enunț de mai jos:

- ___ Botezul lui Isus de către Ioan Botezătorul este un exemplu biblic prin care ni se revelează Persoanele Sfintei Treimi.
- ___ Dumnezeu cel sfânt nu a pretins niciodată omului păcătos să fie sfânt, asemenea Lui.
- ___ Biblia nu vorbește nimic despre alegerea prietenilor, aceasta fiind doar o chestiune de preferință.
- ___ Primii creștini puneau accent pe disciplină, stăruind în învățătura apostolilor, rugăciuni, frângerea pâinii și părtășia frățească.

3. Încercuiește litera din dreptul răspunsului corect:

- Conlucrarea dintre Persoanele Trinității este sugerată de prototipul:*
 - Credinței lui Avraam
 - jertfei lui Isaac
 - binecuvântării lui Iacov
- Noul Testament menționează că rolul Duhul Sfânt în viața de creștin este de:*
 - Sfințitor
 - Judecător
 - Răscumpărător
- Pavel ne îndeamnă să nu ne _____ chipului veacului acestuia, ci să ne prefacem prin înnoirea minții noastre*
 - împotrivim
 - alipim
 - potrivim
- Prima epistolă către Corinteni afirmă că trupul nostru este:*
 - sfânt
 - Templul Duhului
 - păcătos

4. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Sfânta Treime
Biserică
Dragostea
Altruism
Dependență

Alcool, fumat, droguri, jocuri de noroc, internet
Cea mai mare poruncă
Un Singur Dumnezeu în 3 Persoane
Generozitate dezinteresată față de cineva
Actele de cult

BAREM:

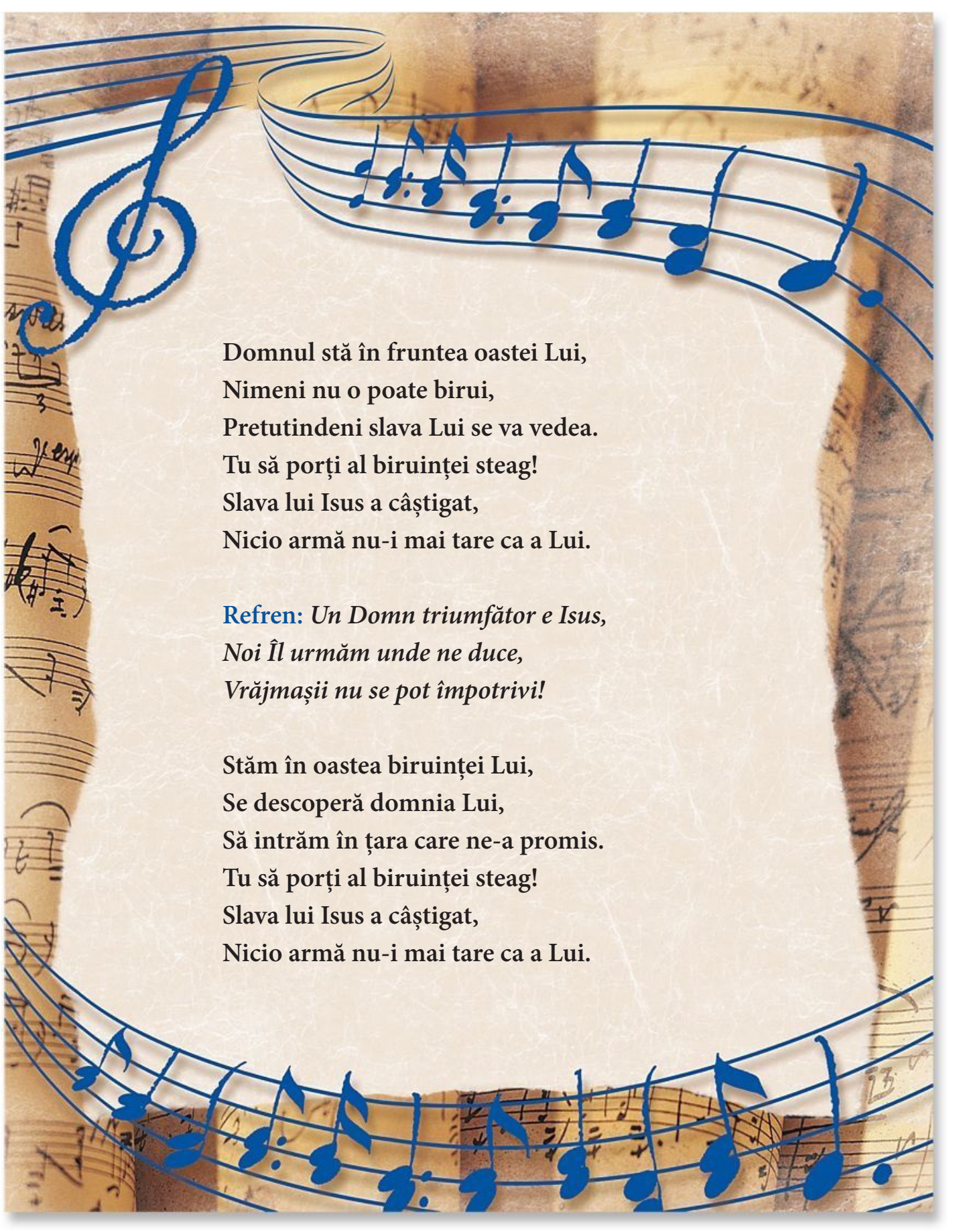
Subiectul 1: 20 puncte (5 puncte x 4)

Subiectul 2: 20 puncte (5 puncte x 4)

Subiectul 3: 20 puncte (5 puncte x 4)

Subiectul 4: 30 puncte (6 puncte x 5)

Din oficiu: 10 puncte

Domnul stă în fruntea oastei Lui,
Nimeni nu o poate birui,
Pretutindeni slava Lui se va vedea.
Tu să porți al biruinței steag!
Slava lui Isus a câștigat,
Nicio armă nu-i mai tare ca a Lui.

Refren: *Un Domn triumfător e Isus,
Noi Îl urmăm unde ne duce,
Vrăjmașii nu se pot împotrivi!*

Stăm în oastea biruinței Lui,
Se descoperă domnia Lui,
Să intrăm în țara care ne-a promis.
Tu să porți al biruinței steag!
Slava lui Isus a câștigat,
Nicio armă nu-i mai tare ca a Lui.

